

בית עשיק פ' ויקרא ו' אדר ב' ה'תשס"ה | נילון 501 | באהיק: 12 שיח. בחו"ל: 4 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מנוי חינוך מתנה

לכבוד גיליון ה-500, "בית משיח" מכריז על מבצע מנויים שאי-אפשר לסרב לו:

חותמים

מנוי שנתי על שבועון "בית משיח" בסך ₪516

ומקבלים

2 תלושים בסך ₪400 (2x200) לרכישת עופות ובשר ב"עוף אגיש"
2 תלושים בסך ₪116 (2x58) לרכישת שני ספרים חדשים בהוצאת "בית משיח".

התקשר עכשיו והצטרף למשפחת המנויים של "בית משיח"
לפרטים: 03-9607290 או אצל מנדי: 0523-940070

* המבצע מותנה ברכישת מנוי שנתי למנויים חדשים. כמות משתתפי המבצע מוגבלת. "בית משיח" רשאי להפסיק המבצע בכל עת. כפוף לחקנו המבצע.

שוברי הנחה למנוי "בית משיח"
במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דונומא ₪200

עוף אלש
שחיטת חבר'ה
ליובאוויטש
ראשון לציון

03-9521649

שוברי הנחה למנוי "בית משיח"
במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דונומא ₪200

עוף אלש
שחיטת חבר'ה
ליובאוויטש
ראשון לציון

03-9521649

שוברי הנחה למנוי "בית משיח"
במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דונומא ₪58

מאוצר המלך

03-9521649

שוברי הנחה למנוי "בית משיח"
במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דונומא ₪58

נפלאות המשיח

03-9521649

שוברי הנחה למנוי "בית משיח"
במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דונומא ₪58

נפלאות המשיח

03-9521649

שוברי הנחה למנוי "בית משיח"
במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דונומא ₪58

נפלאות המשיח

03-9521649

שוברי הנחה למנוי "בית משיח"
במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דונומא ₪58

נפלאות המשיח

03-9521649

כתבות

16 | סידרה חדשה: ר' חייקל

זכרונות ופרקי חיים של החסיד הנודע, ר' חייקל חאנין עליו השלום

22 | צבע ה'גריין' שולט בצפון מיאמי

סיפור שליחותם המרתק של הרב דניאל ושולי גרין, שלוחי הרבי מה"מ בצפון מיאמי רבתי

28 | פושעי ישראל מלאין מצוות כרימון – הכיצד?

סיפור קטן עם לקח גדול בצידו

32 | חובת המחאה מוטלת על כל אחד מחסידי הרבי

דברים שנאמרו בכינוס פעילים בנושא שלימות הארץ

34 | גלייזר חיפש ומצא..

סיפור חייו המרתק של הרה"ח ר' דוד גלייזר מנחלת הר חב"ד, העוסק כיום בהפצת בשורת הגאולה

40 | "להתחיל מיד בבניית בנין חדש"

'בדידי הווה עובדא' שסיפר הרה"ח ר' יוסף יצחק ככזנר, מנהל מוסדות 'סיני' ליובאוויטש פריז, צרכת

44 | בשביל מה נברא העולם?

מדור חדש ללימוד מקיף ויסודי בענייני גאולה ומשיח, מבוסס על הספר "התקופה והגאולה"

48 | הפתגם ה-500!

לימוד מרתק מהפתגם ה-500 בחוברת "מיום ליום" – אנציקלופדי' של כיס לתלמידים" שחיבר הרבי

52 | עיירה חב"דית בליטא

פרק תשיעי ובו יסופר אודות העיירה קורניץ – עיירה חב"דית בליטא והשמדת יהודיה על נשיהם וטפם

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

12 | התוועדות חסידותית

8 | לוח שבועי

60 | יומנו של תמים ב-770

9 | דבר המערכת

64 | שלימות הארץ

10 | הפרשה החסידית

68 | מהנעשה והנשמע

11 | מאוצר המלך

72 | חסידים . . איין משפחה

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshia.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: b_moshia@netvision.net.il

מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

ישראל ברדוגו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2005 by Beis Moshia Inc

סמינר הבית החסידי

בעידודם ובהמלצתם של רבני חב"ד באה"ק

פסח כהלכה

בס"ד

לפי מיטב המסורת

במלון המפואר רויאל פלאזה **** בטבריה

**המלון החב"די היחיד שברשותו מערכת כלים חדשה
למטבח פסח (אנו לא מכשירים שום כלי, הכל חדש!)**

**המלון החב"די היחיד הידוע, זה לא מכבר, על רמת הכשרות
החד-משמעית שלו בענייני הפסח, ובאמינותו במשך שנים!!**

המלון החב"די היחיד שכל אורחיו הם חסידי חב"ד בלבד!

**המלון החב"די היחיד הנמצא לחוף ימה של הכינרת והוא
מהווה קרש-קפיצה מצויין לביקור ברחבי הגליל והגולן**

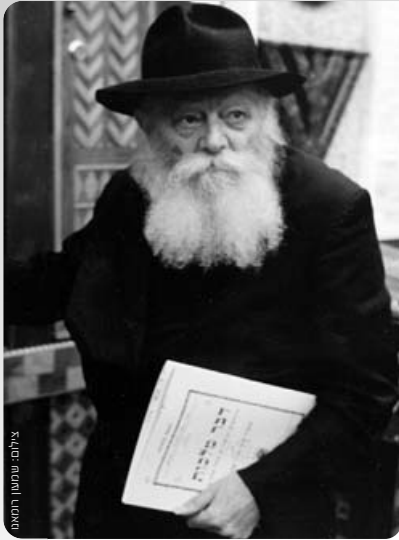
ימי הנופש המיוחד יחלו אי"ה ביום שישי י"ג בניסן ועד למוצ"ש כ"א בניסן שביעי של פסח

במלון המפואר יעמדו לשרותינו: בריכה להורים ולילדים, חוף כנרת נפרד, משחקייה רחבת ידיים ופעילה על-ידי גננת מוסמכת, ספא, חדר כושר, הופעות אומנים לילדים ולמבוגרים, פנסיון מלא, 3 ארוחות מלאות ביום (כולל חול המועד)

בחג הפסח ילוו אותנו צוות משגיחים צמוד בפיקוחו של הרה"ג הרה"ח הר"ר ברוך-בועז יורקוביץ שליט"א - רב שיכון חב"ד בלוד. **שחיטת ליובאוויטש**

המחיר לשמונה לילות: 3745 ₪ לאדם בחדר זוגי ילד בחדר הורים: 1800 ₪ תינוקות עד גיל 3: 150 ₪
סמינר הבית החסידי, זו כבר מסורת של שנים, של כשרות מהודות, ואמינות

להרשמה, יצחק כהן: 054-6479200 • 03-9606559

מחצי כדור העליון לחצי כדור התחתון

העברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון הוא עניין של ירידה. אבל לאיך, על-פי הידוע שלפי ערך גודל הירידה נעשית העלי' למעלה יותר, מובן, שדוקא על-ידי הירידה דפנימיות התורה לחצי כדור התחתון נעשית העלי' עד לתכלית השלימות • משיחת ליל ג' פ' תצוה, ט' אדר ה'תש"נ – יובל שנים להעברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון • השיחה בשלימותה עם ההערות נדפסה בספר השיחות תש"נ חלק א'

מצרים":
"אנכי הוי' אלקיך" – הם ג' דרגות באלקות.
"אשר (הוצאתיך מארץ מצרים)" – גם מלשון אושר, שרומז על ספירת הכתר, ובכתר עצמו – כתר למעלה מכתר כו', עד למהותו ועצמותו ית'.
"הוצאתיך מארץ מצרים" – על-ידי ההמשכה והגילוי דמהותו ועצמותו יתברך, ובלשון חז"ל שיציאת מצרים היתה על-ידי-זה ש"נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה **בכבודו ובעצמו** וגאלם", וידוע פירוש כ"ק אדמו"ר נ"ע ש"בכבודו ובעצמו" קאי על מהותו ועצמותו יתברך, שנמשך וירד למטה מטה ביותר, עד ל"ארץ מצרים", "מקולקלים מכל האומות", ובארץ מצרים עצמה "בקרב הארץ", ועד שעיר הבירה היתה "מלאה גילולים", שלכן הוצרך להיות הדיבור מחוץ לעיר דוקא – שם ירד "ונגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה **בכבודו ובעצמו** וגאלם".
 ועל פי זה מובן החידוש שבהעברת המרכז דחסידות חב"ד לחצי כדור התחתון – שדוקא בחצי כדור התחתון שבו לא הי' מתן-תורה בגילוי, נעשה המרכז דגילוי והפצת פנימיות התורה, עיקר הענין דמתן-תורה.

ג. בסגנון אחר קצת:
 העברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון הוא עניין של ירידה – ירידה למקום שבו לא הי' מתן-תורה בגילוי. אבל

א. ט' אדר הוא היום שבו הועבר המרכז של חסידות חב"ד מחצי כדור העליון לחצי כדור התחתון – בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לארצות-הברית באופן של קביעות (כמדובר כמ"פ).
 והדגשה יתירה בטי' אדר דשנה זו – שבה מלאו **יובל שנים** (חמישים שנה) לבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארצות-הברית (ט' אדר היש"ת – ט' אדר היתש"נ).
 ונוסף לזה, ישנו גם העילוי שמצד כללות השנה, כולל גם הקביעות המיוחדת דטי' אדר בימי השבוע, כדלקמן.

ב. וביאור הענין:
 ידוע הפתגם שבחצי כדור התחתון לא הי' מתן-תורה בגילוי. ומזה מובן גודל החידוש שנעשה בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארה"ב (בטי' אדר) – שדוקא בחצי כדור התחתון נעשה המרכז של חסידות חב"ד, פנימיות התורה, "נשמתא דאורייתא".
 ויש להוסיף בהשייכות דפנימיות התורה דוקא למתן-תורה:
 דובר כמה פעמים שבמתן-תורה הי' בגילוי בעיקר **פנימיות התורה**, כדאיתא במדרשי חז"ל שבמעמד הר סיני ראו בני ישראל **מעשה מרכבה**, וכמודגש בהתחלת עשרת הדברות (שנכללים בשתי דברות הראשונות) **"אנכי וי'לא יהי' לך"** – שזהו ענין **דידיעת אלקות**, התוכן דפנימיות התורה.
 ובפירטיות יותר – הדיבור הראשון, **"אנכי הוי' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ**

לאידך, על-פי הידוע שלפי ערך גודל הירידה נעשית העלי למעלה יותר, מובן, שדוקא על-ידי הירידה דפנימיות התורה לחצי כדור התחתון נעשית העלי עד לתכלית השלימות, העלי דגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי שלימות הגילוי דמתן-תורה ("תורה חדשה מאתי תצא").

וענין זה (העליה דגאולה האמיתית והשלימה) שייך במיוחד לתורת חסידות חב"ד, שעל ידה מתאחדים פנימיות התורה ונגלה דתורה ונעשים "תורה אחת" – כי, תורת חסידות חב"ד היא בחי' **היחידה** (שנקראת "אחת") שבתורה, הקשורה עם בחי' היחידה שבישראל, נשמתו של **משיח צדקנו**, שעל ידו נעשה שלימות הגילוי דיחידו של עולם, בכל העולם כולו כפי שיתגלה בגאולה האמיתית והשלימה.

ויש להוסיף בהשייכות לעבודתו המיוחדת של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כמרומו בשמו (הראשון) על-שם "**יוסף**" ה' לי בן אחר, לפעול גם בבחי' "אחר", וגם בנוגע לכל העולם כולו, שהאור האלקי יאיר בגילוי בכל עולם הזה הגשמי, גם בחצי כדור התחתון, כפי שיתגלה בגאולה האמיתית והשלימה, שגם היא נרמזת בשמו – "והי' ביום ההוא **יוסף** אדני-שנית ידו גוי".

ד. "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה":

בט' אדר מידי שנה בשנה חוזר ונשנה החידוש דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמתן תורה) בחצי כדור התחתון, ולא עוד אלא שניתוסף בזה באופן של חידוש – "כחדשים", עד ל"חדשים", ועד לחדשים ממש.

ומזה מובן שט' אדר שבכל שנה הוא נעלה יותר מט' אדר בשנים שלפני זה, ועד לט' אדר השתא שהוא נעלה יותר מט' אדר דשנה שעברה, אף שהיתה שנה מיוחדת – "תשמט ידך", וכן השנה שלפני – "תשמח ותשמח".

ובפרט מצד העילוי המיוחד דשנה זו – תשי"ג, כפירוש בני ישראל שהולך ומתפשט בהר"ת דתשי"ג: תהא שנת נסים, ובמיוחד נס הגאולה האמיתית והשלימה, ומה גם שהתחלתה וראשיתה ("ראש השנה", שכולל כל ימי השנה) ביום השבת, שקשור עם "יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

ועילוי נוסף בשנה זו בנוגע להקביעות דט' אדר בימי השבוע – ביום השלישי שהוכפל בו כי טוב, טוב שנתפרש בגלוי בתורה שבכתב, ובי' פעמים טוב, "טוב לשמים וטוב לבריות", טוב **כפול**, וידוע ש"כפלי"

שמחת פורים גדולה יותר מהשמחה דכל הימים טובים

– שבכל המועדים היו בית-דין מעמידים שוטרים להגביל

את השמחה (כדי שלא יבואו לענינם בלתי-רצויים ח"ו),

משא"כ בפורים שהשמחה צריכה להיות למעלה

ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע"

קשור עם הגאולה, כמאמר רז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", גאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו כל עניני טוב באופן ד"כפלים לתושי".

ה. ועוד ועיקר – שבשנה זו מלאו **יובל שנים** להחידוש דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמתן תורה) בחצי כדור התחתון:

יובל שנים (נוסף על היותו תקופה שלימה) נקרא בשם "**עולם**", "עולם שלם", שכולל כל העולם כולו וכל העולמות כולם, וענינו בעבודה – שכולל כל עניני העבודה, כלשון הכתוב "ועבדו לעולם", וכולל גם הפירוש ד"עולם" מלשון **נצחיות**.

ועל דרך זה בנדון דידן – שבמלאות יובל שנים **נשלמה** העבודה דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמתן תורה) בחצי כדור התחתון, ונעשית באופן של **קביעות ונצחיות**.

ועל-ידי-זה נפעל דוגמתו בנוגע לענין הגאולה – שנעשית "**גאולת עולם**", גאולה נצחית שאין אחרי גלות, ל"עם עולם" על-ידי שלימות הגילוי ד"תורת עולם", נגלה דתורה ופנימיות התורה באופן ד"תורה אחת", על-ידי גילוי בחי' היחידה שבתורה (כנ"ל ס"ג).

ו. ויש לומר, שהעילוי דיובל שנים לגילוי פנימיות התורה (מתן תורה) בחצי כדור התחתון באופן של קביעות ונצחיות, שייך גם לתוכנו של הזמן – **ט' אדר**.

ולכל לראש – מצד כללות החודש:

ענינו של חודש אדר הוא – ימי הפורים, שבהם "קיימו מה שקיבלו כבר" – **הקיום והתוקף** (באופן של קביעות ונצחיות) דמתן-תורה.

ויש להוסיף, שענין הקביעות והנצחיות מודגש בימי הפורים יותר מכל המועדים – כמו שכתוב "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

וענין זה מרומז גם בשמו של החודש – "אדר" כדאיתא בגמרא "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהם **אדר**, שנאמר אדיר במרום ה'", "כלומר, שאדר לשון **קיום וחוזק**, ולכך נקרא אדר".

ועל דרך זה בנוגע לענין השמחה שבחודש אדר – "משנכנס אדר מרבנים בשמחה":

שמחת פורים גדולה יותר מהשמחה דכל הימים טובים, "מועדים לשמחה", המועדים דחודש תשרי, חודש ניסן, וגם חודש סיון (השמחה ד"זמן מתן תורתנו") – שבכל המועדים היו בית-דין מעמידים שוטרים להגביל את השמחה (כדי שלא יבואו לענינים בלתי-רצויים ח"ו), מה שאין כן בפורים שהשמחה צריכה להיות **למעלה ממדידה והגבלה**, "עד דלא ידע".

ומזה מובן גם בנוגע להשמחה דחודש אדר – שנוסף לכך שכללות ענין השמחה הוא פריצת גדר, הרי, השמחה דחודש אדר קשורה ושייכת ונעשית הכנה לשמחת פורים שלמעלה ממדידה והגבלה, וממנה ועל ידה באים לתכלית השלימות שבענין שמחה – פריצת **כל** הגדרים ולמעלה **מכל** מדידה והגבלה – שמחת הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית, שאז תהי' גם השמחה באופן נצחי – "שמחת **עולם**".

ז. ובחודש אדר עצמו – **תשיעי** באדר: נוסף לכך שבהתחלת חודש אדר מתחילים כבר עניני הפורים, "משנכנס אדר מרבנים בשמחה", ועד ש"כל החודש כשר לקריאת המגילה . . . החודש אשר נהפך גוי לשמחה" – הרי, בחודש אדר עצמו הולך וניתוסף מיום ליום בכל עניני הפורים.

ובפרט לאחרי שישנו גם יום השבת קודש בחודש אדר – שקשור עם ענין **השמחה**, כמ"ש "וביום שמחתכם אלו השבתות", וקשור גם עם כללות הענין **דמתן תורה** (ענינו של פורים, "קיימו מה שקיבלו כבר"), כמאמר רז"ל "דכו"ע בשבת ניתנה תורה".

והוספה יתירה – **בתשיעי** באדר:

תשיעי באדר (מתחלת היום) הוא לאחרי שישנה השלימות **דשמונה** ימים. וידוע העילוי דמספר שמונה [שזוהי המעלה

בעלמא דין, ו"קדושה לא זזה ממקומה", ואדרבה, באופן של הוספה משנה לשנה, ועאכו"כ במלאות **יובל שנים** לקביעות הקדושה במקום זה.

י. ויהי רצון שהדיבור וקבלת החלטות טובות בכל הנייל ימהרו ויזרזו עוד יותר את השכר האמיתי – גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, ובאופן ש"לא עיכבן כהרף עין", תיכף ומיד ממש, בהתחלת המעט-לעת דתשעה באדר, ובפרט שנמצאים כבר לאחרי תפלת ערבית, וסיומה "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך", שכן תהי' לנו – שתיכף ומיד ממש (עוד לפני קריאת שמע על המטה, ולפני המשך התועדות זו) יקויים היעוד "ישבו ישרים את פניך" בבית המקדש השלישי, ושם – יראה כהן בציון, אהרן הכהן, שמקיים הציווי "להעלות נר תמיד... מערב עד בוקר... חוקת עולם לדורותיכם".

ובפרט על-ידי ההוספה במצות הצדקה – כנהוג בכגון-דא לסיים בשליחות-מצוה לצדקה – "שמקרבת (עד לקירוב וזירוז הכי גדול) את הגאולה", גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, לכל בני ישראל, כולל גם כל בני ישראל שבכל הדורות, כיון ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בראשם. ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מהנוכחים שיחיו שטר של דולר – לתתו לצדקה].

תשיעי באדר הוא זמן מסוגל להמשכת וגילוי פנימיות התורה בחצי כדור התחתון, ועד לאופן של קביעות ונצחיות, כשנשלם יובל שנים – הן מצד כללות החודש ששייך לפורים, הקיום והתוקף דמ"ת, והן מצד יום התשיעי שבו הקשור עם הגאולה העתידה, שאז תכלית השלימות דמ"ת.

ט. והמעשה הוא העיקר:

יש לנצל יום סגולה זה (והימים הסמוכים אליו, ובפרט ביום השבת ובימי הפורים, ובאופן דמוסיף והולך) שבו מלאו יובל שנים לגילוי תורת החסידות בחצי כדור התחתון – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהפצת התורה בכלל, והפצת המעיינות חוצה בפרט, בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל. ומתחיל – בעריכת התועדות בקשר לט"ו אדר בכל מקום ומקום, ולכל לראש – בעיר הבירה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כאן בברוקלין, שבה קבע מקום מושבו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו

דחנוכה שיש בו שמונה ימים, לגבי חג הפסח וחג הסוכות, שבעה ימים, ועל אחת כמה וכמה לגבי חג השבועות, יום אחד] – שקשור עם הגאולה העתידה, כמאמר רז"ל "כינור... של ימות המשיח שמונה". ומה מובן שביום התשיעי שלאחריו ישנו עילוי גדול עוד יותר (ועד שנעשה הכנה לכינור של עשר נימין, להעילוי דיום העשירי, "העשירי יהי קודש"). ועל פי זה מובן שתשיעי באדר הוא זמן מסוגל להמשכת וגילוי פנימיות התורה בחצי כדור התחתון, ועד לאופן של קביעות ונצחיות, כשנשלם יובל שנים – הן מצד כללות החודש ששייך לפורים, הקיום והתוקף דמתן תורה, והן מצד יום התשיעי שבו, הקשור עם הגאולה העתידה, שאז תכלית השלימות דמ"ת.

ח. ויש להוסיף עוד ענין בהעילוי דט"ו אדר השתא:

השלימות ד"יובל שנים" להחידוש שנעשה על-ידי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בבואו לחצי כדור התחתון בט"ו אדר, היא, בסמיכות להשלימות ד"ארבעים שנה" ליום ההילולא שלו החל מהעשירי ("העשירי יהי קודש") לחודש עשתי עשר, שאז נעשה העילוי ד"קאי איניש אדעתי דרבי". ועל פי זה יש להוסיף בביאור העילוי **דתשיעי באדר** – שלהיותו לאחרי השלימות **דעשירי בחודש עשתי עשר**, מובן שיש בו עילוי גדול עוד יותר.

Adir Rent A Car

We have changed our name to...

SAME PEOPLE
SAME PLACE
SAME GREAT SERVICE
SAME PERSONAL TOUCH

Image Rent A Car

Drive In Style
(718) 771-6666

**Better Rates
More Variety
More Discounts
More Customer Pickup**

שבועי

לוח

שבוע פרשת ויקרא (זכור) - צו

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
6:25	5:09	ירושלים	5:58	5:50	12:05	11:48	9:02	8:48	6:01	5:47	יום שישי, ז' אדר ב'
6:27	5:29	תל אביב	5:59	5:51	12:05	11:48	9:01	8:47	6:00	5:45	שבת קודש, ח' אדר ב'
6:27	5:20	חיפה	6:00	5:52	12:05	11:48	9:01	8:46	5:58	5:44	יום ראשון, ט' אדר ב'
6:47	5:47	ניו יורק	6:01	5:53	12:05	11:48	9:00	5:45	5:56	5:43	יום שני, י' אדר ב'
7:48	6:42	פריז	6:02	5:53	12:04	11:47	8:59	8:44	5:55	5:41	יום שלישי, י"א אדר ב'
7:01	5:51	לונדון	6:03	5:54	12:04	11:47	8:58	8:44	5:53	5:40	יום רביעי, י"ב אדר ב'
7:35	6:20	מוסקוה	6:04	5:55	12:04	11:47	8:57	8:43	5:51	5:39	יום חמישי, י"ג אדר ב'
תענית אפר			הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות								
סיום	תחילה										
6:19	4:08	תל אביב									
6:39	4:30	ניו יורק									

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	כפר המצוות
שישי ז' אדר ב'	הל' פסולי המקודשין פרק ח-י.	הל' פסולי המקודשין פרק ז.	מל"ת קלא.
שבת ח' אדר ב'	פרק יא-יג.	פרק ח.	מל"ת קל. קכט.
ראשון ט' אדר ב'	פרק יד-טז.	פרק ט.	מ"ע צא.
שני י' אדר ב'	פרק יז-יט.	פרק י.	מ"ע צ.
שלישי י"א אדר ב'	הל' עבודת יום הכפורים.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק יא.	מ"ע מט.
רביעי י"ב אדר ב'	פרק ד-ה. הל' מעילה.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק יב.	מ"ע מט. קיח.
חמישי י"ג אדר ב'	פרק ב-ד.	פרק יג.	מל"ת קיג.
שישי י"ד אדר ב'	פרק ה-ז.	פרק יד.	מל"ת קיד.

כנוס את כל היהודים

רק ההליכה בדרכו של מרדכי היהודי, של הרבי מה"מ, דהיינו פעולה בכל המישורים, הרוחני, הגשמי, מעל לדרך הטבע ובתוכו, תביא את ביטול הגזירות ואת הגאולה השלימה

על-פי דרך הטבע, על מנת לבטל את התכנית האיומה. דרכי הפעולה הן רבות ומגוונות, וכל אחד חייב לפעול כמיטב יכולתו. בכך כלולה גם פעולה הכרחית, שהיא משלבת את הרוחנית והגשמית, המחאה החריפה על תכנית זו או דומותיה, מחאה שתפעל הן למטה, אצל מקבלי ההחלטות, והן למעלה – כלפי שמייא.

אסור לנו ליפול ליאוש, ולחשוב כי מאחר והמצב אבוד, מה תועיל מחאתנו ומה יועילו פעולותינו, ועדיף להשלים עם המצב, ולא לסכן את היתדותי של 'תנועת חב"ד'. זוהי גישה שמתאימה ליהודים אשר 'נהנו מסעודתו של אותו רשעי' – שהרי התדמית חשובה יותר מכל, הם גם לא התקוממו נגד הגזירה להשתחוות להמן, שהרי מה אפשר לעשות נגדו? מן הסתם גם אחרי שנגזרה הגזירה, הם חיפשו דרכי מילוט, אך לא חשבו באמת שניתן לבטל אותה.

רק מרדכי היהודי, הוא זה שנקט בכל הפעולות, אלו שמנוגדות לכאורה לדרכי הטבע, אלו ששייכות לתחום הרוחני, אך גם בפעולות הטבעיות ביותר, הוא ידע כי רק העמידה בתוקף על גאון יעקב, תוביל בסופו של דבר לביטול הגזירה, לתשועה והצלה.

רק ההליכה בדרכו של הרבי מה"מ, מרדכי שבדור, לא להירתע ממה שעשוי להראות כמנוגד למקובל בעולם, הפצת בשורת הגאולה האמיתית והשלימה, ביחד עם כל הפעולות הנדרשות בתוך העולם על מנת לבטל את הגזירה, דרך זו היא שתגרום לכך ש"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר", כן תהיה לנו, ונראה את מרדכי שבדור הרבי מה"מ בלבוש מלכות, ונקרא יחד: **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

ולכן, בהתחשב בעובדה כי הקב"ה אינו עושה ניסים בחינם – גם ההוראה כי יש לנצל ניסים אלו ואחרים, ולהמשיך בפעולות למען בטחונם של עם ישראל וארץ ישראל, ולא לנקוט ח"ו בפעולות הפכיות – מקבלת משנה תוקף בימינו.

גם הנסיבות והתנאים ששררו באותם ימים בעולם, נסיבות אותן הגדיר הרבי מה"מ כנס גדול, לא פחות ואולי יותר, מן הניסים המתרחשים בזירת הלחימה עצמה, חוזרים ומתעוררים שוב ושוב. אם זה העובדה כי "ראש הממשלה" זוכה ליחס ידודותי מה'בית הלבן', ולהבנה והסכמה לצעדיו במלחמה בטרור, תופעה שהתגברה היום עשרות מונים, ואם זה אפילו בפרטים היקטנים: כגון החלפת שר חוץ בארה"ב (כאשר כיום ההחלפה היא משר שהיה פחות תקיף כנגד מדינות ערב, לשרה המזדהה ומהווה חלק מהמדיניות התקיפה של נשיא ארה"ב).

ולכן ההוראה לכל אחד מאתנו, היא לפעול בכל המישורים, עד אשר תבוטל סוף כל סוף הגזירה הנוראית, וייעשה כל הדרוש על-מנת לשמור ולהגן על עם ישראל, בארץ ישראל בפרט. פעולה בכל המישורים הכוונה היא למישור הגשמי ולמישור הרוחני כאחד, מבלי להזניח אפילו היבט אחד שלהם.

בהיבט הרוחני, תפילה, זעקה, כינוס ילדי תשב"ר, בדיוק כמו אצל מרדכי היהודי, פרסום פסקי דין בהם נקבעת המציאות כפי שהיא על פי התורה, הוספה בכל ענייני התורה ומצוותיה, ובפרט, כפי שהורה הרבי מה"מ בשעתו, בעניין חינוך תשב"ר, מה שהועיל אצל מרדכי היהודי, יועיל בוודאי בעזרה"ת, אצל מרדכי שבדורנו, הרבי מה"מ. ובהיבט המעשי, לעשות את כל הדרוש

ליוון זה מגיע ליעדו בימים הסמוכים לז' באדר, יום בו נולד ויום ההילולא של משה רבינו ואל היום שלפניו, הששה באדר, אשר נקבע ע"י רבנים רבים בארה"ק ומחוצה לה, ובתוכם רבני חסידי חב"ד שליט"א, כיום של זעקה ותפילה, לביטול הגזירה של – היל"ת – מסירת חלקי ארץ ישראל לידי אויבנו, גירוש יהודים מעל אדמתם, אדמת ארץ ישראל, והפקרת בטחונם של שאר בני ישראל שליט"א, גזירה המכונה "תכנית ההתנתקות".

ביום זה בו מתאחדים יהודים בתפילה וזעקה להשי"ת, נזכרים במעמד דומה, בחודש תמוז של שנת תשמ"ב, בקשר להסתבכות ולקרבות המיותרים שנפלו במבצע "שלום הגליל", שהפך ל"מלחמת לבנון". משננים את הדברים שהשמיע אז כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, דברים שנראים כאילו נלקחו מהמציאות של ימינו.

אחד הנושאים בשיחה הוא גודל הזכות של אותם מבני ישראל המוסרים את נפשם יום כדי לשמור ולהגן על בטחונם של שאר בני ישראל. ואילו כיום, אלו שנגדם מאיימת הגזירה יותר מכל, הם אותם יהודים שבעצם מגוריהם באותם איזורים, הם מגלים מסירות נפש והקרבה עצומה, למען העם כולו.

הרבי מלך המשיח ממשך ומתאר שם את הניסים הגדולים שהם רואים כל כל צעד ושעל. דומה, שכמות הניסים שרואים בגוש קטיף בשנים האחרונות, בהם נחתו על היישובים אלפי פצצות למיניהן, היא חסרת כל תקדים. אין ספק כי הביטוי אודות ראיית ניסים, מתאים בדיוק למציאות זו.

כ"ק אדמו"ר הזקן

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (ריש פרשתנו)

התחלת פרשת הקרבנות היא: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'". צריך היה להיות כתוב "אדם מכם כי יקריב גו"? אומר על-כך אדמו"ר הזקן: 'אדם כי יקריב' - כדי שאדם יתקרב להשי"ת, הרי זה 'מכם קרבן לה' - מכם עצמכם צריך להיות הקרבן; להקריב את ה"בהמה" הפרטית - את היצר הרע שנקרא נפש הבהמית.

(יהיוס יוס' יב אד"ש)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אדם כי יקריב גו' מן הבהמה גו' (ריש פרשתנו)

המשמעות הפשוטה היא, דכאשר אדם כי יקריב, אזי צריך שמייד תקריבו מן הבהמה גו'. והעניין, דכאשר "אדם - העליון - כי יקריב", היינו בעת אתערותא דלעילא שאדם העליון מקריב עצמו לנשמת האדם, אזי צריך האדם תיכף ומיד להקריב קרבנו "מן הבהמה", שהוא הנפש הבהמית, בחינת בהמה ממש, שהן המדות הרעות הטבעיות דבהמה, כתאוות חומריות וכעס ורציחה וגסות וכהאי-גוונא - שיהי' היפוך הרע לטוב כו', בתשובה אמיתית ולב נשבר ונדכה באמת כו'.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי' - ויקרא ע' יא)

כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק

אדם גו' מכם קרבן להוי' מן הבהמה גו' לפני הוי' (ריש פרשתנו)

בתחלה, ב"אדם", אומר "קרבן להוי'", ואילו בסיום העניין, לאחר שאומר "מן הבהמה גו'" - אומר "לפני הוי'".

ופירש כ"ק אדמו"ר הצמח-צדק, "לפני הוי'" - למעלה מהוי'. כי, על-ידי העבודה לא רק בנפש האלקית, "אדם", כי-אם "מן הבהמה" גו', שהוא נפש הבהמית - על-ידי זה דווקא מגיע "לפני הוי'".

(ד"ה 'באתי לגני' תשי"ב)

כ"ק אדמו"ר מוהר"ש

הטעם ששבת יששכר הקריב [בקרבנות הנשיאים] ביום השני והקדים לפניו את שבת יהודה, הוא מצד הביטול שלו [ועל-דרך שבית-הלל הקדימו דברי בית-שמאי לדבריהם], ולכן זכו לכוין ההלכה לאמיתתה.

(99 המאמרים-תרכ"ז ע' 197)

כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב

ויקרא אל משה גו' אדם כי יקריב (ריש פרשתנו)

הקדמת פרשת הקרבנות הוא "ויקרא אל משה", שהוא הנתינת כח על עבודת הקרבנות. וכמו כן הוא בכל דור ודור, דאתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, שהם רועי ישראל שבכל דור, הנה הם הממשיכים כח על עבודת הקרבנות.

וטעם הדבר הוא - להיותם ממוצע המחבר, ממוצע בין הוי' וביניכם, שהוא ממוצע המחבר, פאראיינציקט, עולמות עם אלקות על-ידי נשמות.

(ד"ה 'באתי לגני' תשי"ב)

פתגם השבוע בענייני גאולה

מכיון שבני-ישראל הם עמו של הקב"ה, והקב"ה הוא מלכם, מובן, שמי שיש לו יראת שמים אמיתית, יש בו מורא לדבר על בניו של אבינו מלכנו שבשמים. ...בנוגע לבני בכל מקום שהם -

צריכים לדעת, שכל הדיבורים הקשים אודות בני מתבטלים כעפרא דארעא ולא נשאר שום רושם כלל, ואדרבה - הקב"ה מברך כל יהודי בכל טוב בגשמיות וברוחניות, שיוכל ללמוד תורה ולקיים מצוות, מתוך בריאות הנכונה, בריאות הנשמה ובריאות הגוף, ואריכות ימים ושנים טובות - עד ביאת גואל צדק ואף לאחר-זה.

(משוחות ש"פ ויקרא תשי"ג)

כ"ק אדמו"ר מהור"צ

אדם כי יקריב מכם (ריש פרשתנו)

לכאורה, לאחר שידוע האדם גדול ענין הקרבנות שהוא קירוב הכחות והחושים וכו', הנה הוא מקשה לעצמו, איזה שייכות יש לו לענין הקרבנות, ואיך ירצה לקרבן להוי' ["יקריב מכם"]?

ולחסר הקושיא, מוסיף כ"ק מו"ח אדמו"ר על פירוש כ"ק אדמו"ר הזקן [הנ"ל] בתיבת "מכם", ואומר, מכם היינו מכם ובכם הדבר תלוי, שמבלי הבט על מעמדו ומצבו ועל כל מה שעבר עליו עד עתה, שידוע נגעי לבבו, מכל-מקום בכם הדבר תלוי, עד שכל אחד ואחד יכול לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב.

(ד"ה 'באתי לגני' תשי"ב)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו (הפטרת פרשתנו)

...הנפקא-מינה מזה בפועל - בנוגע ליחס שצריך להיות כלפי כל יהודי:

...כשפוגשים יהודי שמאיוז סיבה שתהי' (עדיין) אין הנהגתו בשמירת התורה-ומצוות (בשלימות) - צריך להיות היחס אליו - כפי שהוא חלק מ"עם זו יצרתי לי" (ללא תלות בהנהגתו בפועל) ועל-ידו (עצם מציאותו) נעשה "תהלתי יספרו" - תהלתו וכחו של הקב"ה בנצחיות עם ישראל!

על-אחת-כמה-וכמה כשמדובר בנוגע לבני-ישראל שבדורנו זה - שנוסף על כך שחלק מהם הנם "תנוקות שנשבו לבין העכו"ם", במילא אין הם אשמים כלל במעמדם ומצבם ביהדות, ועוד ועיקר - בהיותם יורשים ונציגים של הדור שעבר את הצרות רחמנא-ליצלן בדור האחרון, לא תקום פעמיים צרה - הרי הם "מופתים חיים" המספרים את תהלתו של הקב"ה ("תהלתי יספרו").

(משוחות ש"פ ויקרא תשי"ג)

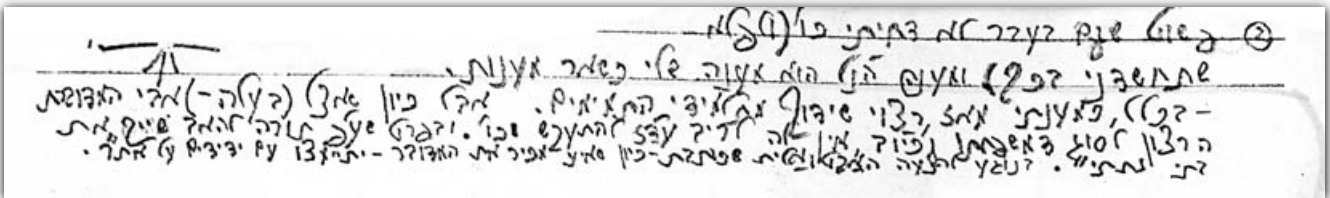

שידוך - רצוי מתלמידי התמימים

מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לאחת שכתבה שמעוניינת לשדך את בתה עם 'תמים', אך בעלה שמגיע מרקע שובה, מעוביין בחתן מהרקע שלו:

פשוט שגם בעבר לא דחיתי כו' (ולפלא שתחשדני בכך) ומענה הנ"ל הוא מענה שלי כשאר מענות.

בכלל, כמענתי מאז, רצוי שידוך מתלמידי התמימים. אבל כיון שאצל (בעלה -) אבי המדוברת הרצון לסוג דמשפחתו וכיו"ב, אין לה לריב עד"ז [= על דבר זה] להתעקש וכו'. ובפרט שע"פ [= שעל פי] תורה להאב שייך "את בתי נתתי". בנוגע להצעה האקטואלית שכותבת - כיון שאיני מכיר את המדובר - יתייעצו עם ידידים על אתר.

מקור הסירטוקים הרנשטיין רוזנפלד

המקור לפראקים,

סירטוקים ובקיטשע'ס

סירטוקים, ממשי מעורב, משי נקי, ומבדי צמר איכותיים
במבחר גדול ובמחירים נוחים

פתוח כל יום בין השעות
21:00 - 17:30

סניף בני ברק: שפת אמת 5 טל' 03-6186078
סניף ירושלים: יונה 15 ק"א טל' 02-5381697 פלאפון 054-4579076

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר
חב"ד, ובישיבה-קטנה תורת אמת, ירושלים

עמלק לבוש בסירטוק!

עמלק גם הוא "יודע את ריבונו" – הוא לומד נגלה
וחסידות, הוא אפילו מתבונן ומתעמק באלוקות
ומתפלל באריכות. הוא טוען גם לשייכות ל"דור

השביעי" ועוסק בלהט ב"מאמרים ולקוטי שיחות של נשיא דורנו", אלא שהוא
בא להפריד בין התיאוריה ובין המעשה. הוא רוצה להפריד בין האמונה
הפנימית של יהודי ושל חסיד ובין הנהגתו בפועל בחייו הרגילים. הוא מגייס
לעזרתו את כל המילים הקדושות שלמד, החל מ"כלים דתיקון" ו"אופן
המתקבל", ועד ל"אהבת ישראל" ו"אחדותם של חסידים", ו"בכוח התורה" שלו
רוצה הוא, רחמנא-ליצלן, להטיל ספקות ולקרר ("אשר קרך בדרך")

ככה צריך לשנוא!

מספר המשפיע הרה"ח ר' מענדל
פוטרפס: אחד מחסידיו הגדולים של רבינו
הזקן היה הרה"ח ר' זלמן זעזמיר. לימים הוא
גם היה מורו ומדריכו בדרכי החסידות של
הרה"ח ר' הלל מפאריטש, ובעצם הוא היה
זה שהביא את ר' הלל לחסידות חב"ד.

ר' הלל היה קדוש מבטן. עוד בהיותו ילד
קטן הביאו אביו אל הרה"ח ר' מרדכי
מטשרנוביל לקבל את ברכתו, והלל הקטן
פנה ושאל את אביו בתימהון מדוע בוערת
אש על ראשו של ה"זיידע".

כשגדל ר' הלל וטעם את טעמה של
חסידות חב"ד, לא יכול היה בשום אופן
להינתק ממנה. הוא נסע לליובאוויטש,
לאדמו"ר האמצעי, למרות שהרה"ח ר' מרדכי
מטשרנוביל הקפיד על כך מאוד והזהיר אותו
כי אם יעשה כן הוא עוד "ישכב על הארץ
כשפניו כלפי מעלה!"

האזהרה הייתה ברורה ונוראה, אבל ר'
הלל ידע והרגיש בנפשו שאינו יכול ואסור לו
להתגבר על תשוקתו לחסידות חב"ד ונסע
בכל זאת. בדרכו התהפכה העגלה ור' הלל
נפל על הארץ כשהוא שוכב ופניו כלפי מעלה.
כשהגיע סוף סוף לליובאוויטש, ונכנס אל

הרבי, סיפר לו על דבריו החריפים של הרה"ח
מטשרנוביל ועל חששו ודאגתו מכך. הרבי
חייד ואמר: אל לך לדאוג, הרי הדברים כבר
נתקיימו בך...

בתחילת עבודת ה' של ר' הלל, היה שונא
את גופו תכלית שנאה. הוא הרגיש עד כמה
הגוף "מוריד" אותו, פועל בו הגשמה ומפריע
לו להתעלות ולהידיבק בה'. הוא החליט
שהגוף הוא שורש כל הרע, ועשה כל מה שרק
היה יכול בכדי לסגף את הגוף ולשבור ולדכא
אותו כדי שלא יפריע לנשמה האלוקית
להתעלות ולהתרומם אל ה'.

כשהבחין בזה מורו ומדריכו בלימוד

מגדולי תלמידיו וחסידיו של רבינו הזקן. הוא למד לעבוד את ה' בדרך חסידות חב"ד ולמד גם כיצד למחות את "עמלק". במיוחד בשבת פרשת זכור, היו רואים עד כמה השנאה לעמלק ממלאת את כל כולו, עד שתלמידו הנאמן, ר' הלל, התבטא עליו: "שנאה כזו לא ראיתי מעולם"...

מה עמלק רוצה מאתנו?

עמלק בא לכל אחד ואחת מאתנו. מבואר שעמלק הגיע לעם ישראל בפעם הראשונה כאשר היו בני ישראל ב"רפידיים", ומסבירים חז"ל "שרפו ידיהם מדברי תורה". לגבינו אנו: כל זמן שעסוקים בתורה – תורתו של הרבי מלך המשיח שליט"א, ובמיוחד ב"דבר מלכות" משיחות תנש"א-תשנ"ב – אזי אין מה לחשוש מאותו "עמלק", שכן תורתו של הרבי ממלאת את כל מצויאותו של היהודי, חודרת בו ומורה לו את הדרך האחת והיחידה – קדימה למתן-תורה, לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, מבלי להתחשב בשום דבר ובשום ענין, יהיה מי שיהיה ומה שיהיה.

רק "כשרפו ידיהם מדברי תורה", כאשר מנסים להרפות קצת את הידיים, אז עלול לבוא עמלק, חס ושלוש [ומדוע לרפות ידיים דווקא? כי גם אם הראש ימשיך ללמוד ולהבין ולהתעמק ולהתפלפל, אלא שהדברים נאמרים רק ב"ראש", ברמתם העליונה הנעלית והנפלאה של לימוד ופולפל, ולא מורידים אותם לרמה המגושמת והנמוכה של הגוף, של ה"ידיים" והלב, הדברים לא "יורדים" לחיים הרגילים שיהיו מלאים וחדורים לגמרי ב"לחיות עם משיח", שזה יהיה כל הנושא סביבו מסתובבים כל החיים].

עמלק גם הוא "יודע את ריבונו" – הוא לומד נגלה וחסידות, הוא אפילו מתבונן ומתעמק באלוקות ומתפלל באריכות. הוא טוען גם לשייכות ל"דור השביעי" ועוסק בלהט ב"מאמרים ולקוטי שיחות של נשיא דורנו", אלא שהוא בא להפריד בין התיאוריה ובין המעשה. בין התורה לבין הלב וה"ידיים". הוא טוען שלא כל מה שטוב ואמיתי ברמה התיאורטית, טוב ואמיתי ברמה המעשית, בעולם-הזה הגשמי.

"עמלק" הוא לשון "ומלק את ראשו" – הוא מנסה "למלוך" את הראש מן הגוף. לחלק ולהפריד בין האמונה הפנימית של

בשעה שזקוקים כל-כך להדרכה והכוונה והוראות ברורות ממש רבינו, דווקא אז נדמה כאילו משה רבינו "לא משתתף" במלחמה זו. הוא עלה ל"ראש הגבעה", יחד עם אהרן וחור ומטה האלוקים, ואת המלחמה למטה הוא משאיר, כביכול, לאותם "אנשי משה" הנמצאים כביכול (ח"ו וח"ו) לבדם בשטח. אבל האמת היא, שמי שמנהל את המלחמה הוא מי שידיו מתרוכמות או מורדות והוא קובע את גורל הקרב. רק "אנשי משה" מסוגלים להתמודד עם עמלק ולנצח למעלה מדרך הטבע

ועצמיותו, מלאת שנאה לעמלק ויש בו תשוקה עצומה למחות זכרו מתחת השמים. הדבר הרשים אותו מאוד, ומבלי לחשוב על כללי הנימוס, לטש עיניים ברי בנימין, כשכולו נסער ונרגש.

ר' בנימין הבחין שעומד כאן אדם נסער ונרגש הלוטש בו עיניים ואינו יכול להתיקן ממנו. הוא פנה אליו ישירות ושאל לרצונו.

– "מה עשה לך עמלק, יותר מאשר לכל יהודי, עד כדי שנאה כל כך עמוקה ותהומית אליו? היכן קיבלת זאת?", השיב לו ר' זלמן בשאלה.

במקום תשובה ישירה, ענה לו ר' בנימין: "סע לליאזנא".

כך נסע ר' זלמן לליאזנא, והפך לאחד

החסידות ובדרכי החסידות, ר' זלמן זעזמיר, פנה אליו ואמר לו: טועה אתה טעות מרה. הגוף הגשמי, למרות פחיתותו והגשמתו, הרי דווקא הוא ה"כלי" לעלות ולהידבק בהי' על-ידי זיכוכו ותיקונו ולא שבירתו. הגוף אינו אלא כמו "זכוכית מגדלת", שעל-ידו אפשר לראות אלוקות. כשם שישנה זכוכית מפויחת, שאמנם שבורה וחשוכה היא, אבל דווקא בעדה מביטים בשמש, כיון שאור השמש מצד-עצמו הנו חזק ומבהיק, וכדי להסתכל בו זקוקים לזכוכית – כך הגוף הגשמי, דווקא על-ידי העבודה בו ועל-ידו, לזכוכית ולתקנו ולא לשבורו ולסגפו, אפשר להגיע לעבודת ה' באמת ואפילו לבחינת "ראיה" באלוקות.

וכשם, המשיך ר' זלמן ואמר, שדמות השמש משתקפת בטיפה אחת של מים, למרות שהיא רק טיפה אחת קטנה – כך דווקא דרך אותה "זכוכית" של הגוף, משתקפת אלוקותו יתברך, ועד לעצמות ומהות.

מאז הפסיק ר' הלל לשנוא את גופו. הוא הכיר במעלתו של הגוף כאשר הוא מבורר ומזוכך, והעלה גם את גופו בדרך העולה בית א-ל.

לימים, היה ר' הלל מספר ואומר: אמנם ר' זלמן לימד אותי שלא לשנוא את הגוף הגשמי, אבל את עמלק שנא ר' זלמן בשנאה אמיתית ומוחלטת. כשהיה שומע את קריאת פרשת "זכור", היה מתמלא שנאה כה עמוקה לאותו עמלק, עד שפניו היו משתנות ומאדימות מרוב שנאה. ראיתי כבר הרבה אנשים ששונאים את הרע, אמר ר' הלל. ראיתי גם חסידים ששונאים את עמלק ורוצים למחותו, אבל שנאה תהומית שכזו לעמלק, כמו שראיתי אצל ר' זלמן זעזמיר – לא ראיתי מעולם!

בעצם, כל התקרבותו של ר' זלמן זעזמיר לרבינו הזקן לא הייתה אלא על-ידי אותה שנאה לעמלק, ומעשה שהיה כך היה:

החסיד המפורסם ר' בנימין קלעצקער, מגדולי תלמידיו וחסידיו של רבינו הזקן, נזדמן פעם בשבת פרשת זכור, לעירו של ר' זלמן זעזמיר, שהיה אז למדן וגאון, אבל רחוק לגמרי מחסידות. באותה עיר לא היה בית-כנסת של חב"ד, ור' בנימין נאלץ להתפלל בבית-הכנסת של הימתנגדים. כדרכו, הוא התפלל באריכות, אך הפסיק והקשיב לקריאת התורה.

כשהגיעו לפרשת זכור, השתנה לפתע צבע פניו של ר' בנימין לאדום. הוא התמלא שנאה עזה לאותו עמלק ורצון עז למחות את זכרו. ר' זלמן הכיר ברי בנימין שכל פנימיותו

יהודי ושל חסיד ובין הנהגתו בפועל בחיי הרגילים, ובמיוחד כשהוא יוצא החוצה ובא במגע עם הזולת.

הוא מגייס לעזרתו את כל המילים הקדושות והאמיתיות שלמד, החל מ"כלים דתיקון" ו"אופן המתקבל", ועד ל"אהבת ישראל" ו"אחדותם של חסידים", ו"בכוח התורה" שלו רוצה הוא, רחמנא-ליצלן, להטיל ספקות ("עמלק" בגימטריא "ספק") ולקרר ("אשר קרך בדרך") את היהודי, שלא יתקדם ללא חת בדרך הסלולה והכבושה, האחת והיחידה, המובילה למתן-תורה, לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש.

ואתו "עמלק" יודע למי להיטפל. הוא יודע שישנם אלו הנמצאים "בתוך הענן" – מלאים, חדורים ואפופים ב"ענני הכבוד" (של "כבוד מלכותך" – ה"דבר מלכות") ואצלם אי-אפשר יהיה לפעול מאומה, גם עם כל ה"הוכחות" של מי ש"יודע את ריבונו".

אבל ישנם כאלו שנפלטו מן הענן – "הנחשלים אחריו", והגיעו גם למצב של "ואתה עיני ויגע" – עיניים מהגלות, עיניים מהפעולות להביא את משיח, שהרי כבר עברו כך וכך שנים מבשורת הגאולה ועדיין נדמה שרואים את ההיפך, ועד כדי מצב של "ולא ירא אלוקים".

לאילו הנמצאים במצב זה פונה עמלק עם כל עוצמתו, כולל העוצמה התורנית ואפילו החסידותית ובעטיפה של התקשרות לזהות באילנה דחיי, ומנסה לחבל באמונתם הלוהטת ובידיעתם הברורה כי אכן צועדים אנו ממש לקראת התגלות מלכנו משיחנו שליטי"א בגאולה האמיתית והשלימה.

רק אנשי משה יכולים לנצח

על הפסוק "כי יד על כס י-ה", אומר רש"י: "נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה זרעו של עמלק". עמלק מנסה להפריד ו"למלוך" בין ה"י-ה" – המוחין, חכמה ובינה, לבין ה"י-ה" – הרומז לידיים; הוא רוצה להשאיר הכל ב"תיאוריה" ולא "להוריד" אותו למעשה בפועל.

גם כסא המלכות של הקב"ה ושל מלך המשיח אינו שלם עד שימחה זרעו של עמלק, שכן עמלק רוצה לכסות ("כס") על כסא המלוכה של מלך המשיח, ולהשאיר אותו רק "רב" ולא "מלך".

במלחמות קודמות נצטוונו לא להילחם

כל אחד מאתנו, כאשר הוא משליך את עצמו אל ה"מלחמה" מבלי התחשב עם כל מאומה, מוסר את עצמו למשה רבינו ללא שום חשבונות, לומד את תורתו, ובפרט את ה"דבר מלכות", בהכרה ברורה שהרבי אומר לנו עכשיו שיחות אלו ונותן לנו עכשיו הוראות אלו. מפיץ את בשורת הגאולה בדיבור, בכתב, בפרסום ובכל צורה אפשרית

חזיתית. נאמר לנו "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון". ידענו שכוחנו הוא לא במלחמות אלא בקיום ציווי ה' ומשה רבינו והליכה קדימה בהיצמדות להוראותיו הברורות. לא התחשבנו בכל הכתות מסביב שדרשו תגובה טבעית למצב בשטח, ידענו שתפקידנו הוא להפיץ אור וחום מסביב, ואם יש צורך במלחמות – יילחם האלוקים עבורנו. הלכנו בתמימות אחרי משה רבינו ולא התחשבנו כלל אם זה מוצא חן בעיני משה או לא.

אך לפתע, הכל משתנה. הפעם צריך ליטול כלי-נשק ביד ולהילחם בגשמיות כפשוטו. שכן הפעם, האויב אינו מאיים מאחור או מן הצד, אלא עומד באמצע הדרך. הוא מפריע לנו ללכת קדימה למתן-תורה, הוא מעכב את ההליכה לפי הוראותיו הברורות של משה רבינו, ואז אי-אפשר להתחשב בשום דבר – גם לא בעובדה שלא הייתה זו דרכנו עד עתה, אנו לא רגילים להילחם ולא יודעים להילחם כראוי.

אולם אם רוצים אנו ללכת בדרכו של משה רבינו, אסור להתפעל מהעמלק שרוצה להפריע ולעצור את השיירה על-ידי ש"ויזנב בך את הנחשלים אחריו". אך דווקא ברגעים כל-כך קריטיים, אפשר לנו לנצח על-ידי "בחר לנו אנשים", "אנשי משה", המקושרים והשייכים כל כולם לגמרי אך ורק למשה

רבינו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון"; בשעה שזקוקים כל-כך להדרכה והכוונה והוראות ברורות ממשה רבינו, דווקא אז נדמה כאילו משה רבינו "לא משתתף" במלחמה זו. הוא עלה ל"ראש הגבעה", יחד עם אהרן וחור ומטה האלוקים, ואת המלחמה למטה הוא משאיר, כביכול, לאותם "אנשי משה" הנמצאים כביכול (ח"ו וח"ו) לבדם בשטח.

האמת היא, שבמלחמה זו יכול לנצח אך ורק משה רבינו. רק הוא מי שמנהל את המלחמה. רק העובדה שידי מתרוממות או מורדות קובעת את גורל הקרב. רק "אנשי משה" מסוגלים להתמודד עם עמלק ולנצח למעלה מדרך הטבע.

זו אכן האמת היחידה והמוחלטת, אבל לעומד מן הצד, ואפילו למי שמשותף במלחמה בפועל, נדמה כאילו משה רבינו "עלה ראש הגבעה" והשאיר את חייליו לבד בשטח, חשופים להתקפותיו הכפרניות של אלוף הקרירות והספיקות – עמלק, הסוחר אחרי את ה"זנבות" שאין להם "עצם" חזק, ואינם יכולים לעמוד איתנים על מקומם, ולכן הם נסחבים ונגררים אחרי מה יאמרו ומה יגידו. "הנחשלים אחריו".

כדי לנצח את עמלק ("היודע את ריבונו") מחליט אפילו משה רבינו, ה"ראש" שלמעלה מכולם – "להרים את הידיים מעל הראש" – לא ללכת על-פי השכל שבראש, אלא דווקא להתעצם באמונה פשוטה ולוהטת שלמעלה מן השכל, שכן השכל מצד-עצמו אין בכוחו לנצח את עמלק (כך מסביר אדמו"ר האמצעי ב"שער האמונה"). רק כאשר הולכים באמונה פשוטה ולוהטת, בלי שום חשבונות ובלי שום חישובים, גם לא כאלו שהם תכלית הקדושה – רק אז אפשר לנצח גם את עמלק ולהתקדם למתן-תורה, לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש.

"אנשי משה", המנצחים במלחמה זו, יודעים ברור שמשה רבינו הוא ורק הוא מנהל את המלחמה, הוא ורק הוא מנצח את המלחמה, הוא ורק הוא נמצא עמנו ממש כפשוטו ומוליך את כולנו ואת כל אחד ואחת מאתנו בכל רגע ורגע ובכל פרט ופרט ממש. יודעים הם שהרבי אוהז בידו של כל אחד ואחת – קטן ככל שיהיה וחסר שכל רגש וכוח ככל שיהיה – והולך עמו בכל צעד ושעל.

וכל אחד מאתנו, כאשר הוא משליך את עצמו אל ה"מלחמה" מבלי התחשב עם כל מאומה, מוסר את עצמו למשה רבינו ללא שום חשבונות, לומד את תורתו, ובפרט את

מלכנו משיחנו גם בעיני בשר וכפשוטו, לעיני כל, בתכלית הגילוי ובפשטות ממש ותיכף ומיד ממש, בלי פשטילך.
 זוהי ההנהגה של "אנשי משה" המביאה ופועלת את התגלותו של משה, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", לעיני כל, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.
 יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שמישי צדקנו מגיע ברגע זה ממש. חייבים לחזור על כך שוב ושוב ללא הרף, יחד עם אהבת ישראל **אמיתית** ואחדות אמיתית גם עם מי שאינו סובר כמוהו (ודווקא בגלל זה לעשות הכל לפעול עליו שיהיה גם הוא מ"אנשי משה").
 וביחד עם זה כואב וזועק מעומק ליבו "עד מתי" יימשך מצב בלתי נורמלי זה של "עלה ראש הגבעה" – רצוננו לראות את

ה"דבר מלכות", בהכרה ברורה שהרבי אומר לנו **עכשיו** שיחות אלו ונותן לנו **עכשיו** הוראות אלו. מפיץ את בשורת הגאולה בדיבור, בכתב, בפרסום ובכל צורה אפשרית. חי כל הזמן בהרגשה ובהכרה ברורה, שאינה נתונה כלל לדיון ולמשא ומתן, שיש רבי גם בגשמיות כפשוטו בעולם-הזהה הגשמי, ועד שיוצא בשמחה ובריקוד (ובפרט בימי חודש אדר, כפי שנצטוונו, כמפורסם) על כך

ב"ה התרחבנו
לאחרונה קלטנו זוגות חב"דיים לחברה,
שקיבלו ברכה מהרבי דרך 'אגרות קודש'.
אנו זקוקים לעוד
 אז אם אתם רוצים להתכנס בכבוד, בשעות הפנאי ואתם זוגות שמחים ואופטימיים, (הורדנו את ניל הקבלה ל-24).
 אנו מתגמלים בצורה גבוהה מאד יותר מכל פורמט מוכר (חובת ההוכחה עלינו)
 אצלנו אין אכטלה.
 השעות נוחות וגמישות לפי בחירתכם העבודה מהבית.
לפרטים: הראל- 0546-522626

להתאחד
שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה
בית משיח

לידיעת אנ"ש בארץ ובעולם, נמשכת ההרשמה ל:
סמינר פסח
 נחוג את חג הפסח מתוך חוויה פנימית של לימוד והעמקה של ניגון ושמחה

דעת
 לימודי יהדות באור החסידות (ע"ר)

שיתקיים אי"ה:
 מיום שישי יג' ניסן, ערב שבת הגדול עד חוצאי שביעי של פסח
 סה"כ 8 לילות (22-30/4/05)
 במלון הסוויטות המפואר מרקיור נבתיים
 פנסיין מלא ובתנאי נופש מלאים

שנייה מפוארת לכל משפחה
אירוח ברמה גבוהה
בריכת שחיה נפרדת
ועוד

כשר למהדרין. גלאט- לא שרואה
 טיפ הפנהגים והחומרות המקובלות במבד/שמיטת ליובאוויטש
 בהשגחתו של הרב ברוך בועז יורקוביץ שליט"א
 רב ופדא שיכון חבד לוד

מס המקומות מוגבל -
קדימה למודרניים בבחירת החדרים

המחיר
 למבוגר - 3600 ₪
 לילדים - (2-12) - 1800 ₪ (בחדר הסמוך לחדר הורים)
 תינוקות - (2-0) - 160 ₪
המחיר כולל מצות יד מהודרות לכל החג.
ניתן בתשלומים

לפרטים והרשמה:
08-9353932
08-9476537
פסח כשר ושמח!

דברים בפתח

הנני בזה לכתוב ממה שנרשם בזכרוני, מה ששמעתי מאאמו"ר הרב החסיד וכו' התמים ר' חייקל בן הרה"ח הרב ר' שניאור זלמן יצחק הכ"מ. זכרונות מילדותו, מנסיעתו לישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש, מנסיעותיו לכ"ק אדמו"ר מהור"צ ללנינגראד, וכן מהתעסקותו בעסקנות הכלל עוד בהיותו צעיר לימים, למען ידעו דורותיכם.

בכלל אאמו"ר לא סיפר הרבה על עצמו ועל עבודתו בעסקנות הכלל. הוא חזר וסיפר איך התאבק בעפר רגליהם של גדולי החסידים בימים ההם, ומה ששמע או ראה בהתנהגותם בין אדם לחבירו. הוא סיפר על האהבה והאחוה ששררה בין החסידים ואנשי המעשה, ואיך עברו עליהם הזמנים והימים האיומים של שנות המהפיכה בשנת תרע"ח עד יציאתם את מדינת רוסיה הסובייטית.

ועל עצמו מה סיפר? לפי דבריו, הוא היה לא יותר מסתם שוליא ומסייע. בכל זאת, מהמעט שסיפר נוכל לשער ולהבין מעט מזעיר מאישיותו ומהתמסרותו הזולת, ממדת אהבת ישראל, אהבת הזולת שהייתה אצלו למעלה מעלה מהשערותנו, מתוך מסירות נפש כפשוטה, בכל נפשו ומאודו; וכן מהתקשרותו לרבותינו הקדושים ומהתמסרותו לקיים הוראותיהם ושליחיותיהם בשלימות, כפי שנמסרו לו בכמה וכמה הזדמנויות, בעבודת הכלל ועזרת הפרט.

אני תפילה, שספר זכרון זה יהווה ספר לימוד עבור בניו וכל שאר יוצאי חלציו שיחיו, נכדיו וניניו. לידע ולהכיר מה מקורם, מיהו אותו "ענק", שאנו יוצאי-חלציו ועומדים על גביו כננס. מה פירוש לעשות טובה ליהודי, וכיצד לעשות טובה ליהודי. מה נקרא חבר טוב אמת, לא רק ב"שם המושאל" וכתואר בעלמא, אלא ב"שם העצם", ומה פירוש עסקן ציבורי.

ע"י שנלך בדרכיו יהא הדבר לעילוי נשמתו שתעלה מעלה מעלה עד לכסא הכבוד להיות לנו למליץ יושר.

שניאור זלמן חאנין

זכרונות ופרקי חיים של החסיד הנודע, ר' חייקל חאנין עליו השלום, כפי שנכתבו בידי - להבחל"ח - בנו, הרב שניאור זלמן חאנין שי'. את הזכרונות כתב ר' זלמן עבור בני משפחתו, והואיל למסור אותם לפירסום ב"בית משיח" ♦ כדי לשמור על האותנטיות של הדברים, השארנו את הסגנון כפי שהוא, וצמצמנו את ה"עריכה לדפוס" לתרגום מילים וקטעים באידיש, וכיוצא באלה

אלה תולדות האיש, שחסיד היה בכל מהותו: בהיותו מעבר למסך הברזל חי במסירות נפש, בתקופת המעבר השתתף בגופו וממונו וסייע לאנ"ש לצאת מרוסיה הסובייטית, וגם כאשר הגיע לארצות הברית, מעבר למסך הדולרים, נשאר במהותו העצמית - חסיד מקושר בהתקשרות איתנה ונפלאה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, כאחד מצעירי הצאן

נכדים, תשירו את ה"פסוק"!

– פרק פתיחה –

לחיוזוק הימעמדי עבור בית רבינו, ולמילוי הוראות שקיבל מכ"ק אדמו"ר מה"מ (כמו מינוי רב של ליובאוויטש בפאריז, סיוע לאחד מאנ"ש בפרנסה, או שחיטת ליובאוויטש וכדומה) – בכל אלה היה הראשון, ה"נחשון בן עמינדב" שהתעסק ודאג שהענין יסודר בכבוד ועל צד היותר טוב.

הוא עסק כל ימיו במסחר, ועבד קשה מאוד. היו זמנים שהפרנסה הייתה בקושי והוא עבד כמעט כל היום, וכשהגיע לביתו היה עליו לעזור לזוגתו בעניני הבית – אך למרות הכל שמר על סדר יום חסידי: בראש ובראשונה, תפילה שלוש פעמים ביום במנין, שיעור לאחר התפילה בבית המדרש עם חברותא, או שהיה מוסר שיעור בחבורה, חומש עם פירוש רש"י או משניות וכדומה.

גם לאחר יום עבודה קשה ומפרך (ובפרט בשנים הראשונות לצאתו מרוסיה) – הקפיד תמיד בחזרתו מעסקו, לשבת לשיעור בגמרא לעיון עם חברותא, ואח"כ שיעור בחסידות. זה היה חוק בל יעבור.

גם מעבודת התפלה שלו למדתי הרבה: הנטילת ידים בבוקר לפני ברכת השחר ואמירת הברכות בקול רם שהילדים הקטנים ישמעו כל מילה עשתה עלי רושם חזק, ואח"כ הלימוד של תורה-אור או לקוטי-תורה בכל יום בקול רם, כהכנה לתפילה. הוא התפלל כמו "חסידישער בעל-בית", ביחד עם המנין, אך התפלל בקול ואמר מילה במילה כמונה מעות.

מכל אלה התרשמתי רק ממראה עיני. אך הוא גם הסביר לי איך צריכה להיות עסקנות

ר' חייקל בצעירותו

ר' חייקל (כפי שנקרא בפי כולם) היה עסקן מלידה. במשך כל השנים, בהיותו ברוסיה, אחר כך באירופה, ומאוחר יותר בארה"ב – היה עסקן ציבורי; בכל מקום בו היה ענין הנוגע לציבור – ר' חייקל היה שם. הוא היה עסקן בין בעבודת הכלל, והן בעזר לפרט, אך ראשית כל – היה דוגמא חיה בהנהגתו **האישית** בחיי היום יום, הנהגה המיוסדת על השולחן-ערוך, משא ומתן באמונה וכו'. השם "ליובאוויטש" – היה מקודש ויקר אצלו מכל יקר, ובכל מקום היותו – שמר שאף אחד לא ירמסוהו ולא ללכך שם קדוש זה. המסירה ונתינה שלו לתומכי-תמימים,

יפר לי הרב התמים החסיד השליח הרב ר' יצחק גרונר ש"י (מאוסטרליה) בעת ניחום אבלים, כשישבתי 'שבעה' אחרי אבי הכ"מ:

כשנסעתי בשליחות כ"ק אדמו"ר מה"מ לאוסטרליה, היה עלי לעבור דרך פריז, והייתי צריך מקום לאש"ל למספר ימים בהם שהיתי שם. היו לפני כמה הצעות היכן להתאכסן, אך בחרתי להתאכסן אצל ר' חייקל. הגם שלבי נקפני האמנם החלטתי נכונה, משום שהיו כמה סיבות לבחור במקום אחר, ובראשם: שהרי זוגתו של ר' חייקל – מרת חיה לאה – לא הייתה בקו הבריאות, והייתה משותקת בחצי גוף, וכמובן שכאשר יבוא אורח הדבר יקשה עליה. אך בכל זאת, "לבי אמר ל"י ומשך אותי להתאכסן דווקא אצל ר' חייקל, וכך עשיתי.

לאחר שעזבתי את פאריז להמשך נסיעתי הארוכה לאוסטרליה, היה לי הרבה זמן למחשבה, וכל הזמן חשבתי לעצמי האם היה זה נכון מצידי להתארח אצל ר' חייקל? אך לאחר התבוננות קלה הבנתי מדוע סיבבה ההשגחה העליונה להתארח אצלו: היות ונסעתי בשליחות כ"ק אדמו"ר מה"מ, הייתי צריך כנראה הדרכה בעבודת הקודש אותה אמלא במשך השנים הבאות.

ביומיים שהייתי אצלו קבלתי שיעור בעסקנות ציבורית: איך צריכה להיות הנהגתו של עסקן ציבורי, מה מעשהו, מהו תפקידו וכו'.

ר' חייקל יושב בבימת ההתוועדות של הרבי מלך המשיח - ליד העמוד מצד שמאל

שלא ישיבנו ריקם. הוא בא אליו אמר לו: "רי חייקל, תן לי גמ"ח שיהיה לי במה לשלם עבור הדרכונים והכרטיסים עבורי ועבור משפחתי". ואבי נתן לו תיכף ומיד, בלי שום "צרמוניות", את כל הסכום שביקש.

כשעזבו את ביתו, שאל אותו בנו (הרה"ח ר' גרשון מענדל שי"י): אבא, איך הסכמת לקבל מר' חייקל גמ"ח, בשעה שאתה יודע שלא תוכל לעולם להחזיר לו, וכי מהיכן תקח כזה סכום גדול? ענה לו אביו: וכי מה אתה חושב, חייקל אינו יודע שזו צדקה? הוא יודע! אלא רק כדי שארגיש בנוח אמר שהוא מוכן לתת את זה בתור גמ"ח...

סיפור נוסף: החסיד הרב שניאור זלמן שי"י גלוב סיפר, שכשהגיעו לטשקנט (בימי מלחמת העולם השנייה) הם היו רעבים ללחם, אביהם כבר היה בעולם האמת, ועול הפרנסה וגידול הילדים גם יחד היה מוטל על אמם מרת מאריאשא תחי"י. כשהגיעו לתחנת הרכבת שמעו שבטשקנט יש אפשריות לשרוד את ימי המלחמה והרעב, לכן ירדו מהרכבת, והלכו לחפש דירה. אמם מצאה איזה "חור", דירה רעועה, והכניסה לשם את כל הילדים, ובעצמה הלכה לחפש מעט אוכל לפי הטף.

לאחרי כמה שעות חזרה ואין בידה כלום, לא לחם לאכול ולא מים לשתיה. כך עבר יום, ועוד יום, כל הילדים בוכים מרוב רעב, וגם היא עצמה הייתה רעבה, ולא יכלה עוד לסבול את היסורים של הילדים הקטנים עם הגדולים.

היא יצאה לרחוב אולי יתמזל מזלה ותוכל להשיג כמה חתיכות לחם. בדרך פגשה כמה מאנ"ש וביקשה מהם שיעזרו לה, כי

את עברו ואת מה שעשה בהיותו ברוסיה תחת המשטר הקומוניסטי, ואף לא הכיר את החוש שלו בענייני עזר והחזקת אנשים פרטיים.

הנני יודע מכמה וכמה מאורעות, על אנשים שאמו"ר עזר להם בהסתדרות בענייני פרנסה ונתן להם מהונו, כאשר נתן להם גמ"ח שלא על מנת להחזיר.

ואת כל זה עשה בכזו חיות ו"געשמאק", שקשה לי מאד (ואין לי המלים הנכונות) לתארו ולציירו באותיות הכתב. כשקיבל ידיעה שפלוגי אלמוני צריך עזרה וכי יש בידיו לעזור לו – לא נח ולא שקט עד שהלה קיבל את העזרה שהייתה נחוצה לו; בין אם הייתה זו הלוואה "רגילה", ובין אם זו הלוואה לקניית בית. בפרט לאחר שיחת כ"ק אדמו"ר מה"מ בנוגע לחיזוק וביסוס שכונת קראון-הייטס – לא נח לרגע, והשתדל עבור כל אחד ואחד לעזור לו לקנות בית, וכמה וכמה אברכים קבלו ממנו במתנה סכום הגון לתת דמי מפתח לקניית הבית, ועשה את זה מתוך שמחה וטוב לבב.

ולדוגמא: סיפר לי הרב החסיד התמים ר' גרשון מענדל גרליק שי"י, שבשעה שהיה עליהם לעזוב את מדינת רוסיה בשנת תש"ו, לא היה לאביו הרה"ח הרה"י ר' חיים מאיר פרוטה לפרוטה. דא עקא, היה עליהם לשלם עבור דרכון וכרטיס נסיעה בשביל כל אחד מבני המשפחה, אך סכום כה גדול, כפי שהתבטא, לא ראה אביו מימיו. למותר לבאר עד כמה הי' קריטי לצאת משם מהר ככל האפשר.

הוא החליט שאין לו ברירה אלא ללכת לאדמו"ר ולבקש ממנו עזרה, כי ידע בבירור

בעבודת הכלל, באיזה מסירה ונתינה, ושאין שום דבר בלתי אפשרי. הוא התבטא: "אמר מלכא עקר טורא" – כשהרבי מצוה, הדבר חייב להיעשות, אם אי-אפשר ללכת דרך הדלת אזי הולכים דרך החלון; אם לא הולך בפעם הראשונה – מנסים בפעם השנייה והשלישית, עד שמתבצע הענין שהוטל עליך, ובזכות הרבים בטח תצליח; ובאם תתנהג כן, הנה אחר-כך תראה הצלחה. הכלל שלו בענייני עסקנות היה: "פאָלגן" – משמעת.

מזוגתו מרת חיה לאה (שלא הכרתי אותה עד אז) למדתי כיצד מקיימים מצות הכנסת אורחים: הגם שמצד מצבה הגשמי היה קשה עליה, קבלה אותי בכבוד גדול והכינה סעודת מלכים לכבודי. וכי קלה היא בעיניכם – בביתה מתארח שליח של הרבי הנוסע לאוסטרליה! אז זה היה נחשב לסוף העולם... בשארית כוחותיה סידרה את הכל, בשמחה אמיתית מעומק פנימיות הלב.

ומאז, כל ימי עומדים לנגד עיני הימים בהם הייתי בצל קורתו. הוא לימד אותי ונתן לי הדרכה של חסיד זקן ועסקן ציבורי – כיצד צריך לנהוג עסקן ציבורי בכלל, ובפרט שליח של הרבי. על כך הנני מודה לו עד היום הזה.

מאז שהיגר לארה"ב בשנות הכפ"ים שמתתי לי לחוק: כל פעם שנסעתי לרבי ל-770, ידעתי כי עלי להקדיש זמן לביקור אצל ר' חייקל וזוגתו בביתם. יהי זכרו ברוך.

פתחתי בסיפור זה, משום שהוא מבטא בנקודה אחת את מעשיו ואישיותו של אבי מורי; זאת למרות שהרב גרונר הכירו אז רק באופן שטחי, מפי השמועה, ובוודאי לא ידע

מנחם זיגלבוים

סיפור של חג

חג פורים

חדש

עכשיו בחנויות

בקול חזק וברור: "בני יקירי, שיהיה הכל אצלך אך טוב וחסד, אך טוב וחסד"; הוא נטל את ידי ולחץ אותה כמה וכמה פעמים, ושר כל הזמן את הניגון של "יחי", כשהוא מבקש ממני להצטרף אליו.

מילותיו אלה האחרונות, מהדהדות באזני עד עצם היום הזה!

ולאחרי זמן שלא היה ביכולתו לדבר, הנה בכל זמן שהיו באים לבקרו נכדיו וניניו, היה מבקש כל הזמן שינגנו לו ניגון, וכל הזמן רצה שינגנו את הניגון של "יחי", וכשהיו ממלאים בקשתו היו פניו מתחילות להאיר באור מיוחד במשך כל השירה, וממש ראו איך שפניו משתנות, על אף שסבל יסורים במשך החודשים האחרונים.

בחודש תשרי אשתקד זכה בחסדי השי"ת לצאת מבית הרפואה והיה במשך החגים בביתו, וסידרנו שם מנינים לתפילות. הוא ניהל את כל הסדר, כגון: שלא למהר בהתפילות, להתפלל בקול רם מלה במלה, והקפיד שהקריאה בתורה תהיה ע"י בעל קורא שידוע לקרוא.

לפני חג הסוכות הבאתי לו לברור אתרוג ולולב. קלסתר פניו העדינות השתנה לגמרי, והשמחה של מצוה השכיחה ממנו את כל יסוריו, כאילו הסיח דעתו מהם לגמרי. הוא היה עסוק במצוה בכל נפשו ומאודו, בבחינת כל עצמותי תאמרנה, הוא בירר את האתרוג שמצא חן בעיניו, ומי שהכיר אותו מקדמת דנא יודע כי הוא היה מהדר בזה מאד, לקנות אתרוג יפה ומהודר, וכן לולב. בכל יום בין יוה"כ"פ לסוכות, היה מבקש ממני להביא לו את האתרוג, והיה ממש משתעשע עמו.

זכה גם לקיים מצות אכילה בסוכה, בשארית כחותיו (על אף גילו המופלג) ירד לסוכה בכל יום לעשות קידוש וליטול ידיו ולקיים מצות אכילה בסוכה. גם בשמחת תורה התפילות וההקפות שנתקיימו בבית – היו בבחינת עליית העולמות, הוא פשוט היה בעולם אחר. אין די מלים בפי לתאר לכל הפחות אפס קצוה משמחתו; הוא ביקש ממני שאקח אותו לכל ההקפות, הוא רצה להשתתף בכל הקפה והקפה, ובכוחותיו האחרונים נטל בעצמו את הספר תורה!

וזה צריך להיות לנו הוראה על כל חיינו איך להדר במצוה מתוך תענוג וחיות, עד כמה צריך לייקר קיום מצוה.

ואני תפילה שכל הני"ל הנהגותיו ומנהגיו בהידור מצות ובלמידת התורה בחיות, ולייקר חסידים ואנשי מעשה, תפילתו ולימודו בתענוג וחיות, לא ימוש מפי וזרעי וזרע זרעי ומכל יוצאי חלציו מעתה ועד עולם. אמן כן יהי רצון.

כשעזבו את ביתו, שאל אותו בנו (הרה"ח ר' גרשון מענדל שי"ל): אבא, איך הסכמת לקבל מר' חייקל גמ"ח, בשעה שאתה יודע שלא תוכל לעולם להחזיר לו, וכי מהיכן תקח כזה סכום גדול?! ענה לו אביו: וכי מה אתה חושב, חייקל אינו יודע שזו צדקה? הוא יודע! אלא רק כדי שארגיש בנוח אמר שהוא מוכן לתת את זה בתור גמ"ח...

הזקנים. כאן ראה מהו באמת חסיד אמיתי! בשעה שהיו באים נכדיו היה מבקשם בכל פעם: "זינגט דעם פסוק" – "תשירו את הפסוק", שכוונתו ל... ניגון של "יחי אדוננו"! כך היה קורא להכרזת-שירת הקודש: "הפסוק".

בשעה שהיה כבר בבית-הרפואה והיה קשה עליו הדיבור, אמר לי כמה וכמה פעמים

היא צריכה לחם בשביל הילדים, הם פשוט רעבים ללחם! אותם אנשים ענו לה: כולנו אחים לצרה, כולנו נמצאים באותה "חבילה", כולנו רעבים!...

כך המשיכה בנדודי עד שפגשה מישהו שאמר לה: יש לי עצה בשבילך, ר' חייקל חאנין גר ברחוב פלוני, לכי אליו, והוא כבר יסדר לך משהו, דבר אחד אני מבטיח לך, שממנו לא תחזרי ריקם.

היא הלכה לביתו, ושם כבר היה תור ארוך של אנשים שחיכו לו, מי לבקש גמ"ח, ומי לבקש עצה, ומי (כמוה) לבקש לחם.

כשנכנסה לביתו ושטחה לפניו את בקשתה, אמר לה: גברת, אין לחם בעיר, יש רעב, גם בביתי אין אפילו פרוסת לחם אחת שהנני יכול לתת לך. בשמעה זו לא הייתה יכולה לשאת את צערה ופרצה בבכי, באומרה: אינני זזה מפה בלי לחם עבור הילדים שלי, אינני יכולה לראות בצערם, כיצד אוכל לבוא בידים ריקות?

כשראה אאמו"ר את כל המחזה, התעוררה רחמנותו על האשה וששת היתומים הרעבים ומושיע אין. הוא לקח את מעילו ויצא החוצה (השעה כבר הייתה מאוחרת בלילה) ולאחרי שעתיים חזר ונתן לה 2 ככרות לחם, שהשיג כנראה במחיר גדול. כמובן שאין לתאר איזה שמחה הייתה בביתה כשהגיעה עם הלחם. היא סיפרה לנו את כל הסיפור שנדע מה פירושו לעשות טובה לשני, וכיצד צריכה להיות הנהגתו של תמים. גם כאלו שיחסם היה בבחינת "משלם רעה תחת טובה", הנה מצד אאמו"ר לא ראיתי אף פעם איזה טינה בלבו, ואדרבה – לאנשים כאלו עזר לאחר שנים בסבר פנים יפות, וביתר הידור והתמסרות, שלא יוכל להתפרש חלילה כאילו יש לו משהו כנגדם וכיו. עד כדי כך היה זהיר בענין זה.

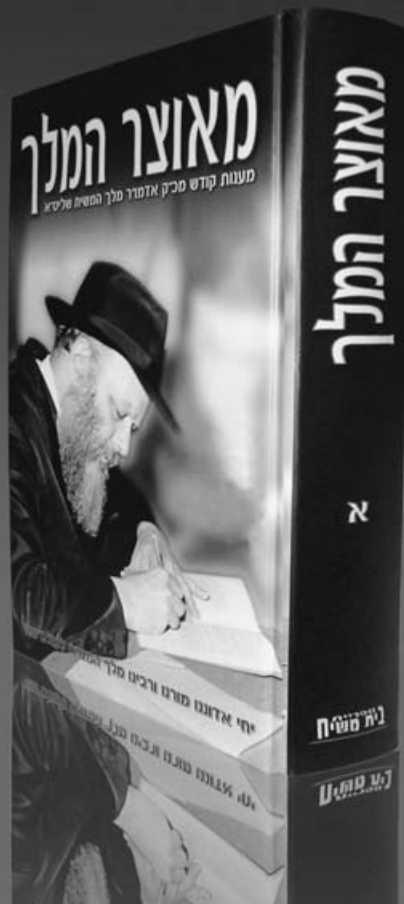
הציפיה והאמונה שלו לביאת המשיח היו באופן יוצא מן הכלל. סיפר לי החסיד ר' דוד נחשון מארה"ק, שכאשר הכריז בהתועדות של כ"ק אדי"ש "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח", היו הרבה שיצאו נגדו עם תרעומות שהוא עושה נגד רצון הרב... לאחר כמה ימים פגשו אאמו"ר ברחוב, קרא לו, ניגש אליו והקיף אותו בחיבוקים ונשיקות מכל עבר, כשהוא אומר: ישר כח עבור מה שעשית, שיהיה לך אריכות ימים ושנים טובות ושלא יהיה לך מזה שום נזק אי"ה, אתה זירזת את התגלות המשיח!

הרב נחשון יצא מהכלים. הוא לא האמין שחסיד בגילו בכלל יגיב על דברים כאלו, ובאם כן, יגיב בטח כמו כל החסידים

אב רבנים אל צנפער

אוצר בלום של כתבי יד קודש ומענות חלקם בפרסום ראשון.

ב'מסלול הבטוח' - כל אחד זוכה

הספר יחולק כשי במבצע הלימוד העולמי בגאולה ומשיח לעוברים את ה-350 נק' במסלול הראשון, או 150 נק' במסלול הבטוח. פרטים במודעות המבצע ואצל הנציגים בישיבות.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משרד המבצע: איגוד תלמידי הישיבות תות"ל המרכזית 'בית משיח' - 770 טלפון: 718-7734939 פקס: 718-7357279 אימייל: ATO770@gmail.com

צבע היגרין, שולט בצפון מיאמי

בני הזוג הרב דניאל ורעייתו שולי גרין יצאו לשליחות בצפון מיאמי בתחילת תשס"א כשבידם סכום כסף מוגבל שאמור היה לממן את תחילת הפעילות אותה קיוו להפיק. הכסף, כמובן, לא הספיק. אם לא די בכך, הרי גם לא היה להם כל איש קשר מקומי שיכול היה לפלס להם דרך בקהילה היהודית באיזור. אולם זוג השלוחים הצעיר ידע כי הוא הולך בכוחו של המשלח ובכוחה של ההשגחה העליונה. רק בזכות כך העזו לקפוץ למים העמוקים • סיפור שליחותם המרתק של הרב דניאל ושולי גרין, שלוחי הרבי מה"מ בצפון מיאמי רבתי

אמר: לעתים השקענו כוחות, מאמצים וכספים אדירים, ולא תמיד ראינו פירות, אך גם בזמנים הקשים ביותר, כאשר נזכרתי בתאומים של משפחת גרין, חשתי כי הם לבדם מצדיקים את ההשקעה העצומה..."
מי זאת משפחת גרין? מי הם התאומים שלהם ומה מיוחד כל-כך בסיפור חייהם? שאלות אלו עניינו גם אותי, ולצורך כך נפגשתי עם אחד התאומים, הרב **דניאל גרין**, שהוא עצמו משמש היום כשליח הרבי בעיר מיאמי שבפלורידה (סיפורו של התאום השני, הרב מיכאל גרין, המשמש כשליח בעיר ווסט

גם התאומים הם הצלחה

לפני עשר שנים הוזמן הרב משה בריסקי, שליח הרבי מלך המשיח באגורה הילס שבקליפורניה, לחגיגת בת מצווה של משפחת גרין המקומית. הוא נתבקש לשאת דברים. בתום דבריו על אודות התוכן הרוחני של יום הבת-מצווה, עבר לדבר בנימה אישית. הוא תיאר את הקשיים שעבר כל השנים בדרך לביסוס הפעילות בעיר, בין השאר

המוח היהודי לא אמר נואש, ובעצה אחת עם עורך דין ממקורבי בית חב"ד, הוחלט לפתוח ברחוב המרכזי חנות לתשמישי קדושה, כשמאחוריה, בכניסה צדדית, יפרח לו בית חב"ד שיהווה מרכז לכל עניין יהודי. הרעיון קם והיה לעובדה

חזית בית חב"ד. "הראש היהודי"...

לשליחות אצל השליח הרב מרדכי ענתי, מנהל 'בית משיחי' בעיר פורט לודרדייל שבפלורידה. במסגרת השליחות שימש הרב גרין כמנהל רוחני של 'בית משיחי' ובעקבות מאמציו הרבים הוקמה בעידודו והכוונתו ישיבת מלך המשיחי ללימודי סמיכה לרבנות יחד עם פעילות ענפה לתמימים בוגרי 'קבוצה'.

עם תום השנה חזר הרב גרין לקראון הייטס, ואז החלו להגיע אליו הצעות שליחות מגוונות, אולם ממכתבו של הרבי באג"ק עלה כי עליו להמשיך במקום בו פעל עד עתה.

ביודעם כי בצפון העיר מיאמי יש כר נרחב לפעילות, יחד עם זאת שמלבד הרפורמים והקונסרבטיבים אין במקום כל

מאמר חז"ל יבן חמש עשרה לגמראי – ומאז הכל היסטוריה...

קופצים למים עמוקים

כשהגיע ר' דניאל לפרק 'האיש מקדשי' נשא לאישה את בתו של הרב שמעון סילמאן תושב קראון הייטס. חתונתם התקיימה בסוף שנת תשנ"ז, וזמן קצר לאחר מכן יצאו השניים לשנת כולל-שליחות ב'בית משיחי' בעיר פורט לודרדייל שבפלורידה.

עם תום שנת הלימוד ככולל, יצאו

בורו שבמסצ'וסטס, יבוא אי"ה בפעם אחרת).

הם נולדו בקליפורניה למשפחה בעלת שרשים עמוקים ליהדות. אולם עם הזמן נחלשה הקפדתם בקיום תורה ומצוות. הצאצאים לא קיבלו את מנת היהדות הדרושה לייצוב עתידם.

למרות הכל, לא כתבה הגחלת. אמם של התאומים, על-אף שלא גדלה כשומרת תורה ומצוות, נמשכה תמיד אל חקר המסורת היהודית. טרגדיה שאירעה במשפחה, בה ר"ל נפטר הבן הקטן מהמחלה היא בהיותו בן שלוש שנים בלבד – גרמה לאבי המשפחה חלישות באמונה. לעומתו, הגבי גרין שזכות אבות לה, המשכיכה לדאוג ככל יכולה לעתיד היהודי של ילדיה.

כשהגיעו התאומים לגיל שמונה, רשמה אותם ליהיברו סקולי שבהנהלת הרב בריסקי. היא גם דאגה שהשניים יחגגו את בר המצווה שלהם עם חב"ד.

הגחלת הלוחשת הפכה ללפיד. ההשקעה הרבה של הרב בריסקי בתאומים נתנה את אותותיה, ובהדרגה הם היו לשומרי תורה ומצוות, קלה כבחמורה. על כך אפשר ללמוד מהמקרה הבא: השניים התגוררו מרחק של חמש מייל מבית הכנסת, וכדי שיוכלו להגיע לבית הכנסת בשבת מבלי לעבור תחום שבת, הם היו מגיעים בזמן כניסת שבת לחצי הדרך, וממשיכים רגלית לבית הכנסת...

בגיל חמש-עשרה כבר ישבו בישיבה חסידית – מקיימים הלכה למעשה את

הרב גרין בערב שמחה שארגן בית חב"ד בחג החנוכה

ביום בהיר שטוף שמש, פסע ג'אש מניפלד לתומו ברחוב ביסקיין בולווארד השוקק, רחוב מסחרי מרכזי. לפתע צד את עיניו שלט מאיר עינים עליו נכתב באותיות קידוש לבנה: 'יידישע קאפי' [גביעי' באנגלית ויראשי' ביידיש]. המילה 'יידישע' הייתה מוכרת לו; הוא ידע שגם הוא יהודי, אבל לא יותר מכך. הוא החליט אפוא להכנס ולהציץ, לדעת מה פשר החנות הלא-שגרתית הזו שניצבת בטבורו של מרכז הקניות הגדול.

בחנות עצמה גש בצעיר סיפמטי שהציג עצמו בשם 'ראביי גרין', והוזמן על ידו להכנס אל תוך בית הכנסת, בפעם הראשונה בחייו.

כיום, שנה בלבד לאחר מכן, אפשר לראות אותו בישיבת חב"ד בסיגייט לומד בחברותא גמרא, 'לקוטי שיחות' או 'דבר מלכות', עם גבריאל [גיב] – חבר נעורים שהתקרב יחד איתו לחיי תורה. כבר מזמן הוא קורא לעצמו יהושע, וגם אחיו התאום נח, החל לשמור תורה ומצוות בזכות אחיו.

רקע יותר מפורט על מה שהתרחש, מספר הרב גרין: "דרך התקרבותם הייתה קלה יחסית, בזכות אינספור שעות של לימודים והתוועדויות משותפות. אולם גם לאחר שהתקרבו, הם התקשו להבין את הנושא שהרבי הוא מלך המשיח והוא יגאל את עם ישראל. גם לאחר לימוד מעמיק מתוך המקורות אודות אמונתם של חסידי חב"ד כי הרבי הוא מלך המשיח, וכי הוא חי וקיים, השניים התקשו לקבל זאת.

"באחד מימי חג הסוכות הגענו יחד ל-770. בשלב כלשהו, בעיצומו של יום, רקדו קבוצת חסידים מצרפת שהגיעו לרבי. הם רקדו ושרו 'יחי' סוער. לפתע, מול עינינו הנדהמות, הצטרפו יהושע וגבריאל לשירה ולריקודים בהתלהבות בלתי רגילה. כאן ראיתי במוחש כי אפילו שעות רבות של הסברים לא יכולים לפעול את הפעולה ברגע שמביאים את המקורב לרבי בעצמו..."

ובעבור התפילות, השיעורים וההתוועדויות. רק בעיה אחת העיבה, והיא אי הסכמתו של בעל הבית להצבת שלט המכריז על "בית חב"ד", ומשום כך נקרא המקום "קיסטון ג'ואיש סנטר". זה לא מנע מבית חב"ד לפרוח ולשגשג. יהודי המקום התוודעו לפעילות המגוונת במקום, והחלו לבוא בהמוניהם.

אולם עם התרבות ה'אורות' בדמות זרם האנשים שהצטרפו לקהילה, התברר כי יש להרחיב גם את הכלים – להעתיק את הבית חב"ד למשכן גדול ומרווח יותר.

החלטה שכזו, בכל מקום שליחות אחר, מהווה את אחד הצעדים הפשוטים. וכי מה קל יותר מלשכור שטח חילופי ולערוך בו את הפעילות? אולם בצפונה של מיאמי הפלורידאית המצב לא פשוט. את הסיבה לכך יוכלו לספר דווקא זקני העיר, שידועים לספר כי בתקופה מסויימת ראו ראשי העיר בדאגה גוברת את השתלטות השחורים על כל שכונה פורחת, דבר שהביא כעבור שנים ספורות בלבד לירידת איכות החיים ומחירי הדירות. אמנם אסור היה להם לחוקק חוק מסוג 'אין כניסה לשחורים' – זה ישמע גזעני מדי, אולם המוחות עבדו שעות נוספות עד שמצאו פיתרון. הם שמו לב לעובדה ששחורים רבים מרבים לבקר בבתי הטיפול שלהם, ועל כן אסרו הקמת בתי הטיפול ברחובות הראשיים המשמשים רשמית כ'אתרי קניות ובלוי בלבד'. כך עצרו את השתלטות השחורים.

המצב לא היטיב עם הרב גרין; מקום חלופי לתפילה יכול היה להיות רק במקום מרוחק ממקום הישוב של רוב בני הקהילה שהחלה לקרום עור וגידים. כל ניסיונותיו למצוא מקום נאות ומרכזי, עלו בתוהו.

המוח היהודי לא אמר נואש, ובעצה אחת עם עורך דין ממקורבי בית חב"ד, הוחלט לפתוח ברחוב המרכזי חנות לתשמישי קדושה, כשמאחוריה, בכניסה צדדית, יפרח לו בית חב"ד שיהווה מרכז לכל עניין יהודי. הרעיון קם והיה לעובדה, ובמסווה של חנות מתנהלת פעילות יהודית מאסיבית, מנייני תפילות כסדרן, הכנת ילדי בר-מצווה, שיעורי תורה, התוועדויות חסידיות, הכשרת מטבחים וכו' וכמובן: מקום לכתובת מכתב לרבי מלך המשיח.

בד בבד עם ההצלחה – כמו לכל דבר טוב שבקדושה – החלו מניעות ועיכובים לא צפויים. חוגים מסויימים ראו בעין רעה את הצלחתו של הרב החב"די המאמין ברבי כמלך המשיח, והחלו להצר צעדי. זה החל ביהודי שביקש לכתוב מכתב ברכה לרבי באמצעות ה'אגרות קודש' עבור קרובות

גרין בבקשה להשאיר את פרטיה כדי שתוכל להתעדכן אודות פעולות ושיעורים נוספים, התברר כי היא בחורה ישראלית. הקשר ביניהם התהדק והיא הוזמנה לסעודות שבת ולשיעורים נוספים. כך החלה לעשות צעד אחר צעד לכיוון של חיי תורה ומצוות, בעידוד והכוונת בני הזוג גרין. בעקבות זאת עזבה את החבר הגוי שלה, וכיום היא מנהלת בית חסידי למופת כשהיא מהווה דוגמה חיה...

בד בבד עם מערך השיעורים וההרצאות, דאג הרב גרין גם לפעילות עם התושבים שאינם יהודים באמצעות מבצע 'שבע מצוות בני נח'. הוא שלח גלויה לכל תושבי האיזור ובה הסבר על שבע המצוות בצירוף מכתבו של הנשיא בוש בנושא. הגלויה עוררה הדים רבים באיזור.

שערי שמים נפתחים...

במשך הזמן החל הרב גרין למסד את פעילותו בתוך שטח של בית ספר יהודי. הוקצה מקום של קבע לפעילות בית חב"ד,

פעילות יהודית אורתודוכסית, הבינו כי עליהם לצאת לשליחות דווקא למקום זה.

בני הזוג הרב דניאל ורעייתו שולי גרין יצאו לשליחות בצפון מיאמי בתחילת תש"סא כשבידם סכום כסף מוגבל שאמור היה להספיק להתחלת הפעילות אותה קיוו להפיק. אם לא די בקושי הזה שעמד להם, הרי גם לא היה להם כל איש קשר מקומי שיכול היה לפלס להם דרך בקהילה היהודית באיזור. אולם זוג השלוחים הצעיר ידע כי הוא הולך בכוחו של המשלח ובכוחה של ההשגחה העליונה. רק בזכות כך העזו לקפוץ למים העמוקים בשכונת קיסטון.

מיד עם בואם לאיזור, יצרו קשר עם הנהלת ה-FIU [=פלורידה אינטרנשיונל יוברסיטי]. הם שכרו אולם בשטח האוניברסיטה והפכו אותו ל'מיכון הגאולה'. הם השקיעו מחשבה רבה ומאמצים גדולים בפרסום המכון. ה'סיפתי' היה ביום הרצאות אליו הובאו מרצים ידועים מכל רחבי העולם. למעלה ממאה סטודנטיות השתתפו ביום העיון.

ההצלחה הייתה גדולה למעלה מהמשוער והסיפור הבא יעיד על כך: אחת הבנות שהגיעה נראתה להם בתחילה כגויה, אולם בתום יום ההרצאות, כאשר פנתה אל הזוג

שמחה חסידית ליד החנוכייה הציבורית עם בשורת הגאולה

ההדלקה עצמה משכה את התעניינות החושבים כולם. המוסף 'נייברס' המצורף לעיתון הנפוץ ביותר בפלורידה "מיאמי הרולד", הקדיש את עמוד השער שלו לסיקור ההדלקה ההיסטורית. הטקס כמובן נוצל כולו לפרסום בשורת הגאולה והגואל, כאשר על המבורה נתלה שלט ועליו תמונת הרבי מלך המשיח עם הכיתוב "Welcome Moshiaich"...

חבי"ד, היה בכי רע. ילדיו כולם נאלצו להצטופף ברכב הקטן שאפילו המזגן (בלעדיו אי אפשר לחיות בפלורידה החמה) לא עבד בו. הרב גרין ניסה מספר פעמים לרכוש אצל אותו ידד רכב במחיר מוזל, אולם הלה תמיד סירב בנמקו: 'אני מעדיף לחלק צדקה בסכומים קטנים להרבה מוסדות'. ברירה אחרת לא הייתה כי גם לא היה לו כסף לרכוש רכב חדש.

אותו ידד שמתפלל בבית כנסת חבי"ד, טוען תמיד כי האמונה ברבי (לא רק כמשיח, אלא כמנהיג על טבעי) נובעת, חלילה,

באיזור. האחראים החליטו לחלק את רכושו בין בתי כנסת שונים בפלורידה, והרב גרין קיבל בהשגחה פרטית תרומה של 10,000 דולר בצירוף ספר תורה, שלאחר בדיקה נמצא כשר ומהודר. נדיב לב נוסף נדבו לבו באותם ימים לתרום את רכישת המצות והבשר לחג הפסח...

יהודי אחר הגיע לרב גרין ועמו חמשת אלפים דולר תרומה לפעילות. הוא אמר כי כמה ימים לפני כן כתב לרבי, וזכה לקבל תשובה באמצעות האיגרות קודשי בה נכתב כי המסייעים לפעילות יראו ברכות מופלאות בגשם וברוח. זמן קצר לאחר מכן זכה אותו יהודי בתביעה משפטית בסך חצי מליון דולר, פי מאה מהסכום שתרם!...

ואיך בכל זאת אתה מתמודד עם הטענות כנגד הכתיבה באגרות קודש וכנגד הפעילות שלך בהפצת בשורת הגאולה וזהות הגואל?

הרב גרין: "אנחנו מפרסמים את בשורת הגאולה וזהות הגואל מבלי 'לעגל פינות'. בצורה הכי כנה ואמיתית אני מסביר לכל באי בית חבי"ד כי יש רבי בישראל והוא עומד לגאול אותנו בכל רגע. אני לא חושב שאני מוכשר או מוצלח יותר ממישהו אחר, אפילו לאסוף כסף אני לא יודע... אבל אני חש שזוהי זכות הקיום שלי כשליח של הרבי – ההתמקדות ביעבודה היחידה שנותרה, קבלת פני משיח צדקוניו".

אגב פרסום משיח, אני נחשף לסיפור מרתק שממחיש את העוצמה שבאמת: אחד מידידי בית חבי"ד משמש כמנהל מגרש מכוניות למכירה. מצב רכבו של הרב גרין, שהיווה גם רכב התחבורה היחיד של בית

משפחה שחלתה אנושות ל"ע. למחרת הגיע היהודי והודיע כי הרב שלו אמר לו שפעולה זו של בקשת ברכה באמצעות ספרים, מושללת בתכלית..."

בהזדמנות אחרת, לפני חג הפסח, הגיע מקורב שתכנן לסעוד יחד אתם את סעודת 'ליל הסדר'. הלה סיפר כי אמש ביקרוהו שני רבנים שהרצו לו שעה ארוכה מדוע עליו להדיר את רגליו מכל פעולה של שליח חבי"ד. כך החלו שורה ארוכה של מעשים כנגד הפעולות של הרב גרין.

כשאשת השליח שמעה זאת, היא קיבלה את הדברים בצורה קשה מאד. היא הציעה לבעלה הרב גרין להעתיק את מקום שליחותם לחלק אחר בעיר. בסופו של דבר החליטו לנסח מכתב למשלח ולספר דברים כהווייתם. הם ציינו כי נלחמים בהם כל הזמן, גם תקציבים אין להם, ובי"ה כבר הפכו מספר יהודים לבעלי תשובה. "על פי דרך הטבע הולכת להיות מחלוקת גדולה", כתבו לרבי, "לכאורה עשינו כבר את שליחותנו במקום ומבקשים רשות לעזוב למען השלום".

כבר בתחילת המכתב (אג"ק כרך א' עמ' קפ) הם קיבלו תשובה ברורה בה מורה הרבי לקצר את החופש לתלמידות, עד כדי התבטאות "ויכידוע מרז"ל [...]. תעזבני יום יומיים אעזבך" (!!!)... את מכתבו הק' חותם הרבי במילים:

ולקראת ימי הגאולה י"ב וי"ג תמוז גאולת כ"ק אדמו"ר ראש ישראל, הנה יה"ר שיהי' גופא בתר רישא אזיל אשר יצליח השי"ת את כאו"א מהחסידיים המקושרים אליו או השייכים אליו להצליח בהפצת היהדות בכלל ובהפצת תורת החסידות בפרט מתוך בריאות הנכונה פרנסה בהרחבה והרחבת הדעת.

המסר היה ברור: הרבי רוצה שיישארו והברכה תגיע!

נדמה כי מאז אותו מכתב, לא רק שהזוג גרין קיבל כוחות להתמודד עם הקשיים, אלא שגם שערי כספים נפתחו להם משמים. שרשרת ניסים מופלאה ייצבה את מצבם הפיננסי הקשה. כך היה באחת השבתות, כאשר לבית הכנסת הגיע יהודי שזו הפעם הראשונה ששבת בקהילת חבי"ד בקיסטון. הלה התלהב מאוד מהפעילות שנערכה בשבת, ובעיקר מהאוירה, ובמוצאי שבת שלף את פנקס ההמחאות שלו ורשם המחאה על סך 7,500 דולר (!) בהצהירו כי "זו הפעם הראשונה בחיי שאני חש במקום כל-שהוא כמו בבית"...

באותם ימים נסגר בית כנסת מסויים

נואש. מתוך בטחון גמור במשלח, שלח מכתב אל עיריית צפון מיאמי, בו כתב: ברצוננו לבקש אישור דמוקרטי להעמדת מנורה חגיגית – לציון חג החנוכה של היהודים, המהווים אחוזים נכבדים מאוכלוסיית העיר. הרב גרין הוסיף וציין כי בחצר העירייה ניצב עץ האשוח המשמש כסמל לאמונתם של תושבים אחרים, "ובקשתנו לקבל זכות שוויון – להעמיד את החנוכה בחצר העירייה!" [לא פחות!] הרב גרין ציין במכתבו כי אם אין העירייה מוכנה לממן את רכישת החנוכה, הוא מוכן להוציא את מחיר החנוכה מכספו...

עיריית צפון מיאמי, שלא כמו עיריות אחרות ברחבי העולם המנוהלות על ידי ראש-העיר, מחולקת לחמשה תפקידים של נבחר הציבור, והם מנהלים יחדיו את העיר. אחד מתוך חמשת הנבחרים הינו יהודי בשם **מייקל בלין**. בפגישתו עם הרב גרין בעקבות קבלת המכתב, הסביר מר בלין כי הזמן הנכחי הוא הזמן הגרוע ביותר להעלאת הצעה כזו, זאת בשל תביעה בבית משפט פדרלי כנגד העירייה, אותה מגיש עורך הדין לשעבר של העירייה שהודח מתפקידו וטוען כי זה נעשה בשל היותו יהודי. הלה האשים אפוא את העירייה בגזענות!

ההשגחה העליונה הקדימה רפואה, ומסתבר כי דווקא בגלל התביעה, בקשתו של הרב גרין התקבלה בחיוב. כעבור מספר ימים הגיע לבית חב"ד מכתב רשמי מעיריית צפון מיאמי:

"לכבוד ראביי גרין

קיבלנו את מכתבך בדבר בקשת אישור להצבת מנורה בחצר העירייה. על-פי החלטת הנבחרים הוחלט להעתר לבקשתך! אנא צור עמנו קשר בנוגע לשעות הפעילות סביב המנורה – בכדי שנוכל להערך בהתאם..."

ההודעה הפשוטה והרשיון שהגיע בקלות, הצליחו להדהים גם את השליח עצמו. התברר שדווקא תביעתו של עורך הדין היא זו שהביאה את הנבחרים להעתר לבקשה – כדי להוכיח קבל עם ועולם כי הם אינם גזענים. לרב גרין היה ברור כי זהו מופת גלוי של הרבי מלך המשיח.

ההדלקה עצמה משכה את התעניינות התושבים כולם. המוסף 'נייברס' המצורף לעיתון הנפוץ ביותר בפלורידה "מיאמי הרולד", הקדיש את עמוד השער שלו לסיקור ההדלקה ההיסטורית.

הטקס כמוכן נוצל כולו לפרסום בשורת הגאולה והגואל, כאשר על המנורה נתלה שלט ועליו תמונת הרבי מלך המשיח עם

הרב גרין בעיצומה של פעילות להכנת העולם לקבלת פני משיח

הרב גרין אוחז בשיטה של 'לכתחילה אריבער'. בצעד אמיץ העמיד חנוכיית ענק בחצר ביתו הממוקם בטבורה של השכונה קיסטון, כשכל יום נערכת הדלקה מרכזית. למען האמת, פקידי העירייה עמדו נדהמים; דבר כזה עוד לא קרה להם מעולם. ניידת משטרה נשלחה מיד אל 'זירת הפשע', אולם הרב גרין בקור רוח הסב את תשומת לבם לשלל האורות המרצדים בחזית בתים אחרים בשכונה, בהם מתגוררים גויים, וכן לעובדה שהיום זהו חגם של היהודים המונים למעלה משמונים אחוז משכונה זו!

ברירות רבות לא היו להם, והשוטרים עזבו כלעומת שבאו. במשך שמונת ימי החנוכה הגיעו צוותי טלוויזיה ועיתונות מכל האיזור כדי לסקר את האירוע המיוחד.

כמו בכל דבר טוב שבקדושה, ה'סטרא אחרא' לא אמר נואש. המתנגדים (למרבה האירוניה יהודים תושבי השכונה) נברו בסעיפים ותתי-הסעיפים של החוק במטרה לקפד את הגאווה היהודית בעודה באיבה. בסופו של מאמץ נמצא סעיף קטן חבוי, האוסר בניה כלשהי ללא אישור בניה מיוחד. החנוכה הגדולה הוגדרה אפוא כיבניה לא חוקית וזו הייתה העילה לפירוק החנוכה... למחרת הגיעו שוטרים לבית משפחת גרין מצוידים בצו-הריסה רשמי. הרב גרין דווקא לא התנגד מסיבה פשוטה: היה זה שבועיים ימים אחרי חג החנוכה...

שנה נוספת חלפה, והתרגיל של השנה שעברה כבר לא יכול היה לשרת את 'מבצע חנוכה'. אולם לא שליח כהרב גרין יאמר

מאמונה שחוץ לזרם היהדות, אולם השניים שידעו זה את עמדתו של זה, נזהרו שלא להכנס לוויכוחים בנושאים שנויים במחלוקת. באחד הפעמים גלשה השיחה בנייהם לנושאים פנימיים יותר באמונה ברבי ובחיי הנצחיים. הרב גרין הראה לו מקורות כמו ה'בן איש חי' וספר הזהר, כי האמונה מבוססת על דברי קדושי עליון. הלה לא הרפה וטען: "אבל הרבי לא אמר על עצמו אף פעם שהוא משיח", הרב גרין, למרות שידע כי בעצם התשובה הוא עלול להפסיד תורם פונטציאלי, לא היסס, ושוב פתח את המקורות ונתן לו לקרוא בעצמו. בסופה של השיחה הפתיע אותו הידיד: "ראביי, אני רוצה לתת לך רכב מתנה! בעיני אתה אדם אמיתי שלא מתבייש באמונה שלו, ואני מאוד מעריך את זה..."

נסי חנוכה בצפון מיאמי

חג החנוכה המצויין אצל כל שליח ברחבי העולם, כחג האורים גם 'לעיני העמים', בהעמדת חנוכיית ענק במקומות מרכזיים ציבוריים ברחבי העיר – הופך אצל השלוחים בפלורידה לרועץ. מסתבר כי הרשויות המקומיות בפלורידה, בעקשנות מוזרה, מסרבות להעניק את האישור המיוחד להצבת חנוכה במקום מרכזי. כל שליח מנסה את כוחו שנה אחרי שנה, אבל תוצאות אין.

שחוה, נעתר לרכוש תפילין חבדויות מהודרות...

גולת הכותרת של הפעילות, היא פתיחת תלמוד תורה על טהרת הקודש לילדי אנ"ש שהתקיימה לפני כמה חודשים. התלמוד תורה אמנם מונה כיום פחות מעשרה ילדים, אבל הרב גרין לא מתפעל: "גם 'אהלי תורה' התחילו עם מספר דומה..."

ואני, שכבר הספקתי להכיר את פועלו הרב בזמן שהותי הקצר בפלורידה, יכול לומר לכם נאמנה: הוא עוד מסוגל לעבור גם את 'אהלי תורה'...

ילדים בתלמוד תורה לומדים על "בית רבינו שבבבל"

סגירת מעגל

את הכתבה הזאת אני רוצה לסיים בסיפור של סגירת מעגל נפלא, אותו מעגל שנפתח בסיפור עמו פתחנו את הכתבה.

אחד המקורבים של הרב גרין, יהודי הלומד כיום בישיבת חב"ד בסיגייט, הוא מר יהושע מנינפלד. פעם ארגן הרב גרין שיעור תורה, אולם לשיעור הגיע מאזין אחד בלבד – יהושע. הדבר הכאיב לרב גרין, כאשר לאחר ההשקעה הרבה בפרסום השיעור, הכנת המקורות, הכנת האמצעים הגשמיים, הגיע רק יהושע. הרב גרין לא התאפק מלהרהר בקול רם על ה"כישלון". כששמע זאת יהושע הגיב: "ראבבי, איי אם ד'ה פיפלי!" [= הרב, אני הקהל].

בו ברגע נזכר הרב גרין בדברים דומים שהושמעו לפני שנים רבות מפי הרב בריסקי שקרב אותו ואת אחיו התאום – וחיוך הקלה עלה על פניו...

גולת הכותרת של הפעילות, היא פתיחת תלמוד תורה על טהרת הקודש לילדי אנ"ש התקיימה לפני כמה חודשים. התלמוד תורה אמנם מונה כיום פחות מעשרה ילדים, אבל הרב גרין לא מתפעל: "גם 'אהלי תורה' התחילו עם

מספר דומה..."

הכיתוב "Welcome Moshiach"...

הרב גרין השכיל לנצל את המדיה שהועמדה לרשותו, והוא היטיב להסביר להמון הצופים, כי פעולה כזו, לראשונה בהיסטוריה של מיאמי, הודלקה מנורה ציבורית בחצר העירייה – נעשית על פי הוראת הרבי מליובאוויטש מלך המשיח לאפשר להביא לכל היהודים את מסר חג החנוכה המסמל את חופש הדת, וכך ניתנת האפשרות לכל יהודי לקיים מצוות הדת באין מפריע.

ולראשי העיר שנוכחו במקום, הוסיף הרב גרין: "אני חושב שלא במקרה מספר בניין העירייה הוא 770, כמספר ביתו של הרבי ובגימטריה של השם 'בית משיח'..."

בתחילת הדרך

הרב גרין לא מסתפק בפעילות שלו, ובתחילת השנה הביא זוג תמימים לתגבור הפעילות. מידי יום יוצאים התמימים לימצעים בקרב הסוחרים היהודים ברחובות מיאמי.

ביום ביקורי הצטרפתי אליהם לימצעים. התחלנו בהנחת תפילין ולאחר מכן עברו התמימים לדבר תורה על הפרשה. אם הזמן והמקום מתאימים, ממשיכים גם בדברי התעוררות על בדיקת המזוזות, מבצע כשרות, הזמנה לשיעור תורה וכדו'.

באחת החנויות פגשנו יהודי בשם רוני המקורב לאחד המקובלים בארץ ישראל. זה מסרב תמיד להניח תפילין בטענה שהמצוה 'שלו' היא אהבת ישראל, אולם באותו יום, בעקבות כמה אירועים של השגחה פרטית

עופות והודו בהכשר הרב יורקוביץ שליט"א מד"א חב"ד לוד!
הבקר בהכשרם המהודר של

חדש בעוף אנ"ש!!!

מבחר נקניקים במחירי היכרות

- פסטרמה • נקניק עוף • סלמי
- כתף בקר מעושן

כמו תמיד אנחנו הזולים ביותר!

עוף אנ"ש
שחיטת חב"ד
ליובאוויטש
ראשון לציון

גלאט חלק למתדרין מן המהדרין
אף לשחיטת חב"ת יוסף

משלוחים חינם
בכל רחבי הארץ! הובלה בקירור!

להזמנות: 03-9521649

פושעי ישראל מלאין מצוות כרימון – הכיצד?

כאשר זכה להיכנס לחדרו
הק' של הרבי ולהגיש פ"נ עם
בקשת ברכה מהרבי לזרעא
חיא וקיימא, הרבי חקר אותו
בנוגע לסדר יומו. החסיד פרש
בפני הרבי את כל מעשיו
במשך היום, שעה שעה. לפתע
פתאום סטה הרבי מלך
המשיח מהנושא שלשמו הגיע
החסיד, והחל לשאול אותו
שאלות על הנעשה בחצר
סטמאר בזמן האחרון... •
סיפור עם לקח בצידו

התשובות של החסיד סאטמר הן חדגוניות לגמרי. "לא זוכר". כעבור דקה הוא התעשת. "בעצם, אני כן נזכר – מסכת חגיגה".

"ומה דובר בקשר לסיום מסכת חגיגה?" החסיד תהה לאן הרבי חותר? מה הוא מתכוון בכל השאלות הללו? היה נראה לו מוזר התהליך הזה, כאשר הוא לא זוכר כלום, ולפתע פתאום הוא מקבל 'פלאש' ונזכר... משהו לא הסתדר לו...

"אני זוכר שהרבי שלי דיבר על מה שכתוב: 'פושעי ישראל מלאין מצות כרמוני' דכתיב (שיר השירים ד) 'כפלח הרמון רקתך' ואמרו חז"ל: אל תקרי רקתך אלא ריקנין שבך". ועל כך שאל הרבי מסאטמאר בהדרן שנשא – איך ייתכן שפושעי ישראל יהיו מלאי מצוות כרימוני?"

כאשר הרבי שמע את דברי החסיד, הרצין באחת. כאן הרבי מצא לנכון לשתף את החסיד הנ"ל בתמצית גישתו והסתכלות שלו על יהודי:

"גם אני למדתי את הדברים", אמר הרבי, "וגם אצלי התעוררה שאלה: איך אפשר לקרוא למי ש"מלא מצוות כרימוני", פושע!!!!"

החסיד תהה לאן הרבי חותר?

מה הוא מתכוון בכל השאלות

הללו? היה נראה לו מוזר

התהליך הזה, כאשר הוא לא

זוכר כלום, ולפתע פתאום

הוא מקבל 'פלאש' ונזכר...

משהו לא הסתדר לו...

הראשונה ע"י התוועדות, טיש או אירוע דומה? החסיד ענה שהוא לא זוכר.

פתאום: פלאש. "אני נזכר", אמר החסיד. "הוא אכן קיים טיש לרגל היארצייט".

"ומה דובר באותו טיש?" המשיך הרבי מה"מ לחוקרו.

"אני באמת לא יודע, לא זכור לי", ענה הלה. "אהה, רגע, אני זוכר. היה סיום מסכת".

"איזו מסכת סיים?" שוב הרבי בשאלה נוספת.

הסיפור הבא סופר בהתוועדות לרגל סיום הרמב"ם שנערכה ביום ז' באדר ראשון בבית חיינו, בית משיח 770:

הסיפור הבא קרה לפני שנים רבות, בזמן שעדיין כ"ק אדמו"ר מלך המשיח קיבל קהל ביחידות פרטית.

יהודי אחד, מחסידי הרבי מסאטמאר, היה חשוך בנים. כחסיד הוא ניגש לרבו להתברך ממנו לזרעא חיא וקיימא. רבו בירך אותו, ואז הוסיף הוראה מפתיעה: "גיי צו יענעם (לך לההוא)".

מי זה ה"הוא"? התברר שהרבי מסאטמאר התכוון לרבי מליובאוויטש.

כאשר זכה להיכנס לחדרו הק' של הרבי ולהגיש פ"ג עם בקשת ברכה מהרבי לזרעא חיא וקיימא, הרבי חקר אותו בנוגע לסדר יומו. החסיד פרש בפני הרבי את כל מעשיו במשך היום, שעה שעה. לאחר שהרבי הקשיב לדברי החסיד, השיב לו כי עליו ללכת לרופא.

אבל בזה לא תמה היחידות. לפתע פתאום הרבי מלך המשיח סטה מהנושא שלשמו הגיע החסיד, והחל לשאול אותו שאלות על הנעשה בחצר סאטמאר בזמן האחרון.

בתחילה התעניין הרבי האם הרבי מסאטמאר ציין את היארצייט של אשתו

ברכת אחים

שלוחה בזאת לידידי ורעי, אשר כאח הוא לי, ידיד אמת, אהוב על כל מכריו וידידיו, מסור ונתון לכל עניני כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בלב ונפש חפצה, פועל רבות לקרב לב אחינו בני"י לאבינו שבשמים, ופעיל נמרץ בעניני גאולה ומשיח, הת' הנעלה והנכבד, מבחירי התמימים בבית משיח 770

מאיר ש"י ערד

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג למשפחת לייטר הנכבדה

משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ בצפת עיה"ק

ומשנה ברכות להוריו היקרים, מסורים ונתונים באורח מופלא להפצת המעניות חוצה, ראש ישיבת חב"ד 'דעת' ברחובות הרה"ח הרה"ת 'יצחק וזוג' רינה הלנה שיחיו

יהי רצון שיכו להקים בית נאמן בישראל, בית חב"ד, מיוסד על אדני התורה והמצווה כפי שהם מוארים במאור שבתורה, זוהי תורת החסידות וחדור בעבודה העיקרית שהזמן גרמא: קבלת פני משיח צדקינו בפועל ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ידידו האוהבו והדו"ש תכה",

שמואל אלכסנדר סענדער ורעיתו ווילשאנסקי – מילאנו, איטליה

רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל: 02-5326980
www.orchaya.org.il

פסח חסידי בירושלים נופש מפואר במלון

ג'רודלם גולד

טיולים וספורים:
~ מנהרות הכותל ~ הרובע היהודי ~
~ סמטאות ירושלים ~ ים המלח ~
~ יערות ירושלים ~

8 לילות + לילה אחרון חינם
מחיר ליחיד בחדר זוגי : 3925 ₪ לאדם
תינוקות עד גיל שנתיים - חינם
ילד בחדר הורים - 1780 ₪
לפרטים שרה 02-5326980

מצה שמורה יד כל הפסח, בריכה וחדר כושר,
חוכניות מגוונות לילדים, הופעות, הרצאות, שיעורים
הכשר חומת הכשרות בפקוח נוסף של הרב טברדוביץ
מוצרים בד"ץ העדה החרדית והרב לנדא
עופות בשר הרב לנדא, עוף ליובאוויטש

בי"ס על-יסודי בית רבקה נתניה
גאה להציג:

בהזרה לעתיד

מסע מרתק, דרמתי, מרגש, ועוצר נשימה.
חוזרים לעתיד ביום רביעי י"ט אדר ב'
ה'תשס"ה (30.3.04).
בשעה 18:00, ר"ח נחום 35, מתנ"ס דורה

מחיר כניסה:
נשים - 25 ש"ח   נערות - 20 ש"ח

כרטיסים למסע ניתן להשיג
בטל' 054-5290614

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

The telephone directory of Chabad Chassidim

HABAD.INFO

We are currently publishing a telephone directory of all Chabad communities throughout the world.

It will be distributed before Pesach free to every household in Crown Heights and to members of Anash throughout the United States and Canada.

To make sure that you have a space in its advertising section.

contact us immediately on:
Telephone: (718) 778-8000 #214
Fax: (718) 778-0800
Email: directory@chabad.info

"ונהפוך הוא - ליהודים היתה אורה ושמחה כן תהיה לנו"
גם אני ונעדותי אצום כן" (אסתר ד' טז)

קריאה נרגשת ובקשה נפשית לכל אישה ובת

נתאחד כולנו בכינוסי תפילה וזעין

עד מתי!?

אי"ה ביום רביעי י"ב אדר ב'

23.3.2005, ערב תענית אסתר בשעה 17:00

ברחבי הארץ: • ברחבת הכותל המערבי "שריף בית מקדשנו"
• בציון הרשב"י, מירון • בציון הבבא סאלי, נתיבות

בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים
ובזכות נשים צדקניות נגאל ע"י משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

770 תמקוט 09-8616770

ריכוז ארצי: 054-6354468 • אבן יהודה-גב' חיה: 054-7770707 • אבן שמואל-גב' חנה: 08-6815946 • אופקים-גב' פנינה: 08-9923180 • אור יהודה-גב' נחמה דינה: 054-6603770 • אפרת-גב' שרה: 02-9933920 • אריאל-גב' בתיה: 03-9365764 • באר שבע-גב' בלה: 054-5248477 • בית דגן-גב' רות: 054-6505770 • בני ברק: 03-5794850 • בת ים-גב' יעל: 054-7571770 • בת עין-גב' דינה: 02-9932006 • בית שמש-גב' אדלית: 054-3118770 • גבעתיים-גב' חוה: 03-5714904 • הרצליה-גב' טליה: 09-9540264 • ישובי השומרון-גב' אורטל: 09-8944831 • ישובי גב החר-גב' הדית: 057-7414770 • כפר חב"ד-גב' נעמי: 03-9606664 • גב' שרי: 03-9603140 • גב' שמחה: 054-7891415 • כפר סבא-גב' דינה: 09-7671865 • לוד-גב' יפה: 08-9234223 • מגדל העמק-גב' ריזי: 054-5994879 • גב' חנה: 04-6543298 • נווה דקלים-גב' ציפורה: 08-6847210 • נצרת עלית-גב' שושנה: 054-6761220 • עמנואל-גב' עופרה: 09-7922010 • צפת-גב' מאירה: 04-6973104 • גב' אילה: 04-6972764 • צפון הר יהודה-גב' צינה: 057-2224763 • קרית גת-גב' חנה: 08-6815515 • ק. מלאכי-גב' חסיה: 08-8501588 • גב' אסתר: 08-8503440 • קרית-גב' עדנה: 057-7770355 • ראשל"צ-גב' דבורה: 054-6328998 • רחובות-גב' סגלית: 054-6761117 • רמת אביב-גב' פז: 054-6206109

חובת המחאה מוטלת על כל אחד מחסידי הרבי

דברים שנאמרו בכינוס פעילים בנושא שלימות הארץ

בסיפור זה נוכחתי לראות את מאמר רז"ל "חזקה על תעמולה שאינה חוזרת ריקם". למרות שבאותה אסיפה נכחנו שנינו לבדנו, מכל מקום, ההשתדלות שעשינו הועילה ובעייתתה של המשפחה כמעט ונפתרה!

כך גם בעניין הכי עיקרי של שלימות ארץ הקודש. בנושא זה ניתן היה לראות את הכאב העצום שנגרם לרבי, ועד כמה נוגע העניין לרבי ובעצם לכל עם ישראל. בתור חסידים המקושרים לרבי מוטלת עלינו החובה, למחות ולזעוק את דבר ה' זו הלכה; לפרסם בכל מקום ומקום כי אין לאף אחד רשות, למסור אף שעל אחד מארץ ישראל לידי זרים.

חובת המחאה מוטלת על כל אחד ואחד מאתנו, ואל לנו לבוא בחשבונות עד כמה תועיל, שכן כאשר נעשה את ההשתדלות מצדנו, הדברים יפעלו את פעולתם. כשאומרים את הדברים של הרבי, זוכים לראות כיצד הם מתקבלים ומשפיעים, כפי שנכחנו לראות כמה וכמה פעמים. המסר החד והברור של הרבי משפיע על אנשים, גם על כאלה שלא פיללנו לכך.

ויהי רצון שזוכה לקיום התפילה "עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א-ל".

לקשיים כלכליים מסובכים, והייתה זקוקה לסכום כסף גדול. לפני זמן מה החליט אחד ממכרי המשפחה, לכנס לאסיפה מספר עסקנים בשכונה, על מנת לטכס עצה כיצד ניתן לשקם את אותה משפחה. גם אני הוזמנתי לאותה אסיפה, ובמועד שנקבע הגעתי למקום הכינוס.

למרות מצבה הסבוך והקשה של המשפחה, לא הופיעו העסקנים שהוזמנו. כך יצא שנוכחתי לבדי במקום יחד עם האדם שכינס את האסיפה. בצר לנו ישבנו שנינו, ודנו כיצד נוכל לעזור לאותה משפחה. לבסוף החלטנו לשלוח לתושבי השכונה מכתבים באמצעות הדואר, ובהם לשטוח את מצוקתה של המשפחה. תקוותנו הייתה כי אנשים יעתרו לפניה. כך אכן עשינו; שלחנו מכתבים לבתי השכונה, וקיוונו כי התושבים יענו לפנייה הנרגשת.

לאחר מספר ימים, הופיע בסניף הבנק אחד מתושבי השכונה, וביקש להפקיד סכום כסף גדול מאוד עבור אותה משפחה. לשאלתה של פקידת הבנק על קירבתו למשפחה, השיב האיש, כי אינו מכירה כלל, אולם נתקל במכתב בו היה כתוב כי המשפחה זקוקה לסכום כסף גדול, והחליט לנדב את הסכום. אותו אדם אף ביקש מהפקידה שלא לפרסם את שמו, שכן הוא חפץ לנדב את הסכום באופן של "מתן בסתר"...

ימים אלו כששוב חוזרים ונשנים הדיבורים אודות מסירת חלקים מארץ הקודש, היל"ת, שבים ועולים לנגד עינינו דבריו הקדושים של הרבי, שזעק והתריע רבות בשנים על הסכנה האיומה במסירת חלקים מארץ הקודש. לנגד כל אחד מאתנו עולות בזיכרון השיחות הרבות, ששמענו מהרבי בנושא זה – שיחות שנאמרו מתוך צער ובכאב לב אדיר.

בדבריו הרבה הרבי להדגיש את חובת המחאה, המוטלת על כל אחד ואחד. חובה זו מוטלת על כל אחד ואחד באשר הוא, מעצם היותו יהודי, ובפרט על המקושרים לרבי נשיא הדור. המחאה אינה בכדי לצאת ידי חובת המחאה בלבד, אלא ניתן לראות כיצד בכחה של כל השתדלות מצדנו להועיל ולהשפיע.

יש השואלים: וכי מה בכוחי, האדם הבודד, להשפיע על מצב כה כללי הנוגע לעם ישראל כולו? אולם שאלה זו אינה במקומה – שכן לפעמים ניתן לראות כיצד השתדלותו של אדם אחד, משפיעה רבות, ואף בכוחה להשפיע על מצב שלם.

לפני זמן מה הייתי עד לסיפור, שהמחיש לי עד כמה יכולה להועיל השתדלות – גם אם היא באה מצד אדם אחד.

בשכונתנו ישנה משפחה שנקלעה

ברכות עך בלי די

בשמחה, עונג וטוב לבב, משגרים אנו את ברכותנו הלבביות, לגיסנו-דודנו ואחותנו-גיסתנו-דודתנו היקרים, הרה"ת ר' **חיים עזרא** וזוגתו מ' **דינה פערל** שיחיו

צפתמן

לרגל שמחת בוא בנם-אחינו בן-דודנו מבחירי התמימים, הת' **לוי** שי'

בקשרי השדוכין עב"ג הכלה המהוללה מ' **פייגא** תחי'

בת ידינו הרה"ת ר' **משה מאיר** וזוגתו מ' **רבקה** שיחיו

גלובסקי

וברכות מיוחדות לאבינו-סבנו האהוב והיקר

הרה"ת הרה"ח ר' **יעקב** שי' **גנזבורג**

יה"ר שיבנו בית בישראל, בנין עדי עד מלא ברכות בגור', ומשמחה זו נזכה לשמחה העיקרית, התגלות מלכנו משיחנו תיכף ומי"ד ממ"ש

מנחם מענדל הלל וביילא הישא גנזבורג

בנימין שלמה ונחמה דינה גנזבורג
שניאור זלמן ותנה גנזבורג
שלום דובער ושטערנא שרה פרסמן
אסתר הדסה גנזבורג

ברוך ומנוחה מישולבין
ישראל דובער ודבורה גנזבורג
נטע אריה ותנה הינדא לברטוב
הלל אהרן ומרים לאה לויפער

חדר מנחם - לוס אנג'לס, קליפורניה

ברכות מאליפות

ברגשי גיל ורינה נשגד בזאת את ברכותינו לידיד יקר למוסדנו, מוותיקי שלוחי כ"ק אדמו"ר מה"מ למדינת קליפורניה, מנכ"ל מוסדות מרכזי חב"ד ליוצאי רוסיה, אהוב על כל רעיו ומכריו, מסור ונתון בלב ונפשו למבצעו הרבי, ובפרט במבצע העיקרי פרסום בשורת הגאולה והגואל בכל רחבי תבל בדרכי נועם ומתוך שמחה ואהבה,

נפתלי הערץ

הרה"ח הרה"ת ר' **פייגא סאשע** שיחיו **עסטולין**

לרגל שמחת הנישואין בשעה טובה ומוצלחת

של בתם המהוללה **אלישבע** תחי'

עב"ג הבחור המצויין והנעלה הת' **משה** שי' **בעלינאו**

בן ידינו הנעלה שליח כ"ק אדמו"ר מה"מ ומרבני חב"ד במילאנו

הרה"ת הרה"ח ר' **יצחק** וזוגתו מרת **אסתר** שיחיו **בעלינאו**

יתן השי"ת ויהא זה בנין עדי עד, מתוך הרחבה בגשמיות ורוחניות, בריאות נכונה, אושר ועושר לתפארת המשפחות הנכבדות, ובמהרה יגילו ויעלצו בגיל ורנן כל עם ישראל, בגאולה האמת

הרב מנחם מענדל גרינבוים

הרב יוסף יצחק מישולבין

ארגון "חסדי חיים"

עזרה וסיוע למשפחות אלמנות ויתומים נזקקים.

לקראת חג הפסח הבעלי"ט

הננו להודיע למעוניינים בתמיכה, לשלוח בהקדם את בקשתם בצרוף המלצה מרב או ממחלקה סוציאלית כל שהיא

עבור - מרדכי חממי
לכתובת - רחוב דמשק אליעזר 5 רחובות
מיקוד 76217

יש להקפיד על פרטים ברורים, בצרוף כתובת מדויקת-

מס' חשבון בנק + מס' סניף + שם הבנק.

מס' הילדים וגילם ומספרי תעודות זהות

נא הזדרזו והרשמו בהקדם כדי שתקבלו זמן מה לפני חג הפסח

מלכת דוד

אגודת נשי ובנות הגאולה האסימית והשלמה
03-9606599 050-8456870

בית מדרש לנשים ובנות מתחדש.

שיעורים בימי ראשון בשעה 18:00
בתחנה מרכזית תל-אביב קומה 6
לפרטים נא לפנות ל-

0508-456870 - הלנה
0528-310771 - שרית

מוצרי משיח

✓ שלטים מוארים לבית ולרכב
✓ מערכות הגברה לרכב לכריזה ומוזיקה
✓ חנוכיות לרכב ובכלל

שמריה
052-3952770

להשכרה

על בסיס יומי

דירת בייסמנט בקראון הייטס

2 חדרי שינה, מטבח,

חדר אוכל מרווח, חדר אמבטיה מלא

טלפון: 778-8661 (718)

גלייזר חיפש ומצא...

במשך שנים ארוכות הוא הסתובב ברחבי העולם בחפשו אחר משמעות לחיים. הוא למד פסיכולוגיה והוציא תארים, עבר את תקופת ה'היפים', חצה את הישיבות הליטאיות עד שהגיע לישיבת 'אור תמימים' בכפר חב"ד. במשך השנים הארוכות הללו חיפש את האמת ולא הרפה עד שמצא אותה... • סיפור חייו המרתק של הרה"ח ר' דוד גלייזר מנחלת הר חב"ד, העוסק כיום בהפצת בשורת הגאולה

ה

פגישה שלי עם ר' דוד גלייזר מנחלת הר חב"ד, התחילה דווקא בשיחה מרתקת עמו על תוכנה של שיחת קודש שהובאה בקונטרס "יחי המלך" השבועי, מדוע תלמידיו של האריז"ל הפסידו את ביאת משיח בדורם. "הם היו צריכים להאמין באריז"ל ללא כחל ושרק. כך צריכה להיות האמונה שלנו ברבי – פשוטה ונטולה כל סממן של רצון אישי".

רק לאחר כמחצית השעה של 'פארבריינגען' חסידי, פנינו להתחיל בסיפור חייו. כשר' דוד מספר את סיפורו, הוא לא מסתפק בתיאורים, אלא מוצא בכל מהלך בחייו את יד ההשגחה העליונה.

גדל ב'קראון הייטס' ולא ידע...

ר' דוד גלייזר נולד בשכונת 'קראון הייטס' בשנת תשי"ז. החינוך שקיבל מהוריו היה ליברלי מינוס בכל מה שקשור ליהדות. אצל הסבא והסבתא הוא עוד היה יכול לראות אי-אלו סממנים יהודיים, אבל הוריו כבר נמנו על הדור שלא ידע יהדות.

לאחר כמה שנים עברה המשפחה להתגורר בלונג איילנד, שם הייתה קהילה יהודית 'מתקדמת'. הקהילה לא הזדהתה עם זרם כלשהו, לא עם הרפורמים או הקונסרבטיבים ובוודאי שלא עם היהדות האורתודוקסית.

המרכז הקהילתי היה מקום מפואר, ולצדו מגרש חניה מסודר, כך שבכל שבת התאספו החברים; "תפילה לא ממש הייתה שם", הוא אומר. "אתה מבין לבד שכולם היו מגיעים במכוניותיהם הפרטיות". הסממן היהודי היחיד שר' דוד זוכר מילדותו היה בהגיעו לגיל בר מצווה, או-אז בלחץ סבו הניח תפילין אף על פי שהוא לא הבין דבר וחצי דבר אודות הקופסאות השחורות הללו. בתום ההנחה הוכנסו התפילין למשמרת בארוננו הפרטי לזמן בלתי מוגבל.

כשסיים את חוק לימודיו, פנה דוד ללמוד מקצוע שחיבב כבר בילדותו – פסיכולוגיה. את לימודיו הראשוניים עשה באוניברסיטה במסצ'וסטס ולאחר שנה המשיך באוניברסיטה היוקרתית "לונג איילנד סטינברוק", שם קיבל את התואר הנכסף. כעת, כשכבר היה זכאי לקבל מלגה מהמדינה, המשיך ללמוד שנה שלישית

באוניברסיטה בוורגינייה שם קיבל תואר נוסף 'פסיכולוג קליני'.

חיפושים בלב גלי ה'היפי'

באותם ימים, תנועות 'היפים' ותורות המזרח התפשטו כאש בשדה קוצים באמריקה המודרנית, וצעירים רבים מצאו עצמם מצטרפים לאותה תנועה. החופש וההרגשה של הצעירים שכבר ניסינו הכול, הביאה לא מעט צעירים לנסות אפיקים אחרים בחייהם. למרבה האירוניה, הצעירים היהודיים היו מראשי החץ שהובילו את תנועות ה'היפים'.

אצל דוד התחוללו השינויים כשהחל את השנה השנייה שלו בלימודי הפסיכולוגיה

הרב גפני סיפר לי על הרבי ועל חסידות חב"ד. כמה נדהמתי לדעת שמרכז חב"ד העולמי שוכן כה סמוך לביתי הראשון, ואני לא ידעתי על כך מאומה... שנים חיפשתי בכל כך הרבה מקומות בעולם, והנה האמת נמצאת מתחת לאף...

לאחר שנולדו לנו שני ילדינו, נכנסנו אני, רעייתי והילדים ליחידות. בני הגדול היה על כתפיי רדום. בסיום היחידות הגיש הרבי לי ולאשתי דולר לצדקה. כשרצה להביא לבני דולר, רציתי לקחת זאת בעצמי כיוון שהוא ישן. אולם הרבי סימן בידו 'ק' לשלילה, קם ממקומו ודחף את שטר הדולר בין אצבעותיו של הילד הישן...

לפני חמש שנים חשב ר' דוד לעקור מקרית מלאכי ולעבור דירה. לאחר חיפוש רבים מצא דירה יפה ברחובות, אולם קודם לכן שאל את הרבי, ובפרט לאור כמה התלבטויות שליוו אותו. בתשובה שנפתחה בכרך כ"ו עמוד כב, לא השאיר לו הרבי ספק היכן הוא מקומו:

במענה למכתבו מיום כ"ח חשוון בו כותב אודות משפחה שמוצאה בחב"ד ועלתה לארץ ישראל לאחרונה מהמדינה ההיא, ויש לה בעיית דירה וכו'.

הנה ידוע אשר אין דעתי נוחה כלל ממה שמבזבזים סכומים עצומים לפי ערך בשביל דירה זווקא במקומות מסוימים בארה"ק תובב"א, אף שקל יותר להשיג דירה במחירים ותנאים מתאימים לפי ערך בשכונה של יראי שמים מחוץ למקומות המסוימים.

בנדון זה הרי ייסדנו לא כבר ישוב לעולים מהמדינה ההיא, ושמו "נחלת הר חב"ד" בסמיכות לקרית מלאכי, בשביל עולים, בתנאים הכי נוחים שלא בערך לשאר המקומות בארה"ק תובב"א...

נ.ב כיוון שכל עניין בהשגחה פרטית, וכותב בסוף מכתבו שהוא מורה בבית ספר תיכון בירושלים עיה"ק תובב"א תקוותי שמנצל השפעתו להחזיר בהתלמידים יר"ש ואהבת ה' והליכה בדרכיו בלי פשרות. ואם מוכרח לזה בכל מקום, על אחת כמה וכמה בארץ אשר עיני ה"א בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ובוודאי לדכותי אריכות זו אך למותר.

מובן שלאחר מכתב כה ברור, נעלמו כל הספקות והלבטים בקשר להמשך מגוריו בנחליה...

בכלים שברשותי זיהיתי היטב את מידת השקר בהתגלמותה אצל אותם מרצים. אלו חיפשו רק להאדיר את שמם ויוקרתם. מיום ליום התבהרה אצלי התמונה – ראיתי שאותם אנשים המבקשים כביכול לעשות את החברה טובה יותר, הם אינם אלא מושחתים ורודפי בצע ומבולבלים לא פחות משאר בני האדם. התחלתי למאוס בלימודים; חשבתי לעצמי שאני משקיע את כל כוחותיי במשהו שהוא שקר.

"וכך, כשאני מתהלך עם הרגשת מועקה וחוסר בהירות, התחלתי לחקור את הפעילות המוחית אצל אדם שמעשן חומרים שונים.

באוניברסיטת ווירג'יניה. גם הוא חש שהוא רוצה משהו ממשי יותר, אמיתי וצודק. בכל מהלך שעשה, חיפש את האמת שבדבר. הוא החל לחוש כי המרצים שלו לפסיכולוגיה יחד עם הפילוסופיות שלהם עליהם כה עמל, אינם אלא בלוף. בכל פעם שחיפש את תכונת האמת אצל מוריו באוניברסיטה, נדהם מהצביעות והשקר שאופפים כל צעד ושעל שלהם.

"בפסיכולוגיה" אומר ר' דוד, "ישנם שני מוטיבים מרכזיים, האחד זה לעשות אותך אדם טוב יותר, חכם יותר, מצליח יותר, והשני זה לעמוד מול אדם ולזהות את אופיו.

במסגרת עבודתי הגעתי לאוניברסיטה בבוסטון, שם ערכו מחקר מקיף על פעילות גלי המוח. יום אחד שמעתי שם דברי שבח על פעילותם של אנשי היוגה והמדיטציות, שבזכות המדיטציות שהם עושים, הם מגיעים לשלווה ולרגיעה מוחית. מאותו רגע התחלתי להתעניין בתורות המזרח.

"חיפשתי אחר מרכז יוגה בבוסטון והתחלתי להשתתף בקורסים שלימדו את השיטה. לימוד זה גרר אותי לקרוא מאמרים וספרים של 'גורואים' הודיים. מיום ליום שקעתי בתורות אלו עד צווארי; התלהבותי לא ידעה גבול. ההרגשה שלי הייתה שסוף סוף אני מוצא משהו שהוא גם אמת וגם בריא. כשחזרתי לאוניברסיטה לשנת הלימודים הבאה, סיפרתי לחבריי בהתלהבות על תורת היוגה' שלמדתי ועל פעולותיה החיוביות על האדם. במקביל התחלתי להעביר שיעורים ביוגה וההשתתפות הייתה חסרת תקדים.

"בד בבד עם מסירת השיעורים, השתתפתי גם בשיעורי 'קרטה'. בחרתי ללמוד זאת, משום שהתגוררתי בבית הממוקם על שפת נהר בעברו השני של העיר, מקום יפה טבול בירק ופרחים. תמיד כשיצאתי מביתי, הבחנתי בגויים מקומיים שמביטים בי בעיניים מלאות שנאה. על אף שלא הבנתי את משמעות היותי יהודי, הבנתי שסיבת השנאה קשורה בזה.

"אך לימוד ה'קרטה' לא נמשך זמן רב. ב'קרטה' צריך תמיד להיות מוכנים להתקפה לא צפויה, וזה מפר את הרגיעה הפנימית, מה שאין כן ביוגה שם צריכים להיות ברגיעה תמידית, כך ששני הדברים לא הלכו בכפיפה אחת. מיום ליום התחברתי יותר ויותר לתורות המזרח, לעיתים במשך כל שעות היום.

"יום אחד אמרתי לעצמי, 'אם זה כל כך טוב, מדוע אני עדיין נמצא באוניברסיטה?' וכך, בסיום השנה השנייה הודעתי לחבריי שאני עוזב לקליפורניה, שם היה מרכז 'אשראם' גדול. חבריי היו המומים; הם טענו כנגדי שפגע לעזוב את הלימודים, ובפרט שכעת אני מתחיל לקבל מימון לכל הלימודים. אולם החיפוש אחר האמת שתשקט את החיפוש בתוכי, היה חזק יותר...

"הגעתי לאותו מרכז אשראם והצטרפתי לקבוצת בחורים, שתשעים אחוז מהם היו יהודים.

"באחד הימים הגיע המורה לביקור באשראם, לאחר סבב ביקורים שעשה במרכזים שונים ברחבי העולם. בין השאר

ר' דוד עם תלמידיו

תנועות 'היפים' ותורות המזרח התפשטו כאש בשדה קוצים באמריקה המודרנית, וצעירים רבים מצאו עצמם מצטרפים לאותה תנועה. החופש וההרגשה של הצעירים שכבר ניסו הכול, הביאה לא מעט צעירים לנסות אפיקים אחרים בחייהם. למרבה האירוניה, הצעירים היהודיים היו מראשי החץ שהובילו את תנועת ה'היפים'

ולימים ידעתי שאותה יד, היא יד ה'. "כך הצטרפתי למסע הרצאות שערך שלמה קרליבך ברחבי בארצות הברית, הוא היה מדבר על יהדות ואני הייתי עושה יוגה. מאוס לא הזיז אותי מהדרך שלי. יום אחד

שלמה קרליבך עליו קראתי במטוס. החלטתי ללכת אליו ולהקשות קושיות, וכשלא אקבל תשובות מספקות, המצפון שלי יהיה יותר שקט לקראת כניסתי עמוק יותר לנבכי אותה עבודה זרה.

"היה זה באחד מימי חול המועד פסח, כאשר מצאתי עצמי עומד במרכז של שלמה קרליבך. איש לא היה שם. יצאתי אל החצר וראיתי סוכה עומדת שם. נכנסתי לתוכה, ובאין איש במקום התחלתי לעשות יוגה. לאחר כמה שעות הרגשתי לפתע נשיקה במצחי. פקחתי את עיניי וראיתי מולי את אותו אדם שראיתי בתמונה שבספר – שלמה קרליבך. הוא שוחח איתי זמן רב על אודות היהדות, והתחלתי להבין שבעצם גם היהדות היא סוג של רוחניות.

"התחלתי לקחת חלק בתוכניות שקיים. במשך היום הייתי לומד עם שלמה קרליבך ובערב חזרתי לאשראם. לאחר כמה שבועות, כשאנשי האשראם ראו שאני מתנתק מהווי החיים אצלם, העמידו בפני ברירה: או שאני ממשיך להשתתף בשיעורי האשראם או שמישהו אחר ימלא את מקומי.

"היה לי קשה מאוד להחליט. הבנתי שאין זו רק בחירה בין שני מרכזים, אלא בחירה בין שני סוגי השקפת עולם. בסופו של דבר, החלטתי על עזיבת המרכז למרות שהרגשתי כי זה נגד נטיית לבי. בכלל, באותה תקופה הרגשתי שלא אני הוא זה ששולט במהלכים; יד עלומה היא זו שמנווטת אותי,

אמר לנו כי אין רצונו לגרום לנו לעזוב את יהדותנו, אלא לגרום לנו לחדש וליעל את התורה היהודית... לא היה לי שמץ של מושג מה זה 'התורה היהודית'. אולם דווקא מדבריו אלה, הבנתי שיש תורה יהודית עמוקה מאוד, הרבה יותר ממה שחשבתי".

בלבוש הודי, שער ארוך ומקל קטורת

הכול קיבל תפנית, כאשר ביום לא בהיר אחד, נכנסו שודדים לחנות הזכוכית המשפחתית שניהל אביו של דוד, ואלה ירו בבטנו. הכדור חדר לבטנו, ופגע בעמוד השדרה. חייו ניצלו אך הוא נשאר נכה עוד שנים רבות. השמועה על כך הגיע לאוזניו של דוד והוא מיהר לחזור לניו-יורק. אלא שגם בניו-יורק לא הסכים לוותר על לימודיו הרוחניים, ומצא עצמו ממשיך את לימודיו הרוחניים בשני סניפים קטנים של האשראם במנהטן.

"לאחר שלושה חודשים החלטתי שאני חייב להמשיך בשגרת חיי. רכשתי אפוא ספר מדריך לרוחניות, ובו פירוט המרכזים הרוחניים שנמצאים בכל עיר ומדינה ברחבי ארצות הברית. כשהייתי בטיסה בדרכי חזרה לקליפורניה, דפדפתי בין דפי הספר ונתקלתי בתמונה של יהודי ששער ראשו ארוך, כיפה לראשו ועטור בזקן. מעולם לא ראיתי את היהודי הזה. היה זה הזמר שלמה קרליבך ומרכזו בס. פרנציסקו. לא ייחסתי לו כל חשיבות רבה והמשכתי בדרכי הלאה.

"מספר חודשים שהיתי במרכז ליוגה, עד שיום אחד אמר לנו המורה כי מי שרוצה שהמרכז ידאג לכל צרכיו, יצטרך להביא למרכז את כל רכושו. ברשותי היו אלף דולר שקיבלתי מסבי ביום בר המצווה שלי, והייתה לי התלבטות גדולה אם להביא לו את זה או לאו. לאחר לבטים רבים נפל הפור לשלילה.

"לא בלב קל עזבתי את מרכז היוגה. התחלתי לחפש מרכזי יוגה אחרים שצמחו כמו פטריות אחר הגשם באמריקה של שנות השישים. הגעתי למרכז אחר, אך שם היו הרבה פרודוקטים של עבודה זרה. אמרו לנו להשתחוות לכל מיני צורות שהוצבו בכל פינה במקדש. פה כבר הנפש שלי צעקה; הרגשתי שאני לא יכול, אפילו שלא ידעתי מאומה על היהדות, הרגשתי שזה משהו נורא. לקחתי פסק זמן ולאחר כמה ימי חשיבה, נזכרתי לפתע במרכז היהודי של

תמונה ששוקלת יותר מחמישים טון...

במסגרת פעילות 'מבצעים' שעושה ר' דוד, הוא פגש לפני חודשים אחדים ביהודי בשם קוסקס, פנסיונר שעבד שנים רבות בשרות התברואה של קריית מלאכי. הלה ששמח למצוא מישהו שמקשיב לו בסבלנות, גולל בפני ר' דוד את מסכת חייו.

בין השאר סיפר כי במשך כמה שנים עבד כנהג משאית אשפה בעיר. באחד הימים התקלקל המדחס של המשאית. הוא וחבריו לצוות ניסו לאתר את הבעיה שמפריעה למדחס – שכוחו עולה על חמישים טון – הוא נטל אפוא מוט ברזל ונסה לשחרר את החפץ שהפריע למדחס, מתוך תהייה מה יכול לעצור כוח עצום שכזה. לפתע נפל על הכביש ריבוע מתכת ואז המדחס המשיך לפעול באופן מפתיע... כשניגש להרים את החפץ שנפל, נדהם להווכח כי אין זה אלא קופת צדקה ממתכת שעליה מוטבעת תמונתו של הרבי...

"עד היום אני שומר את הקופה הזאת. אני מסביר לכולם איך המדחס יכול למחוץ כל דבר, חוץ מתמונתו של הרבי מליובאוויטש..."

ביקש ממני במפתיע לנסוע לארה"ק, ואני הסכמתי.

"כשבועיים ימים התגוררתי אצל אחד מנאמניו בנתניה.

"באחד הימים נסענו לכותל המערבי, ובדיוק הייתה שם קבוצה של בחורים אמריקאים מאחת הישיבות לחוזרים בתשובה. הבחורים ערכו חגיגת בר מצווה לאחד מאחיו של התלמידים. מאוד התרגשתי משהותי בכותל, אני זוכר ששמתי את ראשי בין האבנים ודמעות זלגו מעיני. בעיני רוחי ראיתי את המחזה של בקיעת ים סוף לשניים. כיום, כשאני חוזר במחשבה אחורנית לנוכח כל התפוכות החיים שעברתי והבלבול הרב בו הייתי נתון, אני מבין באיזה עוצמות של חיפוש עצמי הייתי נתון.

"נכנסתי אפוא בדברים עם ראש הישיבה של אותה קבוצת בחורים, והוא הציע לי ללמוד בישיבתו. מכיוון שלא עשיתי משהו מיוחד באותם ימים, הסכמתי, אך בתנאי שירשה שלי להעביר בישיבה שיעור ביוגה כל בוקר לפני התפילה... הלה הסכים, וכך התנהלתי במשך חצי שנה. לאחר מכן עברתי לישיבה אחרת בשכונת 'סנהדריה המורחבת', שם ראש הישיבה התיר לי לעשות יוגה בתנאי שלא אסחוף אחרי בחורים אחרים.

"שתי הישיבות הללו היו ישיבות ליטאיות שנהגו בהם כפי שיטת המוסר הליטאית. זה רק הקשה עלי את החיים; הרגשתי שאני לא יכול עוד להמשיך בדרך הזאת וכמעט נטשתי את הישיבות הללו. אמנם נקודת זמן זו כבר הבנתי שהיהדות היא המקור לכל התורות שיש בעולם, ולא רציתי לנטוש את דרך התורה, כך שהייתי בדילמה רצינית. התעניינתי ונודע לי כי בירושלים יש חמש ישיבות של חוזרים בתשובה דוברי אנגלית, וכולם פחות או יותר

צריך להחליט ולחתוך, לכאן או לכאן.

"באחד הימים נזדמן לי ללמוד שיחה של הרבי על פרשת 'אחרי מות'. בשיחה שואל הרבי מדוע בני אהרון נפטרו בטרם עתם, והרי הם רצו להתקרב לה'. התשובה הייתה, משום שלא עשו את רצון ה' שרק הכהן הגדול ביום הכיפורים יכול להקטיר קטורת. "הנקודה הזו תפסה אותי חזק, משום שכל השיטה של היוגה היא מתוך רצון להתקרב, כביכול, לאלוקים, ומלבד זה העולם הוא אין ואפס ממש. פה הבנתי שבעצם אין להתעלם מהיותנו בעולם; זהו רצון ה' שאנו צריכים לבצע, ועלינו להתמודד ולא לברוח מהמציאות.

"לאחר לימוד אותה שיחה והסקת המסקנות המתבקשות, התנדפו ממני באורח פלא כל אותן תורות המזרח, היוגה והמדיטציות שמילאו את לבי, נפשי ונשמתי במשך שנים כה רבות, ושאישי לא הצליח להפריד אותי מהן..."

בצל האור הגדול

במשך ארבע שנים למד ר' דוד בישיבת 'אור תמימים' בכפר חב"ד. בשנים אלה זכה להכיר מקרוב את המשפיע ר' מענדל פוטרפס, ואת ר' אברהם הירש כהן שכהן כראש הכולל בכפר.

בשנת תשל"ה הגיעה לארץ קבוצת השלוחים מניו-יורק, בניהם היו שני בניו התאומים של הרב לייבל גרונו, ר' מענדי ור' יוסי. דוד גלייזר התחבר אליהם.

באותה תקופה חיפש שידוך, וכשסיפר על כך לר' יוסי גרונו, הציע לו לכתוב על-כך לרבי. "זו הייתה הפעם הראשונה בחיי שכתבתי לרבי. ביקשתי רשות לבקרו בפעם הראשונה ובאותה הזדמנות לחפש אחר שידוכי בארצות הברית. התשובה הייתה להישאר בארץ הקודש ולבדוק את התפילין. "ואכן, כשבדקתי את התפילין הייתה מילה פסולה. נדהמתי מרוח קודשו של הרבי. זמן קצר לאחר מכן הכרתי בהשגחה פרטית בחור בשם דוד בועז, והוא זה ששידך ביני לבין רעייתי נורית.

"בתשרי של אותה שנה נסעתי לרבי בפעם הראשונה. להתרגשותי לא היה גבול. בפעם הראשונה שראיתי את הרבי, עמדתי בפה פעור, נדהם. אני זוכר שזה היה בתפילת שחרית, בעשר בבוקר; עמדתי עם כולם, כשלתע משהו אמר "הרבי... הרבי..." וכולם אזו לצד. לא הבנתי מה קורה וכך נותרתי לעמוד באמצע השביל. פתאום הגיע הרבי;

אור אצל התמימים

"לאחר שנה של לימוד בשתי הישיבות, הגיע אלי בחור ואמר לי 'שמעתי שבכפר חב"ד יש ישיבה בראשות הרב גפני, סע לשם. חושבני ששם מקומך'. לא התמהמהתי אף לא לרגע, ועליתי על רכבת בדרך לכפר חב"ד. כשהגעתי לישיבה נפגשתי עם הרב שניאור זלמן גפני, ראש ישיבת 'אור תמימים', וכבר ברגע הראשון ידעתי שזה מה שאיוותה נפשי. ראיתי מולי אדם אמיתי וכנה שכל הגיוניים של שררה וכבוד הם ממנו והלאה.

"לאחר דרך כה ארוכה, רבת שנים, של חיפוש עצמי בתורות היוגה, אצל קרליבך ובישיבות הליטאיות, הרגשתי שאני עולה סוף סוף על הדרך הנכונה. הרב גפני סיפר לי על הרבי ועל חסידות חב"ד. כמה נדהמתי לדעת שמרכז חב"ד העולמי שוכן כה סמוך לביתי הראשון, ואני לא ידעתי על כך מאומה... שנים חיפשתי בכל כך הרבה מקומות בעולם, והנה האמת נמצאת מתחת לאף... הרב גפני הכיר ביני לבין בחורים נוספים בישיבה. אחד מהם לימדני תניא, השני הלכה, והשלישי 'נגלה'. התחלתי להיכנס לשגרה של לימוד אינטנסיבי. פה כבר התחלתי להרגיש שמחה בלימוד ולא קושי או מתח כמו בישיבות הקודמות. תורת החסידות ריתקה אותי, וניתוחי הנפש דיברו אלי, כיוון שכבר עסקתי בפסיכולוגיה.

"יום אחד קרא לי הרב גפני. נודע לו כי בכל לילה אני עושה תרגילי יוגה והוא ביקש בתקיפות להפסיק את זה. פה חוויתי נקודת שבירה. הרגשתי קושי עצום. ימים ארוכים הלכתי כסהרורי מבלי יכולת לשית עצות בנפשי. לא הייתי יכול בלי זה. הבנתי שאני

כאן מקום לפרט)...

"שנים מספר לאחר שמיקמתי את עצמי בקהילת חב"ד בצפת, נזדמן לי לראות את אחד הציורים של החסיד ר' זלמן קליינמן ע"ה. כששוחחתי עם המקובל הרב יצחק גינזבורג, אמרתי לו שאני רוצה להיות בסיטואציה כזו בדיוק. הוא הביט בי ואמר "את זה תמצא רק בקרית מלאכי..." באותו יום כתבתי לרבי, ובתוך יומיים זכיתי לקבל תשובה – לנסוע לקרית מלאכי ולהכניס את ילדיי למוסדות חב"ד שם.

מפיץ בשורת הגאולה

כיום מתגורר ר' דוד גלייזר עם רעייתו ועשרת ילדיו בקריית מלאכי. סדר יומו מחולק לשניים: את החצי הראשון הוא מקדיש לילדי ישראל, כשהוא מלמד דרדקי בחסד. בחצי השני של היום, הוא עוסק במבצעיו של הרבי. סדר יומו הקבוע כולל שעה של מבצע תפילין באחד הרחובות המרכזיים של קרית מלאכי, כשהוא שם דגש על הפצת בשורת הגאולה.

מלבד זאת, ר' דוד עורך ביקורי בית כמעט מידי יום, ועומד גם בדוכן של אגרות קודש במרכז קרית מלאכי. בנוסף לכך, הוא הוציא לעור כמה עלונים ופרוספקטים שמבארים את נושא הגאולה על פי משנתו של הרבי מה"מ. העלונים יצאו בשתי שפות, עברית ואנגלית.

את העלון האחרון והפופולארי יותר, הוציא לפני שנה: "מה יהיה כשמישיח יתגלה?" העלון שאף הוא יצא לאור בשתי השפות, מחולק במאות עותקים בכל רחבי הארץ על ידי תלמידי התמימים והפעילים השונים. העלון יצא במהדורה מעוצבת ומהודרת, והוא מכיל ששה עמודי כרומו.

פעילותו זו היא תוצאה לדבר הבולט והמאפיין ביותר את ר' דוד: האמונה הפשוטה שלו בדברי הרבי מה"מ, כשהוא מקבל כל דבר בפשטות וממהר ליישם את הוראות הרבי בצורה הנכונה והפשוטה ביותר.

בתקיעת שופר לתלמידי כיתתו

להבחין בי, ואני אמרתי לעצמי בתחינה ירבי, תברך אותי! פתאום, באותה שנייה, סובב הרבי את ראשו לכיווני, חיך חיוך רחב והנהן בראשו לאות 'לחיים'. אם לא היו עומדים לידי עשרות אנשים, בוודאי שהייתי מוצא את עצמי נופל מתדהמה...

כמו בציור של ר' זלמן...

"לאחר החתונה התגוררתי שנתיים בכפר חב"ד ולמדתי בכולל במקום. באותו זמן הגיעו השלוחים לצפת ונתנו תנופה לקהילה במקום. רציתי גם אני לעבור לשם ולשקוד על התורה, אך כשכתבתי לרבי על כך, לא זכיתי למענה. כתבתי גם פעם שנייה ושלישית, אך לא זכיתי לקבל מענה. שאלתי מישהו מה עלי לעשות, והוא אמר שאולי כדאי שאעבור תחילה, ולאחר מכן אזכה לתשובה. ואכן, ביום שעברתי זכיתי לקבל מענה לשלושת מכתביי: "משנה מקום משנה מזל לטובה ולברכה, אזכיר על הציון". רק לאחר שנים אחדות הבנתי היטב מדוע הרבי לא ענה לי שלוש פעמים (אך אין

כשרציתי לזוז כבר לא היה לאן. מימין ומשמאל היו שתי חומות בצורות. הרבי כבר היה לידי, ובשניה האחרונה נצמדתי לאחת החומות. הרבי המשיך הלאה כשהוא מביט בי ומחיך חיוך חם ואבהי. העידוד הזה נסך בי כוח עצום.

"בסיום חודש תשרי נכנסתי ליחידות אני, רעייתי ואבי. הרבי בירך את אבי שיזכה לרוות ממני הרבה נחת.

"לאחר כמה שנים, כשנולדו לנו שני ילדינו, נכנסנו אני, רעייתי והילדים ליחידות. בני הגדול היה על כתפיי רדום. בסיום היחידות הגיש הרבי לי ולאשתי דולר לצדקה. כשרצה להביא לבני דולר, רציתי לקחת זאת בעצמי כיוון שהוא ישן. אולם הרבי סימן בידו הקי לשלילה, קם ממקומו ודחף את שטר הדולר בין אצבעותיו של הילד הישן...

"מאותה שנה אני זוכר דבר פלא נוסף. היה זה כשהשתתפתי באחת ההתוועדות. ב-770 היו המנורות הישנות. בצד עמד שולחן על גבי שולחן, ואני עמדתי עליהם כשראשי מציץ מבין המנורות. גבו של הרבי היה מופנה אלי. לכולם היה כוס 'לחיים' ביד והרבי כדרכו בקודש הנהן בראשו לכל אחד. עמדתי במצב שלכאורה, הרבי לא יכול היה

21,522 אותיות נשארו

לסיים ספר התורה הרביעי של ילדי ישראל

ספר התורה של ילדי ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד 72915 03-9607358 | www.kidstorah.org

"להתחיל מיד

בבניית בנין חדש"

'בדידי הווה עובדא' שסיפר הרה"ח ר' יוסף יצחק פבזנר, שליח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ומנהל מוסדות 'סיני' ליובאוויטש פריז, צרפת • מתוך דברים שנשא בסיום הרמב"ם שנערך בשבוע שעבר ב-770

המפתחות הבניין לרבי. כידוע, שמסירת מפתחות אינה אקט סימבולי, אלא עניין רציני שמעביר את הבעלות של הבניין לרבי והוא הופך להיות בעל בית בכל המובנים. כדי להמחיש עד כמה אנחנו מקבלים את הרבי בתור בעל בית, הבאנו לו את המפתחות האמיתיות של הבנין, ולא מפתח דקורטיבי כלשהו. כוונתנו היתה שהרבי יוכל להגיע לבניין בגשמיות ממש, להכניס את המפתח לחור המנעול, לסובב, והדלת תיפתח לפניו. בפועל, כבר אין צורך שהרבי ישתמש במפתח, כי הבניין לעולם לא נסגר!

ום ראשון, כ"ו אדר א', תשנ"ב. לאף אחד מאתנו, חברי המשלחת הצרפתית שבאו להגיש לרבי את בעלות הבניין החדש, לא היה מושג כמה נתגעגע לימים האלו.

נוכחותנו הורגשה היטב ב-770 באותם ימים – כידוע וכמפורסם כאשר מדובר באורחים מצרפת, ובפרט כאשר אלו מגיעים מסיבה כל כך משמחת. ערכנו 'דינר', והשתתפנו כמובן בתפילות ובפארבריינגען של הרבי שנערך בשבת, והכל בחיות המוכרת והמאפיינת את חסידי צרפת, עם כל החום והלהט החסידי. אבל השיא היה עדיין לפנינו: חלוקת הדולרים ביום ראשון, אז היינו אמורים להגיש את המפתחות לרבי

הרב יוסף יצחק פבזנר

הקמת הפרויקט, הרבי היה מעורב ולקח חלק פעיל בהוראות ועזרה ממשית, כפי שיסופר.

לקראת ש"פ ויקהל תשנ"ב, הגענו – קבוצה גדולה של תורמים ועוסקים בבנייה, ובראשינו אבי מורי הרה"ח הרב הלל פבזנר (ה' ישלח לו בריאות הנכונה מיד ממש). מטרת הגעתנו ל'בית חיינו' היתה מסירת

מספר הרה"ח ר' יוסף יצחק פבזנר, שליח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ומנהל מוסדות 'סיני' ליובאוויטש פריז, צרפת:

כולנו זוכרים את "שנת הבניין", כפי שהרבי מלך המשיח כינה את שנת תשמ"ט. בייז באלול תשמ"ח זכינו שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח יצא להנחת אבן הפינה של 770, ובי"ט אלול נפל דבר בליובאוויטש – הרבי פתח במבצע הבא, באופן שמיימי ביותר. הרבי ציין את שנת תשמ"ט בתור "שנת הבניין" וביקש שיבנו מה שיותר בניינים פרטיים, ועל אחת כמה וכמה בניינים ציבוריים כגון בתי חב"ד ומוסדות אחרים.

התרגשות רבה ומרץ של עשייה דחופה תקפו כל חסיד באשר הוא בכלל, ושלוחים ומנהלי מוסדות בפרט. הנה הזדמנות הזהב שרבים ייחלו, הזדמנות שמקפלת בתוכה ברכה להצלחה רבה ומופלגה!

אנחנו בצרפת החלטנו לבנות בניין לשכן שם את כל מוסדות החינוך "סיני ליובאוויטש". הכנו דגם מדויק של המבנה, הגענו עם משלחת של תורמים לרבי מלך המשיח וזכינו להגיש לרבי את הדגם.

המשכנו בבנייה בקצב סביר, ובתשרי תשנ"ב הבניין נפתח לשימוש. בכל משך זמן

דגם מוסדות החינוך מוצג ב-770

את פשר דברי הרבי זכינו להבין יותר מאוחר, כאשר הקרוואנים נשרפו, ובי"ה הם היו ריקים הודות להוראה של הרבי.

ום שני, ז"ך באדר ראשון. חלק מחברי הקבוצה כבר נסעו לביתם בהצלחה. החברים הנותרים המשיכו ליהנות ב-770 בית חיינו בתפילות ולימוד. היו כמה דברים שקרו באותו יום שקשורים אלינו ישירות ושריגשו אותנו מאוד, במיוחד בהתחשב בתהפוכות והטלטלה שעברו עלינו (ועל כל העולם) בהמשך היום. נודע לנו שהרבי התעניין באופן מיוחד בדגם של המוסד שהבאנו בעבר, וכן לקח את כל הפינים של הקבוצה הצרפתית אתו לציון הקי.

הזיכרונות, ומה שקרה לאחר מכן ליוו אותנו הביתה לצרפת, ומיהרנו למלא את ההוראה שקיבלנו מהרבי מהיום הקודם. את הנחת אבן הפינה ל"היכל מנחם" חגגנו בתשנ"ד, ואת חנוכת הבית ערכנו בתשרי תשנ"ו...

ה הוראה לבנות בניין נוסף התקבלה מהרבי בכ"ו באדר ראשון תשנ"ב. מכאן ועד להצלחה במילוי המשימה הדרך היתה ארוכה ומייגעת וללא תוצאות בשטח. היינו זקוקים לברכתו הקי של הרבי על מנת להגשים את הציווי.

אז ער גיט גענוג. ער דארף געבען נאך אַ סאך! [= אתה חוזר על הדברים כל כך הרבה פעמים שהוא יחשוב שהוא כבר נתן מספיק. הוא צריך לתת עוד הרבה!]

הקבוצה הראשונה סיימה לעבור ליד הרבי. כולם התברכו מפיו וזכו לקבל דולרים לברכה והצלחה, והמשיכו בדרכם חזרה לצרפת צלחה.

הקבוצה השניה עברה ליד הרבי מלך המשיח לקראת סיום החלוקה. נא לזכור את התאריך – כ"ו באדר ראשון תשנ"ב. כבר לא היתה אפשרות להציג אנשים מסוימים באופן אישי. הגיע הרגע המרגש של הגשת המפתח: "אני מוסר לרבי את בעלות הבניין ואת כל מה שמשתייך אליו ונמצא בתוכו".

זהו. כעת הבניין שייך מכאן ואילך לרבי ורק אליו.

הרבי מלך המשיח לקח את המפתח בידו הקי, ובחיוך רחב ופנים מאירות הואיל לומר: "להתחיל מיד בבניית בנין חדש!"

לא כל כך הבנו מדוע הרבי לא נותן לנו לנוח על זרי הדפנה, וליהנות מהעשייה המואצת שלנו. ושנית: לשם מה עוד בניין? הרי עדיין ישנם את הקרוואנים הישנים שפינינו לא מזמן והם עדיין במצב סביר לשימוש; כאשר נרגיש צורך, נבנה. מדוע לבנות עוד בניין, ומיד?

הוא יהפוך מיועץ, מכון ותומך, לבעל הבית של ממש על הבנין המפואר.

הקבוצה שלנו, שמנתה כמאה יהודים בקירוב, עמדה לעבור לפני הרבי בחלוקת דולרים לצדקה בשתי קבוצות נפרדות. הסיבה היתה פשוטה בתכלית. חלקם היו אמורים לחזור באותו יום לצרפת. הם עברו ראשונים עם אבי, הרב הלל שי, בראשם. בין חברי הקבוצה הראשונה היי יהודי יקר שה"זהיר טפ"י שלו הוא מוסדות חינוך ומפעל הרמב"ם.

כאשר היהודי הנ"ל זכה לעבור ליד הרבי, הרבי אמר לו **שהרמב"ם** נהג לחתום על המכתבים שלו בכמה אופנים (בהתאם לתוכן המכתב). זו היתה התייחסות ישירה ליהודי שכאמור עסק במפעל הרמב"ם. מעין "בעל שם"יסקע הנהגה".

כאשר אבי ראה את התייחסות הרבי לאיש, הוא אמר שהיהודי הנ"ל תורם הרבה. דבריו היו באידיש ולא זכו לתגובה מהרבי. אבי חזר על דבריו בעברית ושוב הרבי לא הגיב. אבי שי' הרגיש כי מתאים הדבר שהיהודי יראה וישמע שמציגים אותו בפני הרבי בתור תורם גדול, ועל כן מצא לנכון לחזור על הדברים בשלישית.

הפעם הרבי הגיב (תוכן): "איהר זאָגט דאָס איבער אזוי פיהל מאַהל ער וועט מיינען

בי"א בניסן תשנ"ג ביקשנו את ברכתו הק' של הרבי שזכה למלאות את הוראתו הק'. הרבי רצה לדעת מה קורה ומדוע זה מתעכב (אין לנו ידיעה ברורה בדיוק איך הרבי העביר את הבקשה, אבל ברור שזה הי מלווה במאמץ רב וד"ל).

בשביל להבין את השתלשלות העניינים הלאה, אנו חייבים לחזור אחורה במנהרת הזמן. אולי ארבע שנים בלוח, אבל בליובאוויטש זה היה נראה כמו שנות דור. חזרה לשנת הבניין...

כאמור, ביום י"ט באלול תשמ"ח, הכריז הרבי מלך המשיח על "שנת הבניין". הרבי אף הציע שכל יחיד או שליח שיקים בנין – הן במישור הפרטי והן בציבורי, יקבל סכום של מאה דולר מקופה מיוחדת של "מחנה ישראל" בתור השתתפות בהוצאות הבנייה.

ישנם סיפורים רבים על יהודים שקיבלו על עצמם לבנות, ועל כך ששטר המאה דולר של הרבי הביא להם את הברכה המיוחלת. הכוונה של הרבי היתה שישתמשו בכסף בפועל, ולכן הכסף ניתן בצורת צ'ק ולא שטר מזומן כבחלוקת דולר לברכה.

כאמור, גם אנחנו, בפריז, לקחנו על עצמנו לבנות את הבניין (שאחר כך היה הראשון בסדרה של שלושה בניינים, ב"ה) בעקבות ההוראה של הרבי. הדברים התקדמו לאיטם ללא לחץ מיוחד. הגיע קיץ תשמ"ט, זמן לנופש יחד עם המשפחה. הבאתי את כל משפחתי לניו יורק כשהפעם המטרה הברורה היא שהשות עם הסבא בתנאי נופש בהרים. זה היה חשוב לגיבוש המשפחה וחשוב שבעתים לילדי השלוחים.

בעודי נהנה מהימים החמימים והרוגע בהרים בחיק המשפחה המורחבת והמאוחדת, נודע לי שהמזכיר הרה"ח ר' לייבל גרונר מחפש אותי. הימים הם לא רק טרום סלולרי, אלא גם טרום תקשורת אישית כלשהי בכפרי נופש המכונים 'בונגאלוס'. טלפון – יש. מכשיר אחד, ציבורי. ניגשתי אליו וחייתתי למזכירות.

ר' לייבל שואל אותי איפה אני נמצא, ומודיע ש"מחפשים" אותי. כבר הבנתי מי זה המחפש, ור' לייבל ממשיך לעדכן אותי בידיעה המסעירה הבאה: הרבי רוצה להשתתף כספית בבנין שלנו. וכך יהיה סדר הדברים על פי רצונו הק' של הרבי: **כל יהודי שיתרום לקרן הבנין, יזכה לקבל מאה דולר מהרבי כמו כל אלו שבנו בעצמם!** כן, זה ייחשב להם כאילו הם בנו בניין פרטי משלהם, ויזכו לקבל את הצ'ק והמכתב המיוחדים ממחנה ישראל! חידוש אדיר. הרבי שינה את הכללים של שנת הבניין

לטובת הפרוייקט של מוסדות 'סיני'. שאלתי על איזה סכום כסף יהיה התורם זכאי לקבל את המתנה מהרבי? וכאן הרבי הפתיע שוב: שנחליט לבד, ולאפשר לכמה שיותר יהודים לזכות ולהשתתף!!

הגבלנו את הסכום לחמשות אלפים דולר, על מנת לאפשר לכמה שיותר יהודים להשתתף. לא סכום קטן, אבל גם לא מכביד מאוד. כמו כן איפשרנו לתורמים לפרוע את התרומה לתשלומים למשך שנה. את התרומות נקבל עד ערב ראש השנה תש"נ (זה היה תנאי של הרבי).

כאמור כל המהלך השמימי (ולא ידוע לי על עוד מוסד שקיבל קירוב ועזרה כל כך ממשית להקמתו) החל בתמוז תשמ"ט, כשהמבצע היה אמור להסתיים בערב ראש השנה. נשאר ארבעה חדשים להפיץ את המבצע ולגייס את התורמים שיזכו למתנה הנדירה הזו, בלי שיצטרכו לבנות בנין בכוחות עצמם!!

ערב ראש השנה של אותה שנה. תור ארוך השתרך, שורה ארוכה של יהודים שבאו לזכות בברכה הייחודית של הרבי. הזמן דוחק. כולנו מבינים שכנראה זו הזדמנות מיוחדת שלא תחזור על עצמה...

ההתעוררות היתה עצומה. תשומת הלב הבלתי שיגרתית של הרבי לפרוייקט עוררה יהודים אף לתרום מעבר למה שביקשנו. הרבי השתתף בסכומים גדולים במיוחד, ויהודים שיזכו לקבל את הצ'ק מצאו לנכון לצלם אותו בצבע ולמסגר. הברכה של הרבי ניכרה בגשמיות כפשוטו, והביאה ליהודי העיר שפע ברכה והצלחה.

כעת אנו רצים בסיפור שוב קדימה, והפעם ליי"א ניסן תשנ"ג. הבניין השני עדיין נמצא בעולם המחשבה. הרבי, במצבו המיוחד שלאחר כ"ז אדר, מביע פליאה על אי התקדמות העניינים. הפעם לא העזנו לחשוב על השתתפות כספית של הרבי. כן, רצינו, אף השתוקקנו לעזרה הממשית של הרבי כמו בשנת תשמ"ט, אבל היינו מציאותיים. מהלכים קרו, לא מובנים, אבל קרו. דברים השתנו. נצטרך לזרום איכשהו עם השינויים.

ככה הדברים נראו לעינינו הגשמיות ומגושמות. אבל הרבי, האבא הטוב, לא קשור למגבלות הגוף והטבע. וכאן הוא נותן הוראה להביא שלוש חבילות של דולרים – שטרות חדשים – מהבנק; חבילות של מאה שטרות מכל ערך: 5, 10 ו-20. המזכיר הביא את כל החבילות בערימה אחת לרבי, והרבי העביר כל חבילה בנפרד – ביד שמאל הקדושה – כדי למסור לנו עבור הבניין השני!!

בלי ספק שזה מה שנתן לנו את הדחיפה האחרונה שהיינו זקוקים לה, ומיד ניגשנו במרץ להרמת הפרוייקט, שהוא כל כולו ביוזמת ובהשתתפותו האישית של הרבי מלך המשיח!

מעניין לציין כי במשך השנים שעסקנו בבנייה, ידענו בוודאות שכבר "סחטנו" את כל התורמים שלנו, ומיצינו מהם את המקסימום שיכלו לתרום ואף מעבר לזה. אך פתאום הרבי אומר "ביוען גלייך!" [= לבנות לאלתר] מאיפה? עם מה? הרי סחטנו את המקורות עד הטיפה הכי אחרונה וייבשנו את כל האפשרויות בשטח... אבל כבר ראינו שכאשר אנחנו מגיעים ליהודי שהוא תורם פוטנצינאלי בפעם הראשונה והצלחת להתרימו, אזי כשהוא רואה בנין עומד לתפארת ומבין שאתה אמין, בבואך אליו שוב לאחר כמה שנים לדבר על בנין אחר, יש עם מי לשבת ליד השולחן...

כל זה נכון כאשר אנחנו עוסקים עם דרך הטבע. אנו, החסידים, כמובן, עוסקים עם משהו מכריע ומדהים יותר: הכוח שבברכותיו הקדושות של הרבי, במיוחד כשמקימים מוסד על שם הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא ע"ה. כאן הטבע מתגמד והנסיים גלויים לכל אורך הדרך.

הנה דוגמה אחת: כ"ב שבט, שנת תשמ"ח. חיינו השלויים והמאושרים עברו טלטלה חזקה עם הסתלקותה של הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא, ע"ה. הרבי מלך המשיח ביקש שיקימו מוסדות על שמה הק', והבטיח ברכות עד בלי די לאלו שייסדו את אותם מוסדות כבר בתוך ה"שבעה". עלה בידינו להקים מוסד קטן, פעוטון לתינוקות מגיל שלושה חדשים ועד גיל שלוש. מוסד צנוע עם מספר מוגבל של תלמידים – 35 בסך הכל. לא מוסד גרנדיוזי, אבל קטן ואיכותי. והעיקר – ע"ש הרבנית. ובנוסף, שנוסד כבר בימי ה"שבעה". כל הקריטריונים להיות צינור לשפע שהרבי הכין עבורנו.

בעתיד יהא זה המוסד שגילגל הלאה את כל תנופת הבנייה שלנו. ומעשה שהיה כך היה. בדידי הוזה עובדא:

הימים הם לאחר כ"ז אדר א'. חזרנו, קבוצת התורמים ומנהלי המוסדות, לפריז. הרגשות היו מעורבים. בלבול וייאוש איימו להשתלט עלינו. חוויון התעלות אדירה אצל הרבי, זכינו לקירובים רבים ולהוראה מיוחדת: לבנות את הבניין הבא! ביחד עם כל זה, ובניגוד גמור לאופוריה שחשנו, חוויון גם את הקצה השני של החבל – כ"ז אדר א' עם כל המשתמע בכך. הלם ושוק לא יתארו את המצב לאשורו.

חברי הנהלת מוסדות סיני בהתוועדות מיוחדת לרגל התחלת הבניין החדש בשנת תשנ"ה

יום שני, ז"ך באדר ראשון. חלק מחברי הקבוצה כבר נסעו לביתם בהצלחה. החברים הנותרים המשיכו ליהנות ב-770 בית חיינו בתפילות ולימוד. היו כמה דברים שקרו באותו יום שקשורים אלינו ישירות ושריגשו אותנו מאוד, במיוחד בהתחשב בתהפוכות והטלטלה שעברו עלינו (ועל כל העולם) בהמשך היום

קטן אחד, שהקמנו בחיפזון עוד בימי ה"שבעה" של הרבנית, צמחה קריית חינוך מדהימה ביפויה, שמאירה את כל פריז באור החסידות והגאולה.

וכאן מילה או שתיים לסיום, בנימה אישית.

אנחנו חייבים לרבי הרבה יותר ממה שהוא חייב לנו. מי שבשטח רואה יותר השגחה פרטית וניסים, הרי שאחרי ג' תמוז רואים את זה בגילוי.

הרבה פרטים בהשתלשלות הקמת המוסדות אני מספר כאן בפעם הראשונה, בבחינת "ביזבוז האוצרות". אנחנו צריכים לרקוד. לרקוד הרבה. לא רק בגלל שאנחנו בששים יום של חודש אדר, אלא בכל יום ויום עלינו לרקוד "אשרינו מה טוב חלקינו". אנחנו זוכים לחוות על בשרינו את קיום הבטחת הרבי אלינו "והוא יכלכלך". את זה הרבי הבטיח עוד בתחילת הנשיאות, וחזר על זה בתשח"י בעת תנופת ה"שליחות".

הוא נותן לנו טעם בחיים, חסידות, התקשרות, תוכן, דרך סלולה בחיים, אושר ועושר כפשוטו. נחת חסידי ועוד רבות. אנחנו לא מעריכים, לא מרגישים מספיק את ה"אשרינו". את השמחה הטהורה בזה שאנו חסידים ושאונו שלוחים.

אנחנו צריכים לרקוד כל יום, על זה שאנו חסידים בדור השביעי, ובתקופה כה מיוחדת של בזבוז האוצרות.

ובכוחות של הרבי מלך המשיח נוכל להמשיך בכל זה, שיהיה 'ידן נצח' באופן של ילכתחילה אריבער, ובאופן של "כל מלאכתך עשויה"; להכנס בריקוד אל הגאולה האמיתית השלימה עם הרבי מלך המשיח.

לחיים! לחיים!

מסויים שמיועד להריסה, עורכים משאל בין הדיירים. כל אחד נשאל לדעתו ועל הסכום שהוא דורש לעקור מדירתו לאיזור אחר.

"לעירייה ישנה תוכנית פיננסי בדיוק לרצוננו בו נמצאים הקרוואנים (ליד הפעוטון). התוכנית עדיין סודית בגלל שאנחנו קרובים מאוד לבחירות והידיעה עלולה להיות לרעת המפלגה השלטת. אני סומך עליך שלא תגלה את הסוד שלנו. אבל כשהרבי אמר לבנות ולא לסמוך על הקרוואנים זה בגדר נבואה. כי המקום מיועד להריסה! ואף אחד פרט לעובדי העירייה לא יודע על התכנית!!"

בעקבות התכנית של העירייה להריסת כל הרחוב, זכינו לקבל רשיון לבניה חלופית. לפועל, המפלגה השלטת נוצחה בבחירות ותכנית הפינוי לא יצאה לפועל, אבל רישיון הבניה היה כבר בידנו. יכולנו להקים את "היכל מנחם", הבניין השני, עם הרבה עזרה וסיוע מצד העירייה, והכל בזכות ברכתו הק' והוראותיו המאירות.

החלטנו שלא נחרוג אפילו במשהו בכל תהליך הבניה מהתנהגותינו בבנין הראשון של יסיני ליובאוויטש. מה שעשינו בקשר לדגם, הדינר, מסירת המפתח וכן הלאה, החלטנו לעשות גם עם השניין השני. הכנו דגם, הגענו עם משלחת מכובדת של תורמים ל-770, ונכנסנו לנן עדן העליון עם הדגם, והנחנו אותו על שולחנו הק' של הרבי. לאחר מכן הדגם עבר לספריית הרבי, בדיוק כמו הדגם הראשון. את הדינר ערכנו עם כל ה"שטורעם" הצרפתי המוכר.

בזה הרבנית הצדקנית נייע לא סיימה לסייע למוסדות. את השטח של הבנין השלישי קיבלנו גם בזכות הפעוטון. מפעוטון

על מנת למלא את הוראת הרבי שעומדת בתוקפה למרות הרגשות והבילבול, היינו אמורים להיפגש עם גורמים רשמיים בעירייה, אך לא חשבתי שמתאים להגיע בגלל זה עד לראש העיר. בשביל להתחיל לגלגל את הפרוייקט, די יהיה אם ניפגש עם פקיד איזורי. יש לו את הסמכות הנדרשת להעניק את האישורים הנכונים. הפקיד המסויים הזה הביע את רצונו לבוא ולבקר אותנו ולסייר בבנין הראשון.

הוא הגיע ולקחנו אותו לסיור במוסד. תוך כדי פגישה, שאלתי אותו האם הוא אדם מאמין. הוא ענה בחיוב. העזתי להרחיב את הנושא בשאלתי הבאה: האם שמעת על הרבי מליובאוויטש? האיש ענה לחיוב, ואף הוסיף כי רצה להתעניין בשלמו של הרבי אצלינו לאחר ששמע בתקשורת וכו'.

מכאן הדרך היתה סלולה לספר על הנסיעה שלנו לרבי, על הגשת המפתח והבעלות על הבניין, ועל ההוראה המפתיעה של הרבי לבנות בנין נוסף לאלתר! הוספתי והבהרתי לו שאני ציינתי לרבי שישנם הקרוואנים (שהיו בסמוך לפעוטון ע"ש הרבנית) ולמה לנו לבנות, והרבי דרש בכל אופן שנבנה בנין חדש דווקא.

הפקיד הקשיב לכל מילה שיצאה מפי בעניין גובר. בסיום המונולוג הוא הפטיר שמשפט קצר ומפתיע לחלוטין:

"הרבי שלך נביא!!!"

ברור, זה אנחנו יודעים, חשבתי בליבי, אבל איך אתה, פקיד איזורי באחד ממחוזות פריז, יודע את זה?

והנה מה שהוא הבהיר לי:

"לעירייה ישנה תוכנית פיננסי, להלן סדר הדברים. כאשר העירייה מחליטה על רחוב

בשביל מה נברא העולם?

על פי הוראת הרבי מלך המשיח ללמוד ענייני גאולה ומשיח, שזו הדרך הישרה לזירוז והבאת הגאולה – פותחים אנו מדור חדש ללימוד מקיף ויסודי בענייני גאולה ומשיח, מבוסס על הספר "התקופה והגאולה" • על מנת לבאר את נושא הגאולה לאשורו ולעומקו, עלינו לחזור קרוב לששת אלפים שנה אחורה – אל לפני היום הראשון של בריאת העולם, ולבחון את אירועי ה"זמן" ההוא

בשביל מי נברא העולם?

העולם? מביא רש"י את דברי חז"ל שדורשים מהמילה "בראשית" – "בשביל התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית".

פירושו של דבר: הקב"ה ברא את העולם על מנת שבני ישראל יוכלו לקיים

התורה נפתחת בתיאור ארוך ומפורט של בריאת העולם. עבור מי ברא הקב"ה את

כפי שנאמר קודם, איננו מסוגלים להבין מהו 'בלי גבול'. חיינו וכל מה שסובב אותנו הם מוגבלים. לכל דבר יש **זמן ומקום**. לכל חפץ או גם לכל אירוע ישנו זמן המגביל את אורך חייו, או לחילופין באיזו שעה יתרחש. כמו כן כל דבר – גם הנעלה ביותר עונה להגדרת-הגבלת המקום: כאשר מתרחש אירוע מסוים הוא מתרחש במקום כלשהוא בלבד. ניתן אמנם לראותו במקומות אחרים, אך להיות בו ניתן רק במקום אחד. וכך לכל חפץ יש את הגבלות העומק, אורך ורוחב. כך שכל מה שאנו מכירים, הוא מוגבל ומוגדר. זהו 'גבול'.

כיוון שכך, כיצד נוכל בשכלנו הגבולי להבין מהו באמת הקב"ה ה'בלתי גבולי? כיצד בכלל נוכל לתאר את גדולתו של הקב"ה, והרי כל כינוי שנכנה את הקב"ה: רחום, צדיק, חסיד, ארך אפים, וכל כינוי אחר – מגביל את הקב"ה בהגדרה מסויימת?

זאת ועוד – מצינו בתורה תוארים הפכיים זה מזה להקב"ה: פעם הוא נקרא 'קל רחום' ופעם אחרת נקרא 'קל קנא'.

דוד המלך הרגיש בבעייה זו, ומשום כך כתב בתהילים (כב, ג): "לך דומיה תהלה". כי על כן, התהלה האמיתית להקב"ה היא הדומייה. שתיקה. שום תהלה – כיוון שבאמת אין לנו יכולת להגדיר את מעלתו בשפתנו אנו [מדוע אנו בכל זאת מהללים? – מבוואר במקומות שונים בחסידות, ואין כאן מקומו].

כדי לקרב את העניין מעט מזעיר אל שכלנו נביא דוגמא מילד קטן שאביו ידוע כרב גאון וצדיק הבקי בפוסקים, ש"ס וחסידות ומנהל את קהילתו הגדולה ביד רמה ומנחם בחן וחסד בדרכי התורה והחסידות.

כך אנו וה'עולם' מכירים את האבא. אך איך הילד מסתכל על האבא? בגיל הצעיר ביותר הוא מכיר אותו רק כ'אבא', הדואג, מחבק, נותן ממתק ואוהב. כשהילד גדל יותר ואביו מלמדו א"ב – הילד קולט שהאבא יודע יותר מא"ב, הוא מתחיל להבין שאביו הוא 'אדם גדול' אך שכלו אינו מסוגל לקלוט את אמיתות גודל מעלתו של האב.

אפילו כאשר מדובר באנשים מבוגרים, נאמר בגמרא (עבודה-זרה ה, ב): "לא קאי איניש אדעתיה דרביה עד ארבעין שנין" – רק לאחר ארבעים שנה מלימוד מסוים מסוגל תלמיד לקלוט באמת את עומק כוונת שכל הרב כשלימדו אותו עניין.

מדוע נברא העולם?!

עסקנו בשאלה 'עבור מי נברא העולם', אך עדיין נשאלת השאלה העמוקה יותר: מה היתה כוונתו הפנימית של הקב"ה בבריאת העולם? מדוע בכלל 'החליט' כביכול לברוא את העולם?

התשובה על כך ניתנת בפרק ל"ו בתניא, שם מביא אדמו"ר הזקן את מאמר חז"ל הידוע 'נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים' – הקב"ה התאוה שהעולם הזה שלנו, העולם הכי תחתון, יהיה 'דירה' לו יתברך.

על מנת להבין מאמר זה לעומקו – שזהו היסוד להבנתנו את התהוות העולם ותכליתו – נבאר זאת קודם בימילים של חסידות:

רצונו של הקב"ה הוא שה'בלי גבולי' האלוקי יחדור ויתגלה בעולם ה'גבולי', תוך שהוא משאיר את העולם בהגבלותיו הגבוליות.

מהו 'גבולי', כולנו יודעים. כל אחד יודע בעצמו עד כמה הוא מוגבל, ועד כמה כל כח מהכוחות המרכיבים אותו – מוגבל. מהו 'בלי גבולי', אף אחד לא יודע, כיוון ששכל האדם הינו גבולי, וגבול אינו תופס בבלי גבול.

– אך זאת אנו יודעים בוודאות, שהקב"ה הוא בלי גבול, והעולם הוא גבולי, ורצונו יתברך הוא שה'בלי גבולי' יחדור ויתגלה ב'גבולי'.

לפני שנעבור להסביר זאת במילים פשוטות יותר, נציין רק שאדמו"ר הרש"ב (בתחילת ההמשך הידוע 'יום טוב של ר"ה' – תרס"ו) מרחיב את היריעה בעניין סיבת בריאת העולם, ומביא מספר סיבות – המובאות בקבלה – לסיבת בריאת העולם, אך לאחר דיון בכולן, מגיע הרבי הרש"ב למסקנה שהטעם העיקרי והפנימי ביותר הוא 'נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים'.

כעת, נעבור להסביר את המושגים במילים פשוטות יותר:

'גבול' ו'בלי גבול' ומה שביניהם

בקטע זה נסטה מעט משדירת העניין, על מנת להבין את הנושא לעומק יותר.

את כל התורה והמצוות באופן ובצורה הנעלים ביותר.

ומה יהיה אם בני ישראל לא יקבלו את התורה? על כך אומרים חז"ל (שבת פח, א): "התנה הקב"ה עם מעשה בראשית – אם ישראל מקבלים את התורה אתם מתקיימים, ואם לאו – אהפוך אתכם לתוהו ובוהו".

זאת אומרת: ישראל והתורה הם הסיבה האחת והיחידה לבריאת העולם, והם הסיבה היחידה להמשך קיומו. אם חלילה בני ישראל לא היו מקבלים את התורה, לא הייתה לעולם זכות קיום והוא היה מתבטל. ממאמרי חז"ל אלו רואים אנו בבירור שכל בריאתו וקיומו של העולם הוא למטרה אחת – קיום התורה ומצוותיה על ידי ישראל.

על מנת להגשים את מטרתו של העולם, צריכים בני ישראל להיות בתכלית המעלה בכל המובנים:

א. מצד מדרגתם הרוחנית – עליהם להיות שלמים בתורתם ויראתם, ללא מניעות של יצר הרע וכו'. במצב כזה, גם מעיינות החכמה יהיו פתוחים בפניהם, ובכלל יהיו בדרגת הקדושה הגבוהה ביותר – 'ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש' (שמות פרק יט פסוק ו').

ב. גם מצד מצבם הגשמי – ללא מניעות ועיכובים מצד אומות העולם וצרות גשמיות אחרות.

כשהיו בני ישראל בתכלית השלימות בגשמיות וברוחניות – ממילא יקיימו תורה ומצוות באופן המושלם והנעלה ביותר, וגם כאן בשני המישורים:

במישור הגשמי-טכני – יקיימו את כל התרי"ג מצוות, ויקיימו כל מצוה בהידור הגדול ביותר.

במישור הרוחני-רגשי – יקיימו את התורה ומצוות בכוונה האמיתית הפנימית הנעלה ביותר – באופן שהמצוה תהיה אך ורק לשם קיום ציווי של הקב"ה.

מכיוון שרק במצב כזה תתגשם במילואה מטרת העולם, ומכיוון שמצב כזה אפשרי רק בימות המשיח – מובן איפוא, שהמטרה האמיתית של בריאת העולם, היא ימות המשיח, שאז יוכלו בני ישראל לקיים את התורה והמצוות באופן הנעלה והמושלם ביותר, כפי שיבואר לקמן.

ואם כך בני אנוש – על אחת כמה וכמה כאשר מדובר ביחס להקבייה: כל כמה שידעי וינבין בקבייה – לא נתחיל להבין באמת. אנחנו יכולים לדעת ולדקלם שהקבייה הוא 'בלי גבול', אך מהו 'בלי גבול' לא נוכל להבין.

אם כן, גבול הוא העולם אותו אנו מכירים המוגדר ומוגבל בגדרי זמן ומקום, ואילו הקבייה הוא בלי גבול – ולמעלה משכלנו להבין מהו 'בלי גבול'.

לאחר שאנו מבינים את עניין 'גבול' ויודעים כי ישנו 'בלי גבול', נבין דבר נוסף: לא זו בלבד שהגבול אינו מסוגל לתפוס את הדבר הבלתי מוגבל – הוא אף אינו מסוגל להתמודד עם 'בלי גבול': אם 'ניצוק' בלתי גבול לתוך גבול – הגבול יתבטל וייעלם!

לדוגמא: אדם מעט רגשן שהתבשר בבשרת שמחה פתאומית וגדולה מאוד. אותו אדם מסוגל לפרוץ בבכי של שמחה, או אף להתעלף! מדוע?! משום שכלי שכלו קטנים וצרים מהכיל את גודל הבשורה, גדרי הבשורה גדולים מן הגדרים ששכלו מסוגל לקלוט, ועל כן – כששכלו מקבל כזו בשורה – הוא לא מצליח להתמודד עמה, ועל כן הכל מתפרץ 'החוצה' באופנים שונים.

גבול ובלי גבול – אין ביניהם שום הבדל!

למען הדיוק, וכדי להבהיר יותר את העניין נבאר כאן נקודה נוספת:

המשלים והדוגמאות שהבאנו עד כה מהתינוק ומהבשורה השמחה, הציגו בעצם 'כלי' – תינוק או אדם – שאינם מסוגלים לקלוט את המידע שהוזר אליהם, כיוון שגדרי המידע גדול מיכולת תפיסתם. כמו כוס שמסוגלת להכיל כמות מסויימת של מים ולא יותר, ואם מוזגים יתר על המידה המים ישפכו.

משלים אלו אינם דומים כלל לנמשל – ההבדל בין 'גבול' ל'בלי גבול'. במשלים שהבאנו, גם האורות וגם הכלים היו מוגבלים, אלא שהאורות היו גדולים יותר מהכלים. בדוגמא עם התינוק: גדלותו של האב נתפסת בשכל אנוש מוגבל, כמו אצל אנשים מבוגרים בני קהילתו של הרב, אך בשכלו של הקטן העניין לא נתפס.

כך בעניין הבשורה המרגשת – אם תגיע אותה בשורה בדיוק לאדם 'קרי' ומיושב בשכלו, הוא יצליח לקבל את ה'אורות' בכלים שלו. מקסימום הוא יפלוט קריאת

מה יקרה, אם יחליט האדריכל שמכיוון שכלל שהוא מעמיק הוא מצליח לנווט את מחשבתו לפרטים הקטנים והחיצוניים – אולי במקום לשכור פועלים וכו', יסתגר בחדר, ויעמיק כך ימים ולילות, ירד במחשבתו לפרטי פרטים, עד אשר מחשבתו הבניין כולו ייבנה בפועל...

הפתעה או סתם חיוך שמח ותו לא. מכאן, שבין ה'אורות' שבמשלים שלנו ליכלים' – ישנו ערך מסויים, אלא שהוא גדול מאוד. רק כשהתינוק יגדל ויהיה לנער – יהיה מסוגל לקלוט כדבעי את גדולת אביו. זהו אמנם מרחק גדול, אך בכל זאת – שכלו של התינוק באופן בנייתו מסוגל לקלוט דברים אלו, אלא שהוא פשוט צריך להתפתח.

ההבדל בין גבול לבלי-גבול האמיתיים הוא שונה לגמרי. בעצם, אין ביניהם שום הבדל! הם פשוט לא ערכים שניתן להשוות או להבדיל ביניהם – הם שני דברים שונים לגמרי בהגדרתם.

נבין זאת על ידי משל נוסף: יושב לו אדריכל גדול מול שרטוטיו, ומתעמק במחשבה אודות בניין משרדים גדול עבורו הוא אמור להכין תכנית בניה.

נעקוב אחר מהלך עבודתו של האדריכל: בתחילה, הוא רואה בעיניו רק את הבניין בכללותו. הוא יודע כי צריך מספר מסוים של משרדים וכו', הוא יודע כי עיצוב הבניין אמור להיות בסגנון זה וזה. אך כעת אינו מסוגל למקם כל חדר, הוא רק 'רואה' את הבניין בעיני רוחו בצורה כללית.

אט אט הוא יורד לפרטים: קומות, יסודות, חשמל, אינסטלציה, בטון, אישורים וכו' וכו'. לאחר מספר שעות האדריכל שלנו מרוצה. הוא זוקף גוו, ובמרץ מתחיל לשרטט את אשר חישב בשעות האחרונות. לאחר מכן ישב עם הקבלנים וכו', וביחד ירדו לפרטים

קטנים עוד יותר – לוחות זמנים, כמויות וכו'.

נתבונן רגע בשלבים אותם עובר האדריכל. בתחילה – כשרק הרעיון מנצנץ במוחו – הוא אינו מסוגל להסביר לאף אדם – גם לא לעצמו – את הפרטים מהם יהיה הבניין מורכב. הוא אינו מסוגל להדריך את החשמלאי לגבי רשת החשמל, לדוגמא. הוא רק מסוגל לראות את תמונת הבניין במלא הדרו נשקפת אליו לאחר שייגמרו לבנות אותו, אך לרדת לפרטים אינו מסוגל.

לאחר מכן, בהעמקת הדעת יותר ויותר הוא יורד גם לפרטים אלו, עד אשר הוא מסוגל לבטא את מחשבתו בכתב ושרטוטים מפורטים.

לאחר מכן, ע"י בירורים שונים הוא ימשיך ויעסוק בפרטים קטנים עוד יותר, בעיות שיצוצו, שיפורים שונים וכו' – עד המסמר האחרון.

אנו מבחינים כאן כי ככול שהאדריכל מעמיק יותר הוא מסוגל לבטא את רעיונו בצורה חיצונית ומפורטת יותר, בתחילה רק לעצמו במחשבתו באופן כללי, לאחר מכן הוא יכול לשרטט ולהסביר את תוכניתו, ורק בסוף מגיעה התוכנית לידי מעשה בפועל, עם כל הפרטים הקטנים.

אך מה יקרה, אם יחליט האדריכל שמכיוון שכלל שהוא מעמיק הוא מצליח לנווט את מחשבתו לפרטים הקטנים והחיצוניים – אולי במקום לשכור פועלים וכו', יסתגר בחדר, ויעמיק כך ימים ולילות, ירד במחשבתו לפרטי פרטים, עד אשר מחשבתו הבניין כולו ייבנה בפועל...

השאלה נראית בלתי הגיונית, ברור לנו כי בין מעשה בפועל למחשבה אין שום קשר! גם אם יעמיק אדריכלנו במשך שנים – לא יוליד ממחשבתו אפילו 'בלוק' אחד ראוי לבניה. מדוע?! כיוון שבין מחשבה למעשה ממש אין שום ערך! נכון אמנם, שמחשבתו של האדריכל מביאה בסופו של ענין לידי עשיה בפועל. אך המחשבה עצמה היא דבר רוחני, וכיוון שהיא רוחנית, היא מסוגלת לרדת לכל היותר לדיבור שהוא גשמי יותר. הדיבור יוצא 'החוצה' לאדם עמו אנו משוחחים, הוא מבוטא ע"י אברים בשריים וגשמיים, הוא מגושם הרבה יותר מן המחשבה העדינה והרוחנית. אך בכל זאת גם הדיבור הוא רוחני משהו, הוא רק דיבור. אך למעשה אין שום ערך וקשר למחשבה.

כך, והרבה יותר מכך, אין ערך בין הגבול והבלי גבול. 'אין ערוץ' אין הכוונה שההבדל כל כך גדול עד שאין להשוות, אלא שפשוט לא שייך הבדל, כמו שאין שום הבדל בין

יותר ויותר על מנת שהתגלות קדושה זו של בלי גבול תוכל להאיר בו. העולם צריך להיות 'כלי לאור'.

מצב זה יוכל להתרחש אך ורק בימות המשיח כיוון שרק אז יהיה העולם מסוגל לכך. אז הקב"ה יסיר את כל הרע והסטרא לקבל התגלות גדולה שכוז.

לסיכום: הגענו למסקנות מתוך מאמרי חז"ל והמדובר בחסידות בדבר מטרת בריאת העולם: **א.** הקב"ה ברא את העולם כיוון שנתאוה להיות לו יתי דירה בתחתונים. **ב.** הקב"ה ברא את העולם עבור התורה ועבור ישראל – כלומר על מנת שבני ישראל יוכלו לקיים התומ"צ בשלימות. שתי מטרות אלו יתממשו בימות המשיח. בפרק הבא יבואר מה הקשר בין שתי מטרות אלו והיחסים ביניהן.

(המשך בפרק הבא אי"ה)

כאשר אנו אומרים "באופן גלוי", הכוונה היא שאנו בעינינו הגשמיות נוכל לראות את האלוקות המחיה כל דבר וכך כל העולם. כמו שנאמר: "וראו כל בשר יחדיו כי פי הוי' דבר" – הבשר הגשמי והמוגבל שלנו יוכל לראות ולהבין אלוקות.

גם כיום, הקב"ה שהוא בלי-גבול מחיה בכל רגע את העולם, אך לעינינו אין זה גלוי. אנו רק **יודעים** זאת, אך לא **מרגישים**. אך הקב"ה נתאוה שהבלי-גבול, הקב"ה, יהיה באופן גלוי ומורגש בעולם כמו שאנו מרגישים כל חפץ גשמי אחר, כמו שבועון זה שאנו קוראים כעת.

לכן משתמש המדרש במילה **'דירה** לו יתברך' – ביתו של האדם הוא מקום בו הוא מרגיש 'חופשי'. בביתו לא מחייבים אותו כללי הנימוס החלים עליו מעבר לסף הבית. בלשון החסידות הוא – שבדירתו האדם מתגלה 'יכל עצמותו' – כפי שהוא. הקב"ה הוא בעצמותו בלי גבול, ולכן במצבו הנוכחי של עולמנו הוא (כביכול) מוגבל בגדרי העולם. והוא נתאוה לכך שיוכל 'להרגיש בביתו בעולם הזה, ו'להרגיש בביתו אצל הקב"ה פירושו הוא להאיר בצורה גלוייה בבלי גבול.

מדוע רצה כך הקב"ה? מובא בהמשך תרס"ו הנ"ל (עמ' ח') בשם אדמו"ר הזקן: "אויף א תאוה איז קיין קשיא" – על 'תאוה' אין קושיות...

מחשבה למסמר גשמי, פשוט המסמר הוא לא מחשבה, והמחשבה אינה מסמר! (כמה שנסה לעדן את המסמר ולגרד אותו הוא עדיין יישאר גשמי ולא ייהפך לדבר רוחני).

ובכל זאת, מחשבתנו תופסת במסמר והמסמר תופס מקום במחשבתנו. עובדה שאנו מסוגלים לחשוב אודות מסמר! וכן אצל האדריכל – מחשבתו בסופו של עניין ודבר – על-ידי גילגולים רבים – מביאה לידי יצירת 'בלוק' והנחתו בקירות הבניין. כך שערך מסויים יש עדיין בין מחשבה למעשה.

אך בין 'גבולי' ליבלי גבולי אין ערך כלל! ואין ערוך זה איננו מסוגלים להבין, כיוון שאנו מוגבלים ואיננו מסוגלים להבין מהו 'בלי גבולי'.

לסיכום: בין גבול ליבלי גבולי אין שום ערך, וגבול אינו מסוגל להכיל גבול בשום אופן!

על 'תאוה' לא שואלים...

לאחר ההסבר לעיל נוכל לחזור להמשך העניין:

זהו 'תאוה'. הקב"ה הוא בלי גבול כדלעיל. והוא ברא את העולם דווקא באופן גבולי. איך הקב"ה, שהוא בלי-גבול, מחזיק בכל רגע את העולם שהוא גבולי, והרי הסברנו שבלי גבול אינו 'מסתדר' עם גבול? התשובה היא כי זהו אחד מפלאי הבריאה! זהו נס שטבע הקב"ה בעולמו שהבלי גבול יברא גבול.

את העולם ברא הקב"ה באופן גבולי, ונתאוה הקב"ה שבתוך העולם הזה הגבולי יאיר באופן גלוי הבלי-גבול שמחיה אותו!

נקודות שנתבארו בפרק זה

■ במאמרי חז"ל מובא, שהמטרה בבריאת העולם היא: על מנת שבני ישראל יהיו בתכלית השלימות והמעלה שלהם, ויקיימו תורה ומצוות באופן הכי נעלה שניתן לקיימם.

■ בתניא (ובמקומות נוספים בחסידות) מבואר שהסיבה לבריאת העולם היא: כיוון שהקב"ה, שהוא בלי גבול, נתאוה שהעולם הזה הגשמי ומוגבל יהיה דירה לו יתברך – כלומר יתגלה בו האור האלוקי הבלתי מוגבל ויראה ויורגש באופן מוחשי וגשמי כאן בעולם הזה.

'נתאוה' – רק בימות המשיח

על מנת שה'תאוה' תצא לפועל והבלי גבול יוכל להאיר בגלוי בגבול – צריך העולם שלנו להזדכך ולהתעדן ולהפוך לרוחני

בסד

08-8501340

קו פתוח ומענה אישי לנשים, אמהות ונערות
אוזן קשבת, יעוץ, ליווי והדרכה.

הקו פועל בכל יום:
בוקר: 11:00-13:00 - ימי ו' גם לדוברות רוסית
ערב: 21:00-23:00 - ימי א' בנושאי בריאות בלבד

בליווי והנחיית רבני חב"ד מומחים

סודיות מובטחת

הפתגם ה-500!

לקראת גליון החמש-מאות נראה היה כי לא החמיצו שום דבר הקשור במספר 500 • שיחה על חמש-מאות, ותלי תלין של רמזים במספר חמש-מאות • מאז שנוסד המספר חמש מאות הוא לא זכה לכזו עדנה • אבל איך אומרים: עכשיו בוא נראה מי יודע לספור עד חמש-מאות ♦ ומי שיצליח – יגלה שם כי...

עשרים ותשע פסוקים?). בשלב מסויים אפילו חלפה מחשבה שמא אצטרך להיות מקורי יותר, ולנסות אפיקים אחרים; (אפילו בדקתי באיגרות קודש מהי איגרת ת"ק ותק"א – והמסתכל יבין כי היה אפשר לעשות מהן "מטעמים", ואולי אף נשוב אליהן בהמשך). אך "לא איש א-ל ויכזב", וכפירושו של ר' אברהם פאריז שהכונה בפסוק זה ל"איש א-ל", איש האלוקים נשיא הדור, שהוא אינו מכוב. וכנראה "בעל הלוח", שזהו ראשית ביכורי ספריו בדפוס, אינו מניח אפילו להרהור כאילו תורתו השלימה חסרה משהו. ומצאתי.

הרי לוח זה, כאמור, יצא במשך **שנתיים** – תשי"ג תד"ש – כאשר הפתגמים בשנה השני **אינם** מקבילים לאלו שבשנה הראשונה (כפי שמציין כ"ק אד"ש עובדה זו בפירוש באחת מאיגרות קדשו). ואם כן, צא וחשוב – **מהו היום והפתגם החמש-מאות בלוחות אלו!** התחל מתחילת שנת תשי"ג, הכוללת שפ"ג (383) ימים, והמשך בשנת תשי"ד – עד שתגיע לחמש מאות.

גם אם תפקקו במידת האמינות של ה"רמז" (נו באמת, יום החמש-מאות, הגזמת) – הרי שה"תוכן" והתאריך של הפתגמים החמש-מאות וחמש-מאות ואחת, הוא כל כך ברור ובולט ומיוחד, שגם אם זה הי' יוצא ביום המאה שבעים ושתיים וחצי, גם אז היה אפשר להתוודע עליהם עד בלי די.

חמש מאות יום מאז שהחלו הילדים הצעירים לחיות יום יום עם נשיא הדור, אשר "הם הכירוהו תחילה", חמש מאות יום מראש-השנה תשי"ג – ומגיעים לא פחות ולא יותר מאשר לתאריך **כח טבת** תשי"ד.

עוד לפני שפוצים פה כבר חולף רעד לשמע התאריך המיוחד – יום הבהיר כח טבת, יום הולדת הרבנית הצדקנית חנה ע"יה, אם המלכות! כאשר הרבי בעצמו ציין כמה פעמים את ההקשרים

האמת, די טבעי עבורנו לכתוב את המסה המרכזית לרגל מספר עגול של העיתון (מאה, מאתיים, שלוש-מאות וכ"ו) – גליון או שניים מאוחר יותר. יש לכך מגוון סיבות משכנע, החל מהסיבה המוכרת מפרקי אבות העוסקת ביחסי "היום קצר והמלאכה מרובה ובעל הבית דוחק", ואת ההמשך אתם יודעים.

יש גם את שיקול הרייטינג – בגליון עמוס לעיפה יותר קשה לצוד את עינו ותשומת לבו של הקורא, המעוניין לדחוס מה שיותר בסופשבוע קצרצר. אז מחכים עוד שבוע, ובגליון בגודל סביר, ובלי צלו המאיים של ראיון מרכזי כזה או אחר, יכולים גם אזובי הקיר להתחרות עם המדור הפופולרי "חסידים איין משפחה". וחוף מזה, מותר גם לנו **ליהנות** מגליון מוגדל, ולא רק לעבוד עליו.

וכך, באופן מודע ו- כמו שהיה כתוב בגליון שעבר "בכוונת המכוון" – החלטתי לדלג ישר לגליון ה"חמש מאות ואחד", המסמל את ה"אחד" שלמעלה מסדר השתלשלות; כפי שקראתם בוודאי במדור "דבר מלכות" שבשבע שבועות שבת תצוה תשמ"א, היא השבת בה נאמר מאמר "ואתה תצוה" הידוע.

אבל כרגיל, הייתה עוד סיבה. אמיתית לשם שינוי. אולי כבר שיערתם מראש: אחרי שקשרנו את גורלנו עם פתגמי לוח "היום יום לילדים" – ובשם המקורי "לוח כיס לתלמידים" בשנת תשי"ג, ובשם ארוך יותר בשנת תשי"ד: "ילקוט יומי" בלה"ק, ובאנגלית "מיום ליום" – אנציקלופדי של כיס לתלמידים" – הרי היה ברור שלא נוכל לחרוג מנוהג קשוח זה.

אלא שפשוט התקשיתי למצוא שם משהו שקשור ב"חמש מאות". גם לא היה לי מושג היכן לחפש. לך תמצא פיוו-האנדערט בערמה של מידע לתלמיד הצעיר! ניסיתי את מזלי בסיכומי הפסוקים והאותיות שבסימוי חומש – וראיתי שבשביל זה צריך לחכות לפחות עוד חמש מאות גליונות (הידעת שבספר שמות אלף

ובכל פעם אשר מנסים לנפנף כביכול ב"הוראות מפורשות" עם חצאי אמיתות, עם נוסחי מענה בלי להציג את נוסח השאלה, עם שבירי שיחות ומשנה ראשונה – בא 'בית משיח' וחושף: תשובה שהייתה כך הייתה, זו הייתה השאלה ולהלן החצי השני של התשובה. והנה משנה אחרונה וקביעת הלכה. ולכל החסידים והמקושרים היה אור במושבותם

זו, כדי להתנקם במעניהם ולברוח עם רכושם, הם לא עשו כן. הם כינו למשה שיגיד להם מתי תגיע שעת גאולתם.

איך רבי כל כך גדול נכנס בספר כזה קטן! למרות שיש כאלה שהיה – ועדיין – אור במושבותם, למרות שבשעה שמסביב חושך ואפילה נמצאים מי שאצלם מאיר אור הגאולה בכל עוצמתו, ולמרות שבאותם ימי אפילה בא הקב"ה דין וחשבון עם אלה שלא האמינו, ולכן רק "חמושים"-משיחיים יצאו מארץ מצרים – בכל זאת, לא עושים שום דבר בלי הוראה מפורשת של משה רבינו.

האמונה הלוהטת בנבואת הגאולה, ואפילו העובדה שפשוט "חיים גאולה" – אור במושבותם – היא טובה וחיובית. זו אכן **צריכה וחייבת** להיות ההנחה הפשוטה אצל כל יהודי ואצל כל חסיד, וזו אף אבן הבוחן שאכן "אור במושבו". שמצבו מצד עצמו – וכך הוא גם רואה את הדברים – שהוא כבר למעלה משעבוד למצרים ולגלות, ומבחינה אובייקטיבית אפשר פשוט לקום וללכת. אבל – **לא!** אנחנו מתקדמים רק עם הוראות של המצביא. עם ישראל לא "מנצל את המצב" – עם ישראל ממלא פקודות. אותו אחד שהכריז "הגיע זמן גאולתכם", הוא זה שיכריז "הן גאלתי אתכם".

ומהגלות לא בורחים לפני שמסתיימת התוכנית האלוקית, של שבירה מוחלטת של קליפת מצרים, ועיי הקליפה עצמה ("למכה מצרים – בבכוריהם"). לא עולים "להר הקודש ולבית המקדש" חדורי רוח נצחון, לפני שהמבצעים ("ידם פסח ודם מילה") מעניקים את הזכות לגאולה אף ליהודים שעד עתה היו "ערומים מן המצוות". לא עושים "מחטף" בטרם כל בני ישראל, אנשים נשים וטף, יושבים מוכנים לגאולה כשמותניהם חגורים נעליהם ברגליהם ומקלותיהם בידיהם.

העיקר – לא עושים את זה לבד. אין אמונה בלי גואל, אפילו אם זה נובע מ"יתר אמונה בגואל". גם לאחר חטא המרגלים היו מי שלקו בתסמונת היפר-אמונה ודימו כי ביכלתם לעלות ולכבוש – אך אז היה זה בלי ברכתו של משה.

ואם תרצו – זוהי השלמת ההגדרה של "אור במושבותם". האמונה בגאולה האמיתית והשלימה ובנשיא הדור משיח שבדור – היא בדיוק ההיפך הגמור מ"לעלות בחומה" והיות ה"אתחלתא

לאותה "חנה", אמו של שמואל, אשר משח למלכות את דוד המלך, וסיום תפילתה הוא "וירם קרן משיחו".

וכאן מגיע ההמשך, אשר בפתגם קצר ולא יאמן – מהסוג שלא מצויין לו מראה-מקום, המוכיח כי כאן בעל הלוח הוא המדבר ולא רק המצטט – ממצה את התכלית, התפקיד, המטרה, השליחות והיעוד. מסכם את ה"הודאה על העבר" ואת ה"בקשה על העתיד". ותסלחו לי שהפעם הנני מוכרח לפצל את הפתגם הזה לשני חלקים, כדי שנוכל לקלוט במלואו את כל עולם התוכן שהוא מכיל. וכך פותח הפתגם:

במהלך מכת חושך היה חושך בלתי חדיר לחלוטין בכל מצרים, אך לכל בני ישראל היה אור במושבותם.

מורי ורבותי! עדיין לא נמצאים בפועל ובשלימות בגאולה האמיתית והשלימה; נמצאים עדיין במצרים ובה גופא ב"מכת חושך". החושך יכסה ארץ, והוא בלתי חדיר ובלתי עביר. אטום לחלוטין. זהו חושך ממש, נתפס בידים – "וימש חושך" – מהסוג שלא מספיק להאיר אלא צריך **לבקוע**, "אז יבקע כשחר אורך".

אך גם במצב חושך ואפל זה – לבני ישראל היה אור במושבותם: בתוך האפולולית והשחרור בוקע אורו הגדול של נשיא הדור, אשר בנבואה אלוקית הכריז והודיע "הגיע זמן גאולתכם". וגם במעבה החושך הסמיך יכול כל הקשור אליו לראות את האור כי טוב בכל עניינו. זה מה שהופך אותו מ"תושב מצרים" החשוכה – ל"בני ישראל" הקשורים ב"ראש בני ישראל", שבביתם זורח אור יקר.

בשעה שבמחוץ תשכל חרב פיגועים ובבית תחדרנה רוחות זרות המאיימות לכלות את הכל – למנויי 'בית משיח' היה אור במושבותם. כל שבוע בתבית הדואר תמונה מאירה ונפלאה של מלכנו ונשיאנו בדף השער, ואחריו דבר מלכות, ותשובות של הרבי, וסיפורי מופתים שמתרחשים כאן ועכשיו, ותיאורי שליחים אשר ביד רמה מפיצים בגאון את בשורת הגאולה, ויומן חי ומלבב, כמעט אמרנו רותח ומבעבע, של כל הנעשה **בבית חיינו**, שהוא הוא **בית משיח**.

ובכל פעם אשר "נשמעת הטענה בעולם אשר חנטו חנטיא", ובכל פעם אשר מנסים לנפנף כביכול ב"הוראות מפורשות" עם חצאי אמיתות, עם נוסחי מענה בלי להציג את נוסח השאלה, עם שבירי שיחות ומשנה ראשונה – בא 'בית משיח' וחושף: יעקב אבינו לא מת. ותשובה שהייתה כך הייתה, זו הייתה השאלה ולהלן החצי השני של התשובה. והנה משנה אחרונה וקביעת הלכה. ולכל החסידים והמקושרים היה אור במושבותם.

וכאשר ההסתכלות הריאלית והמפוכחת על האירועים יכולה לשלוח את האדם מן השורה לתהומות של דכאון וחדלון – שוב בוקעת אלומת אור אדירה את חומת החושך, שהרי דרך הגאולה וההכנה אליה היא **"ברוב שירה וזמרה"**. ולבני ישראל היה אור וגם "אורציטרה" במושבותם. זה בית משיח.

וכאן מגיע ההמשך, אשר לצד השמחה האדירה והתחושה "אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו" – אומר כי דווקא משום כך "לפיקך אנחנו חייבים". וזה לשון המשך הפתגם:

למרות שבני ישראל היו יכולים לנצל את המצב בסיטואציה

אנחנו מתקדמים רק עם הוראות של המצביא.

עם ישראל לא "מנצל את המצב" – עם ישראל

ממלא פקודות. אותו אחד שהכריז "הגיע זמן

גאולתכם", הוא זה שיכריז "הן גאלתי אתכם"

דגאולה". היא שוללת גם (ובעיקר) את כל ההחלקות והסטיות הקטנות, מה שנקרא "בדקות", הרובצות לפתח הבתים בהם שורר האור.

יהודי לא נכנס לגאולה ע"י שהוא חומק לבית שכנו ו"נותן לו באבי אביו". הוא צועד לגאולה כאשר משה אומר שצריך לקשור שה למטה של הבית, ולאכול אותו "עם כובע וחליפה" בלי לשבור עצם, כשהוא כורך אותו במאכל האמונה.

הוא לא דוחק את הקץ כדי "להראות למצרים". אל דאגה, הקב"ה הבטיח "גם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי", והוא קיים את זה במלוא השלימות בעשרת המכות ועל ים סוף. הוא לא צריך עזרה מהידע שלנו בקרב מגע.

ואותו יהודי, אותו חסיד, אכן נכנס לגאולה אמיתית ושלמה, גאולה גם מהגלות שפלשה לקרבו ("מיצרים וגבולים"), והוא אכן ממשיך את ה"אור במושבותיו" – לפנימיות. הוא לא מחכה לסיום הגלות במונחים גלתיים (ניקה את הרכוש ונברח). הוא ייצא מהגלות כ"גליון של מלך" – קוממיות.

ובסגנון הילדים אליהם מכוון הלוח: אם ההתחלה דיברה על ה"אור במושבותם" – הסיום בא להבטיח שלא נשחק בחשמל.

אלא

שכל זה הוא השלימות של "סדר השתלשלות" – חמש מאות. וצריך תיכף ומיד להמשיך ל"חמש מאות ואחת", לפתגם של "ערב ראש חודש שבט", אשר גם כאן, עצם התאריך – ערב ראש חודש הנשיאות – הוא אמירה חזקה לאין שיעור.

וזה פתגמו:

ערב ראש חודש נקרא 'יום כיפור קטן'. זהו זמן לבחינה עצמית ולחרטה, כדי להבטיח שהחודש הבא יהי טוב יותר מבחינה רוחנית – יותר זהירות והקפדה בקיום המצוות, התמסרות גדולה יותר לתורה ולכל ענייני הדת.

שמעתם? חשבון נפש! לאחר חמש מאות גליונות, זה מה שצריך לעשות כדי שאכן נבטיח שתושג המטרה האמיתית – הגאולה – שה"גליון" הוא אפילו לא מטרה צדדית ביחס אליה.

"כדי שהחודש הבא יהי טוב יותר", שימו לב לניסוח, דרושה "יותר זהירות והקפדה"; "מאָר קערפול אַבזערווענס". למרות שבמקור מדובר בביטוי אחד, היה הכרחי בתרגום לחלק ביניהם עם וא"ו החיבור, כדי שלא ישתקע הצליל של המילה "קערפול". זהירות. אחריות.

ראשית כל – פשוט יותר להקפיד, להזהר ולדקדק. לשים לב שהדברים ייעשו טוב יותר, מדויק יותר, נכון יותר. אך כאמור, יש כאן לא סתם "התעוררות", אלא גם תמרור אזהרה והכוונה חשוב מאוד: "קערפול" – זהירות.

והזהירות הזו צריכה להיות לשני הכיוונים, לשלול את שתי הנטיות, לימין ולשמאל, שהינן "דרכים מוטעות" (ככתוב ב"היום

יום" של כ"ז אדר א').

ביו"ד שבט תנש"א, חילק הרבי לאנשים נשים וטף את המאמר "ברוך שעשה נסים". החלוקה הייתה במקום של חלוקת הדולרים, ולא בזאל הגדול. כך שלא עמדו מסביב ושרו, וגם לא יכלו לראות את מהלך החלוקה.

חוץ מאחד, שהפך "באָקס" (ארגו החלב האמריקאי המיתולוגי, שנועד לצרכי והיו עיניך רואות את מוריד) והצמיד אותו לדלת הראשית של 770 מצדה החיצוני. למרות הכפור העצום ששרר בחוץ – עמד שם והסתכל דרך החלון הקטן. עבדכם הנאמן עבר שם, וראה כי נשאר חלון פנוי. במחי באָקס תפסתי את מקומו, וראיתי. ראיתי איך הרבי עומד בפנים מאירות ומחלק בתנועות גדולות ורחבות את הקונטרס. ראיתי את צירלי עובר ומקבל כרגיל הנפת יד. ראיתי את הרבי מחייך להרבה אנשים. מלך ביופיו.

וגם שמעתי כיצד מאחורה מגיעות הנשים, שהתור שלהן עבר דרך הזאָל הקטן. מי שהגיעה דרך הכניסה הראשית הופנתה לדלת הזאָל הפונה לסוכה, ושם עמד התור. אלא שכאמור, הימים ימי חורף וכפור, אי שם מתחת לאפס, ומהשלג שכיסה לפני כמה ימים את ניו-יורק – נשאר עדיין חתיכות קרח דבוקות למדרכות; כן, אותן חתיכות קטנות שמרוב דריכה מקבלות צבע כהה, וקשה מאוד להבחין בהן. אך אם עלית על כזו אחת במהירות המתאימה ובזווית הלא נכונה – ותיכף קיימת את חובת ההשתטחות, והרבה פעמים החוויה מסתיימת על מיטת האורטופד.

ועמדה שם אחת מ"הועד המסדר", ולכל אחת שהגיעה אמרה: "בי קערפול אין אייז, בי קערפול אין אייז", בזהירות בקרח, בזהירות בקרח. ממש מסירות נפש כדי שאף אחת לא תפגע חלילה. כך משך כל שעות החלוקה.

וזאת ההוראה הראשונה והמובן הראשון של "מאָר קערפול" הנדרש בדרך לנשיא הדור וקבלת הוראותיו: בזהירות בקרח. זהירות מהקריירות ומהכפור, ודווקא מהקריירות הקטנה הנמצאת בפתח היכלי מלך. כיוון שהקריירות עצמה לא נמדדת ב"כמות", היא הלעומת-זה של "איכות" – ועלולה לגרום להתחלקות, שסופה מי שורנו.

וכנגד זה צריכה להיות גם הזהירות מאש זרה אשר לא צוה אותם. גם כאן נדרשת "בחינה עצמית וחרטה" מגבורות קשות היכולות לגרום רגיעה אצל אחד, שמצדו היה מעוניין להגיע אל הקודש – אך היינו חייבים להראות לו עד כמה אנחנו לוחטים...

זהירות שהפרסומת לא תבלע את ה"עמדו הכן כולכם", שה"רעש" וה"שטורעם" לא יקרע את עור התוף של ה"אוזנים לשמוע", לא יבהיל את ה"לב לדעת" ולא יסנוור את ה"עיניים לראות". שבתוך כל ההמולה יבין גם העומד מן הצד, כי מציעים לו דבר שהוא בבחינת "טעמו וראו כי טוב הוי". עם געשמאק, בטוב טעם, ובאהבה אחוה וריעות.

ובכל זאת, מכיוון שצריכים לחיות עם הזמן, והרי גליון החמש-מאות יצא לקראת שבת פרשת פקודי – הנה הפתגם של שבת פקודי תש"ג; ואם תרצו – ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל העוסקים במלאכה:

כל העובדים שנטלו חלק בבניית בית-המקדש, איש מהם לא נפטר או נפל למשכב במהלך כל תקופת הבניה שנמשכה שבע שנים! (מדַרְשׁ על הפטרת שבוע זה, מלכים א', ח).

הידעת מהי שבת חזק?

ואף אנן נאמר אבתרי: חזק חזק ונתחזק!

מבצע "ונהפוך הוא"

"מפי עוללים ויונקים יסדת עוז"

ביטול גזירת ההתנתקות על ידי תינוקות של בית רבן:

יהודים יקרים! ניסינו לבטל את גזירת ההתנתקות הנוראית בדרכים שונות. יצאנו להפגין, ערכנו כנסים, תלינו שלטי חוצות בכל צומת אפשרית, וחלק מאיתנו אף נקט בפעולות מחאה של מסירות נפש ממש. הדברים בוודאי הועילו בדרך זו או אחרת, אך לא הספיקו דיים על מנת לבטל תוכנית ארורה זו. כנראה, שמול גזירה כה קשה ואכזרית יכול לעמוד רק כוחם העצום של הילדים. כוח שלם, טהור, נטול אינטרסים ומאבקי כוח מכל סוג שהוא.

**אי לכך, ביום שלישי י"א באדר ב' (יומיים לפני תענית אסתר),
העם היהודי בארץ ובעולם כולו מתאחד על כל חוגיו, ועורך תפילה
מיוחדת, שתכלול את כל הילדים של כל החוגים בעמנו**

כל אדם בוגר, שבאחריותו ילדים: גננות, הורים, מורים, סבים, סבתות, אחים, אחיות, קרובי משפחה וכו',
– יקבל על עצמו לומר יחד איתם בתאריך המדובר את הדברים הבאים:

- 1) פרקים כ', ק"נ בתהילים.
- 2) קריאת הלכה ו' (מהלכות שבת שו"ע סימן שכט): "נוכרים, שצרו על עיירות ישראל אם באו על עסקי ממון אין מחללין עליהם את השבת, ואם באו על עסקי נפשות ואפילו באו סתם ויש לחוש שמא באו על עסקי נפשות ואפילו עדיין לא באו אלא ממשמשים לבוא יוצאים עליהם בכלי זיין ומחללין עליהם את השבת. ובעיר הסמוכה לספר אפילו אינן רוצים לבוא אלא על עסקי תבן וקש, מחללין עליהם את השבת שמא ילכדו העיר, ומשם תהא הארץ נוחה ליכבש לפניהם".
- 3) אמירת הפסוק: "עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א-ל".
- 4) בנוסף, יש לדאוג שכל ילד ייתן ביום זה פרוטה לצדקה.

**מודעה זו מופצת ברגעים אלו ממש למיליוני יהודים בארץ ובחו"ל בכל
האמצעים האפשריים על ידי מאות מתנדבים, שגויסו למטרה בהולה זו**

אם נתאחד כולנו, ונגייס את הילדים למטרה זו, נצליח בעזרת השם לבטל את הגזרה הארורה.

יוזמת נשות ישראל מכל החוגים

**לפרטים בשם היוזמה: ענבר: 0544-774347; ורד שלום: 050-5565015, 02-5679541
גיוס מתנדבים ליוזמה: יעל: 054-7768544; אלעד: 054-5455932**

יש להפיץ מודעה זו בכל מקום אפשרי, ולכל מקום אפשרי בארץ ובעולם על ידי כל האמצעים הקיימים

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

עיירה חב"דית בליטא

בקורניץ היו ארבעה בתי תפילה: 'המניין של הרב', 'השטיבל הישן', 'בית כנסת התיכון' ('מיטעלע שטיבל') ובית המדרש של המתנגדים. השלושה הראשונים היו של חסידי חב"ד, ובהם התפללו תלמידי חכמים ויראי שמיים לצד יהודים פשוטים, כולם חסידי ליובאוויטש נלהבים. התפילה בהם היתה מתוך כוונה ודבקות. בבתי כנסת אלה ישבו הרבה 'ציורים' שעסקו בתורה ובעבודה ובאמירת תהלים זכה ותמימה... • פרק תשיעי ובו יסופר על אודות העיירה קורניץ – עיירה חב"דית בליטא והשמדת יהודיה על נשיהם וטפם • פרק זה מבוסס על רשימותיהם האוטנטיות של בני העיירה: הרב יעקב לנדא, רב העיירה, הרב יצחק דובער אושפאל, מר יעקב אלפרט ומר יצחק צימרמן

שניים מבתי כנסת חב"ד בקורניץ

הרב יעקב לנדא זצ"ל בצעירותו

אצל אדמו"ר הזקן, אולם כעבור שנים הוא נשרף ונבנה מחדש על ידי הרב משה יהודה לייב לנדא ע"ה. כאשר גם בניין זה עלה באש, בשנת תרפ"ה, שוב נבנה על ידי בנו, הרב שמואל הלל לנדא ע"ה.

בסמיכות לבית הכנסת הזה, נבנו עוד שני בתי כנסת, וגם הם עלו באש, ועל כך כותב הרב יעקב לנדא: "אחר השריפה שפרצה בעירנו בה עלו באש שלושת בתי הכנסת, אשר עמדו בכיכר הישול-הייף, טרח אבי מאוד בהשגת אמצעים כדי לקוממם מחדש, ועל ידי זה הם נבנו בצורתם

בספר "מגילת קורניץ" מובא תיאור מעניין של העיירה היהודית-חסידיית:

"מוקפת מכל עבריה יערות עבותים וכפרים, ישיבה כאי יהודי קטן, העיירה הרדומה קורניץ. שטחה של העיירה היה קטן. בטבורה כיכר שוק שממנו נסתעפו הרחובות. באמצע השוק, בלב לבו בנין עץ גדול ומרובע ובו חנויות. לרובה של האוכלוסייה היהודית היה השוק מקור פרנסה. החיים היו קשים – אור וצל בערבוביה. רק משפחות יחידות אמידות היו, השאר חיו בעוני ובדחקות. עיקר המזונות היו ירקות, תפוחי אדמה, דגים מלוחים, לחם שחור וכדומה. בשר היו אוכלים בימי שבת ומועד..."

רבנים חב"דיים

במשך שנים רבות כיהנו בקורניץ רבנים חב"דיים, ביניהם הרב מרדכי זיסקינד (כונה "זישקא") מחשובי חסידי חב"ד. את מקומו מילא חתנו הרב משה יהודה לייב לנדא ע"ה. כאשר נפטר, מילא את מקומו בנו הרב יעקב לנדא ע"ה.

כאמור, הרב יעקב לנדא, כתב רשימה על קורניץ, כאשר את רובה ייחד להווי העיירה החסידיית, לחסידים, לבתי כנסת ולאווירה ששררה בה – כל אלה עלו בעשן במעשיהם של הקלגסים הנאצים ימ"ש.

את בית כנסת החב"די הראשון הקים ר' זלמן קורניצער עם שובו מביקורו הראשון

רוב תושביה של קורניץ – חסידי חב"ד

קורניץ – – –

שם זה בלבד מזכיר לחסידי חב"ד את החסיד הנודע ר' זלמן קורניצער, מחסידיו של כ"ק אדמו"ר הזקן שהתגורר בעיירה זו. סביר להניח כי מאז, במשך כל השנים, התגוררו חסידי חב"ד בעיירה זו. מכל מקום, בשנים שלפני היכנס הנאצים ימ"ש לתוככי קורניץ, חיה בקורניץ שבליטא קהילה חב"דית גדולה ומפוארת. על כך מעיד מר **שמעון צימרמן**, יו"ר ארגון יוצאי קורניץ (אחינו של החסיד ר' זלמן קורניצער (השני) מתלמידי יתומכי תמימים):

"בעיירה קורניץ התגוררו לפני המלחמה כ-1,800 יהודים, רובם היו חסידי חב"ד. לצערנו הרב, מכל יהודי העיירה נותרו לאחר המלחמה רק מתי מעט.

"אמנם אבי נמנה על קהילת המתנגדים בעיירה, אך אמי הייתה בת למשפחת חסידי חב"ד. הוריה: ר' יצחק מיכאל ומרת נחמה אלפרוביץ הי"ד. אחיה היה החסיד ר' זלמן קורניצער ששינה את שם משפחתו לאלפרט (הוא, רעייתו וילדיו שהתגוררו ברוסיה, נפטרו מרעב בתקופת המצור שערכו הנאצים על לנינגרד).

"כמו המשפחה שלי, כך גם רוב יהודי קורניץ לא שרדו את המלחמה האיומה".

הקמת הקהילה

קורניץ. עיירה יהודית קטנה בליטא שרק עשירית מתושביה היו גויים. הקהילה החב"דית שהוקמה בימי אדמו"ר הזקן, הוותה את רוב האוכלוסייה היהודית בעיירה. בזכותו של מייסד הקהילה הרה"ח ר' זלמן קורניצער, ביקרו בעיירה אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר היצמח צדקי.

על השפעתו של ר' זלמן בעיירה, כתב הגאון הרב יעקב לנדא ע"ה, שכיהן כרבה של קורניץ: "ר' זלמן היה מיחיד סגולה בין חסידי אדמו"ר הזקן ולו ולבנו ונכדיו היתה השפעה כבירה בעיצוב דמותה של קורניץ היהודית, שלימים היתה עיירה חב"דית ברובה המכריע" (על החסיד ר' זלמן וביקורי האדמו"רים בקורניץ, נכתב בהרחבה ב"התמים" גיליון אדר ראשון השתא).

"קורניצער" – הכינוי שהציל את חסידי מלחובקה

מלחובקה, פרבר מוסקבאי, בו התגוררו חשובי חסידי חב"ד. בתחילת קיץ תרצ"ה פעל בקרב חסידי חב"ד במקום "מוסר" ארוך שהפיל רבים ברשת ומסר לנ.ק.וו.ד. שמות של חסידים המתגוררים במלחובקה. הרשעים לא התמהמהו והחלו במלאכת הצייד.

באישון ליל התדפקו על דלת ביתו של הרה"ח ר' זלמן אלפרט המכונה 'זלמן קורניצער'. כשפתח את הדלת נשאל: 'אתה זלמן קורניצער?' הוא לא התבלבל והשיב בשלילה: 'לא! אני זלמן אלפרט'. אנשי המשטרה החשאית לא השתכנעו מדבריו ולקחו אותו עמם לבניין הנ.ק.וו.ד.. בישוב שם שמע את אחד הפקידים קורא רשימה לשוטרים ומצווה עליהם לאסור את שמואל לייב פאריטשער, שלמה חיים פאלצקער (קסלמן) אברהם מאיור (דריזין) ועוד שורת כינויים של חשובי החסידים שהתגוררו במלחובקה. ר' זלמן נבהל עד עמקי נשמתו. הוא הבין כי כלתה הרעה על חסידי חב"ד במלחובקה. מיד קפץ ממקומו והחל לצעוק "מה אתם רוצים ממני, אני לא זלמן קורניצער אלא זלמן אלפרט. עזבו או תי לנפשי!" החוקרים שחששו כי שמא טעות בידם, שיחררוהו לדרכו.

ר' זלמן לא נס על נפשו ואף לא הלך להודיע לבני ביתו כי שוחרר ללא פגע. הוא רץ במהירות רבה אל בתי החסידים ששמע את שמוותיהם והודיעם כי עליהם לנוס מיד. כך ניצלו רבים מהחסידים.

ליובאוויטש העלם זלמן בן ר' יצחק מיכאל והעלם בערל בן בינא הירשליס, ושניהם ב"ה הצליחו בלימודם".

מן הראוי להתעכב מעט על מהותם של שני צעירים אלו, אריות שבחבורה, שנדדו מקורניץ לליובאוויטש ולימים נספו בשואה.

הרה"ח ר' שניאור זלמן אלפרוביץ (אלפרט) – המכונה ר' זלמן קורניצער (להבדיל מר' זלמן קורניצער מחסידי אדה"ז), נולד בשנת תרס"ד. למרות שנכנס ל'תומכי תמימים' בליובאוויטש כבר בגיל צעיר, מכל מקום היה ידוע בקרב התלמידים כלמדן גדול. לימים כיהן כר"מ וחבר הנהלת ישיבת 'תומכי תמימים' בנעוול, ובמשך תקופה קצרה ניהל עם הרב אברהם (מאיור) דריזין את רשת ישיבות 'תומכי תמימים' המחתריות בברית המועצות. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה התגורר בלנינגרד. גם לשם הגיעו הנאצים ימ"ש. הוא ובני משפחתו נספו בשנת תש"ב מרעב, שעה שהנאצים צרו על העיר. אמו ושתי אחיותיו נרצחו בקורניץ וסביבותיה על ידי הנאצים. הי"ד.

החסיד הנוסף הוא הרה"ח ר' זוב בער גרפינקל הי"ד, המכונה "בערל קורניצער", כיהן במשך כמה שנים כמנהל רוחני ובוחן כללי בישיבת 'תומכי תמימים' באוטווצק. בימי המלחמה שימש כמשגיח בישיבת 'תומכי תמימים' בגטו ראדום. בקיץ תש"ב הוציאוהו הנאצים מאולם הישיבה יחד עם עוד כמה מהתמימים ומשם נשלח לאושוויץ, שם נספה. כמה מבני משפחתו נרצחו בקורניץ (אודותו נכתב ב'בית משיח' גיליון 499).

איזור השוק

הספר היה מוכן לדפוס...

לאחר כמה שנים עזב הרב יעקב לנדא את משרתו, ובמקומו מונה הגאון הרב שלמה אליהו אושפאל, מחשובי חסידי חב"ד, אותו מכנה אדמו"ר הריי"צ באגרות קודשו: "ידידנו הרה"ג רש"א שי אושפאל".

הרב אושפאל הי"ד נולד ביישוב קטן הסמוך לעיירה ניי-שוויניציאן שבגלילות וילנה, למשפחה חב"דית חשובה.

כבר בימי נעוריו ניכר היה בכשרונותיו ובשקדנותו. בצעירותו נתקבל ללמוד באחת הישיבות המפורסמות בדווינסק. בימים ההם נתמנה הגאון הרוגוצ'ובי לרב העיר, וביתו היה בית ועד לחכמים. בין הבאים היה גם הרב אושפאל, אשר למרות היותו בחור

מקורניץ לליובאוויטש

"בחודש תשרי תרע"ה (בעיצומם של ימי מלחמת העולם הראשונה) נכבשה עירנו על ידי הגרמנים. אני במקרה לא הייתי אז בקורניץ" – מוסיף הרב לנדא לתאר – "וכך נותקתי מבית אבי עד שהגרמנים גורשו מעירנו. באמצע החורף חזרתי הביתה ומצאתי כי מפאת ימי החירום נתבטלו ה'חדרים' והנערים נעזבו לנפשם. אני אספתי מספר נערים וקבעתי עמם שיעורים בגמרא ובמקרא. מהם יצאו אחר כך לישיבת

החדשה".

לאחר פטירת אביו בשלהי תרע"ג, קיבל הרב יעקב לנדא את משרת הרבנות על פי הוראה מפורשת של כ"ק אדמו"ר הרש"ב:

"על פי לחץ ידידי בית אבא ובהשפעתו של אדמו"ר מליובאוויטש נאלצתי לקבל עלי את הרבנות כממלא מקום אבי למרות גילי הצעיר. כשלוחי הציבור נסעו לשם ר' שלום יצחק בעקער, ר' מרדכי הורביץ [נספה בשואה, הי"ד], ור' לייב מטוסוב [אף הוא נספה בשואה הי"ד] אל האדמו"ר [הרש"ב] מליובאוויטש. גם אני נסעתי אתם וביארתי לאדמו"ר נבג"מ כמה יקשה הדבר בשבילי, אך גברה עלי גזירת הרבי ונכנסתי בעול זה בלב כבד...

תהלוכת מכבי האש בקורניץ

לאחר שינה של שבת (בשבת אחר הצהריים) יושב אבא בבית הכנסת ולומד, ועד היום עדיין חי בי ניהונו... פינייע מוכר הברזל יושב על "צמח צדק" וקצה זקנו בפיו; אין זאת כי הסוגיה קשה מאוד. אך חיש מהר יישר את זקנו והוא פותח בניגונו של הליובאוויטשער: איי איי איי

הרב יעקב לנדא
אב"ד ובר"מ, נפטר ר"ת ה'תשנ"ב

עיר מולדתו

בביתנו ובכל מחנה נבדלה קורניץ מכל העיירות. סטנויות. רוח של קודש אפף אותה בכל תהלוכותיה ותפניתיה הרוחנית היתה סמכות בחינתם של גדולי הרוח — מורידותה ומאשריה במסך דורות. הרתת קודש היתה נוסכה על סביונותיה. חזיה ומועציה. מה נעים היה לחוש את שפני העבת המהפכת בסיני בין הרביבים. בשנה ל'ר שמואל. רצח חיינו (אביו של שלמה אנטהיס) היה יגא מביית אביו, ורוב, לרחבת השוק. עובר על פני בנין התנויות שפמרכה ומכריו בניטנו המיוחד: "אין יוה ל אריינן"!! השבת היתה מרמסת מיד את כנפיה ומסללת את העיר מקודשתה.

מה מאד התענגתי בעודי ליד רך לפסוד ליד יעני ביתנו ולחיות במראה. כל פנים שפספסתי את אבא אוטו לר שמואל. והגיעה השעה להכריו אין קוחל" חיימי יוצא גם אני אחוריו להתבונן ולראות כיצד מרגישים התנונים את חטויותיהם. להקשיב ולשיר המתחללת רגע קט: הגפת הריסים. המולת ברוחיים ופגילת מצוללים ואל שילת הקודש הבאה אחריה חרה מרה לראות את עירנו לבושה בגדי מלכות של שבת מלכות.

הנה כבר חלף מרחוב שמואל ספנון. האהוטי" לבית המדרש וטובע הקסימה לראשי. עוד פסע וכלל סינה העיר ייראו יחודים לבושים בגדי שבת והם נהויים למתרחבת. הנה בא ר' יחודא סאר שראים. יחודי לפסוד והנה ר' אבארי חויים. סודו קודשית לו. אבאריסטי" רצח שיינרדני. כולו אוטו כבוד. וכאן חלף לר' אלי מנינס. עם המדרש רבה מתחת לבית שחיי. הוא היה מרבה מדרש בפני הקהל בבית הבנסת האבנאי. ר' נייע שטיבל". והנה סיהת נחפסי"ס וכיסת הקסימה רובה נראית מתחת לטבוע. כבר מרפז ר' חייקל נחולל. רצחו בריוקניו הקסן יעקב יוסלי. הסוד נלחם מחסדי לובאוויץ. פניו קורנות סויות של שבת. הנה מרובי שפראים שסימאחיו מסוללות. כולו מאיר בצורת של שבת. כלום יאמר את שונו ר' מרובי אבא סקס לפני שעת קלה במכירת סחורות ברזל לטוייס ונה מתמרב ר' מנדל ולכן חישקם. מפרק וקודן בנונת השבת.

ב"מנין" שלנו. יתהלך אבא א"א"א. אנה אנה ובנפישת סחורות קודש בה יאמר חודו חמת אלי לפני חשילת הסנות. ב"מנין" דולקית סטורות נסס רגילות. אבל כל סינה וזוהרת באורה של שבת. ובזמן שהקהל ישיבת בחפילה. לבו נרגנה לר' נרנית לצור ישינני יוצף וכל רעות נעלים שובנישו לשיאם עם אפירות. ממסוד לרוד ובו לה בני אלישי. קל"ה ב"מנין. קל"ה ה' חובב להבות אש". מוסר וזו נאמר פסוק

זיכרונות הרב לנדא על עיר הולדתו

שניים..."
עוד כותב הרב לנדא כי הקהילה החסידית בקורניץ השפיעה גם על העיירות בפרברים הסמוכים ובהם: ראצ'קה, נייקה, אוסטשקובה ועוד. אלה היו שייכות לשיפוטה של קורניץ.
"בראצ'קה כיהן במשרת שוי"ב החסיד הנעלה ר' יוסף מאיר הלוי לויין שהיה מחניכיו של החסיד המפורסם ר' הלל מפאריטש ובימייה היה נוסע לליובאוויטש. קורת רוח היתה לשבת במחיצתו ולהקשיב לסיפוריו מימי קדם, מדרכיו של מחנכו הגדול, ולשמוע מפיו אמרות חסידיות."

מתוך ביתנו ועיגג את לבות העוברים ושבים. מן הבוקר ועד שעות הלילה המאוחרות עוסק היה בתורה. דורש היה גם בפני הקהל ומרביץ תורה ברבים ודבריו היו יוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב."

דמויות חב"דיות

חסידים רבים היו בקורניץ ונספו, ועל רובם אין בידינו פרטים. אולם אפשר לקרוא על כמה מדמויות אלו ברשימתו של הרב יעקב לנדא, שמתאר בציוריות רבה כמה מהדמויות החסידיות של העיירה — חסידים שהיו שקועים בלימוד החסידות. את רובם הוא מזכיר בכינויים על פי שם אביהם או לפי המקצוע ממנו התפרנסו.

בין הדמויות המתוארות ברשימה, נמצא חסיד שאת כל חיותו שאב מהנסיעה לרבי:

"ר' מאיר בער הכורף" — למעשה אף כורף מומחה לא היה; כפי הנראה בחר במלאכה זו מפאת היותו בעל מחשבה, כי לא רצה שעבודתו תפריע את הלך מחשבתו. בצדק היה אומר אחי ר' שמואל הלל ז"ל, שמדי עברו ליד ביתו של ר' מאיר בער ברחוב קוסיטה, אי אפשר שלא יתעכב ליד בית זה, בו גר אדם הוגה מחשבות. בכל מאודו היה ר' מאיר בער שקוע ברעיונות חב"דיים. כל שנה נהג לנסוע לרבי מליובאוויטש ובה היתה כל חיותו. בנסעו פעם ברכבת לליובאוויטש, שאלו יהודי גרמני מדוע הוא חובש שני כסויים על ראשו? "כיון שישנם יהודים — ענהו ר' מאיר בער — שאפילו כובע אחד אינם חובשים, משום כך עלי לחבוש

צעיר, הירבה לבקר בבית הגאון שהשתעשע עמו בדברי תורה. לא פעם אמר לו: "מובטחני כך כי עתיד אתה להיות מורה הוראה בישראל".

ואמנם, לא ארכו השנים והרב אושפאל נסמך להוראה מהגאון הרוגוצ'ובי. שנים אחדות למד בישיבת דווינסק, ובשקידתו רכש לו ידיעה רחבה בש"ס ובפוסקים, כשכל העת הוא ממשין בדרך החסידות ומנהיגה.

בקיץ שנת תרפ"ו מונה לרב ואב"ד העיירה קורניץ, וישב בה על כסא הרבנות עד קיץ שנת תש"א. במשך חמש-עשרה שנים אלו עשה הרב אושפאל רבות לטובת יהודי העיירה, לחזקם ולעודדם בגשם וברוח.

הרב אושפאל היה בעל פה מפיך מרגליות, והקהל לא נלאה מלהקשיב לדרשותיו הארוכות. בשכלו הישר דן דיני תורה בענייני ממונות, ולא לתושבי קורניץ בלבד, אלא לכל יהודי הסביבה. הוא ידע ליישב סכסוכים ועשה שלום בעניינים המסובכים ביותר, והכל בפנים מאירות.

הוא קשר קשרים טובים עם נדבנים בארצות הברית, ובהשפעתו נחלצו לעזרת התלמידים העניים ללמדם חינום בתלמוד תורה של העיירה. כמו כן נדבו הללו תרומות הגונות לטובת עניי העיירה. הוא היה נכנס ויוצא אצל פקידי הממשלה, ובמסירות רבה פעל תמיד לטובת הציבור.

סיפר בנו הרה"ח ר' יצחק דב אושפאל ע"ה (מנהל ישיבת יתומכי תמימים בולנה וחבר הנהלת מרכז ישיבות יתומכי תמימים): "אבי ז"ל מתמיד גדול היה, שוקד על לימוד התורה וקולו הערב בעת גרסתו נשמע

תהילים. הרבי שלי [ה'מלמד] איציה משה, קורא זוהר ועיניו אדומות מאוד, כיון שמסורת בידו להיות ער כל ליל שבת..."

הוא ממשיך ומתאר את האווירה במוצאי יום כיפור: "ישראל מיכל תוקע בשופר. באפרורית נדלקת תקווה. הכול מתעודדים ויהודים מברכים זה את זה בשנה טובה. פינייע מוכר-הברזל, שאת תפילתו עשה במשך כל היום בעמידה ואף פעם לא ישב להחליף כוח, מתחיל לומר בהתלהבות ניגון של חסידי ליובאוויטש, ורבים מסייעים לו. בזכות אבינו שבשמים ניצחנו את השטן המקטרג ושזוכה במהרה לשמוע את שופרו של משיח..."

"הנה כבר הגיע הסוף, חשבנו"

"כל אלה בהיות ההיכל על מכוננו, ניתן להמליץ את לשון הפייטן על הימים היפים הללו של העיירה החב"דית שתססה ופרחה עד היכנס הנאצים לשטחי ליטא.

מר איציקה נטעיס-צימרמן ע"ה כתב ברשימתו בספר "מגילת קורניץ" על ימי הכיבוש וההשמדה:

"יום שלישי למלחמת גרמניה ורוסיה – 24 ליוני 1941 (כ"ט בסיוון תש"א). הסובייטים החלו לפנות את האזורים שלנו. בשדרות הצבא האדום, ככל שיוכלנו לסקור, רבתה המבוכה. גדולה היתה גם מבוכתנו אנו יהודי קורניץ. הצבא רץ מזרחה, ואילו אנחנו אנא נבוא? היינו מתרוצצים מדוכאים זה אל זה. שכן לשכנו. כל אחד חש, כי שואה מתקרבת פעמי כליון מגיעים..."

"באותו יום בשעה 4 אחר הצהריים, ראינו גודים מהצבא האדום, מובסים ומתבוססים בדמם. אובדי דרך ואובדי עצות, ואילו מטוסי הגרמנים הנמיכו טוס, על גגות הבתים ממש, וזרעו מוות בשורותיהם. אך לא בצבא בלבד פגעו, גם בין רועים שקטים בשדה ההולכים אחר צאנם ובקרים קצרה מכונת המוות, בהם ובתוך עדריהם.

"עתה נתבלבלו הרוחות, כל ההנחות, והסברות כלא היו. כל אחד חיפש מקלט לחסות בו. רבים נסו מזרחה, עם הצבא הנסוג, מעטים מהם הצליחו להימלט על נפשם. אולם מרביתם נשארו תקועים בעיירות הקטנות ממזרח לקורניץ. אלה שלא ברחו, ונשארו בעיירה, התפללו לרחמי שמים. "החילונו להתכנס כמה משפחות ביחד, ככבשים תועים וגלמודים. חשנו את הסכנה,

פעולות רבות וחשובות עשה הרב אושפאל למען יהודי קורניץ. על שתי פעולות חשובות כתב בנו הרה"ח ר' יצחק דוב אושפאל ע"ה:

"באחד הכפרים הסמוכים ליישוב הקטן 'אוזלה', מרחק של עשרים וחמשה קילומטרים מקורניץ, נקברו בין הגויים גם חיילים יהודים שנפלו במלחמת העולם הראשונה. כשנדע הדבר לאבי ז"ל, לא נח ולא שקט וטרח הרבה כדי להביאם לקבר ישראל. שנים אחדות פעל בעניין קדוש זה, עד שעלה בידיו להביאם לקורניץ ולקברם בבית העלמין. כל יהודי העיר, אנשים נשים וטף, השתתפו אז בהלוויה. אחד מאנשי החיל היה מפקד גבוה בצבא הרוסי ועיר מגוריו הייתה לודז'. אבי ז"ל טרח ויגע עד שנתברר לו מי הם קרוביו והודיע להם את דבר הלוויה. בני משפחתו באו לעירנו להשתתף בהלוויה ובדמעות שליש הביעו לאבי ז"ל את תודתם והוקרתם.

"כמו-כן ראויה להירשם מסירות נפשו להציל את עשרים ואחד ספרי התורה מידי הסובייטים. ספרי תורה אלה הוצאו מקורניץ בימי מלחמת העולם הראשונה, והועברו לפטרבורג, כיון שבקורניץ ארבו אז סכנות גדולות.

"עטי דל מלתאר כמה יגיעות יגע וכמה טרחות טרח בעניין קדוש זה. לא פעם ולא שתיים נסע לוורשה לקחת דברים עם שר הדתות הפולני [שכן ליטא היתה באותם שנים תחת ממשלת פולין]. לאחר שניתן לו הרשיון מהממשלה הפולנית, נתגלו מכשולים חדשים. הסובייטים – שספרי התורה היו במדינתם – דרשו אלף דולרים כמכס על משלוח ספרי התורה.

"אבי ז"ל הצליח בחכמתו להפר את עצת הרשעים וטען כי מכס ניטל רק מרווחי עסקים ואין זה הגיוני לתבעו מפיקדון שנמסר בעת סכנה. דבריו עשו רושם וספרי התורה נשלחו לצירות הסובייטית בוורשה ומשם הועברו לשר הגליל בעיר וילנה.

"בפרשת תצא תרפי"ט נתקבלו בעיר קורניץ שלושה ארגונים גדולים ובהם עשרים ואחד ספרי תורה. את שמחת בני העיר אין לתאר. בשירה ובריבודים יצאו היהודים לקבל את המשלוח היקר והקדוש.

"במשלוח נמצאו גם ספרי תורה שהיו שייכים לעיירות אחרות, והם נמסרו לתעודתם. הדבר זכה לפרסום רב בעיתונות היהודית וגם הפולנית.

חיים זלמן יודיס, יהודי שפניו חמורים במקצת, יושב ליד התנור עטוף בטלית ותפילין ולומד יתניאי בקול רם.

"השטיבל הישן בנוי היה מלבנים אדומות. ליד הדלת בקיר מערב, כיור גדול לנטילת ידיים. על הקירות אצטבאות גדושות ספרים. המתפללים בו, כגון: פינייע מוכר הברזל, לייבה מאשיס, יקותיאל-מאיר, ישראל-מיכל השוחט, אבי-אליהו הלימוני'אדניק (מייצר הלימונדה) – גם הם חסידי ליובאוויטש. גם כאן יושבים יהודים ולומדים מהשכם בבוקר ועד מאוחר בלילה. אלה קוראים בש"ס, אלה יאמרו תהילים ואלה משוחחים בעסקי ציבור..."

"לאחר שינה של שבת (בשבת אחר הצהריים) יושב אבא בבית הכנסת ולומד, ועד היום עדיין חי בי ניגונו... פינייע מוכר הברזל יושב על "צמח צדק" וקצה זקנו בפיו; אין זאת כי הסוגיה קשה מאוד. אך חיש מהר יישר את זקנו והוא פותח בניגונו של הליובאוויטשער: איי איי איי. פישל החייט ודוד הסנדלר יושבים צמודים ואומרים

לימוד תורה בבתי כנסת חב"ד

תיאורים נוספים על חיי החסידים בעיירה, כתב מר יעקב אלפרט, בן העיירה, שאביו נמנה על חסידי חב"ד:

"היו ארבעה בתי תפילה: 'המניין של הרב', 'השטיבל הישן', 'בית כנסת התיכון' (ימיטעלע שטיבל) ובית המדרש של המתנגדים. 'המניין של הרב', כשמו כן הוא. עליו נמנו יהודים לא רבים – תלמידי חכמים ויראי שמיים, חסידי ליובאוויטש נלהבים. התפילה היתה בו מתוך כוונה ודבקות.

"ביזכרוני שמור המראה הבא: ילד קטן הייתי, יום חורף קר. בחוץ היה 'סיבירי' כלשון אנשי המקום, אבל בתוך הבית של המניין, חום מתוק. השמש אליהו-אבא לא חסך בעצים, והטילים בנפש חפצה לתנור.

החסידים והישרים והתמימים

מי ימנה ומי יספור את חסידי חב"ד ובני משפחותיהם מקורניץ שנהרגו בשואה?

כאמור בגוף הכתבה, רובם המכריע של יהודי קורניץ היו חסידי חב"ד, ושארית הפליטה הם מתי-מעט. המסקנה המתבקשת היא, כי מאות רבות מתושבי קורניץ, חסידים ובני משפחותיהם נספו בשואה!

לפי התיאורים העולים מגוף הכתבה, היו בהם חסידים, 'עובדים', למדנים, בני תורה, כאשר אפילו היהודים הפשוטים שבקורניץ היו יהודים ספוגים ברגש חם לתורה ולחסידות. הי"ד.

החסידים והישרים והתמימים, קהילות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם.

יוצאי קורניץ ליד 'זימלנקה' בה התחבאו הפרטיזנים

"יישבנו על האדמה וישראל סיפר, כיצד ניצל והצליח לצאת מהעיירה ביום השחיטה. הוא קם בבוקר והלך למניין להתפלל דרך המגרשים הריקים שבין הבתים של הסמטה. בדרך נודע לו כי חוטפים יהודים, והוא מיהר לשוב הביתה, הוציא את בני משפחתו אל המחבוא שהתקין מתחת לרצפה, ושם ישבו כל היום. עם לילה יצאו מהמחבוא והגיעו לכפר פוקן, אל ביתו של קאשצ'וק (גוי מקומי) שדאג להם מאוד. קאשצ'וק נתן להם כיכר לחם וליווה אותם כברת דרך עד להתחלת היער.

"ישראל היה יהודי ירא-שמים ומהלחם לא טעם. כל מאכלו היה תפוחי אדמה שהיה אופה אותם באש..."

מר איצ'קה מספר על נס שאירע להם באותו ערב ראש השנה: "בשעה שלוש אחר הצהריים, הופיעה פתאום מבין העצים נערה כפרית כבת 17. משראתה אותנו נפנפה בידה לעומתנו, כמבקשת לתת לנו אות, ומיד ברחו. עד היום חידה לנו הדבר ולא נדע להסבירו, מי היתה הנערה ומי שלחה.

"לאחר כמה רגעים נפתחה אש איומה מצד הדרך. טשטשו מהר את המדורה הקטנה והתחלנו לרוץ אל תוך היער. אני ראשון והם אחרי. כחמישה קילומטרים רצנו והעמקנו. מצאנו מקום בין שתי גבעות לא גדולות, ושכבנו שם עד אשר החשיך היום."

"הקבוצה בה היה ר' ישראל מנתה שלוש משפחות, ויחד הלכו בשעת לילה מאוחרת לכפר סמוך, שם ביקשו מעט לחם כדי

לב, ובהם הרגע בו ר' לייב מטוסוב, יהודי בא בימים מאלו שנסעו לאדמו"ר הרש"ב לבקשו שיורה לרב לנדא לכהן כרב העיירה – כפף עטוף בטליתו לתוך האש רגע לפני שפגע בו כדור המרצחים ימ"ש.

סיפורו של ישראל הקצב החב"דניק

כמה קבוצות מיהודי קורניץ הצליחו להימלט מהעיירה מבעוד מועד וחלקם חברו ליחידות הפרטיזנים ששהו ביערות סמוכים. הם מסרו את נפשם בכדי ללחום בנאצים ולהציל יהודים אחרים.

בין הפרטיזנים היה הרה"ח ר' ישראל אלפרוביץ שכונה "ישראל הקצב". למרות שכבר התקרב לגיל שבעים, הידר בכשרות ולא אכל כמעט עד שנפח נשמתו מרעב:

מר איצ'קה נטעיס-צימרמן כותב ברשימתו, כי פגש ביער את ר' ישראל הקצב, את אשתו חיה, בנם יוס'ל, וזונדל אשת בנם. איצ'קה הציע להתקדם לתוך היער בכדי להתחבא. "שעה קלה הלכנו והעמקנו ביער, וכשדימיתי, כי רחוקים אנחנו מהדרך, ישבנו וערכנו מדורה קטנה וישראל הוציא מתוך צורו את שקית הטלית והתפילין ואמר: 'ראה יצחק, תודה לא-ל שהצלחתי את זה לקחת, שתהא איתי לפחות הטלית בשעה שאמות'.

הצטופפנו זה אל זה וסבורים היינו, כי שבתנו יחדיו תהי לנו מחסה.

"הנה אזכור את יום השבת, שבוע לפרוץ המלחמה, כולנו עמדנו בחצרו של דודנו יאשה. עודנו ניצבים הבחנתי פתאום כי מכונית משוריינת באה מדרך מיאדל. תחילה סבורים היינו כי מכונית סובייטית היא, והתעודדנו. אולם בהתקרבה ראינו את הדגל הצהוב לבן ואת צלב הקרס השחור. הנה כבר הגיע הסוף, חשבנו..."

הצבא האדום נסוג מהעיירה בעוד שהצבא הגרמני עוד לא נכנס אליה. הגויים מכפרי הסביבה הגיעו לקורניץ והכו ביהודים ללא רחם כדי לשדוד את רכושם. כעבור ימים ספורים נכנסו הגרמנים לעיירה והודיעו ליהודים המקומיים כי יאלצו לעבוד בכפייה בתחומי העיירה.

בחודשים הבאים נרצחו מידי פעם קבוצות של יהודים שהוצאו בכוח מבתיהם בעוד אחרים גורשו. הצרות הלכו ותכפו עד שהגיע "יום השחיטה" – היום בו הוצאו להורג יהודי קורניץ.

היה זה יום רביעי, כ"ז באלול תשי"ב. יהודי קורניץ התעוררו לרעש משאיות צבאיות שמילאו את העיירה. הנאצים ימ"ש הוציאו בכוח את היהודים מהבתים ומהמרתפים; הם חשפו יהודים שהיו מאחורי קירות כפולים ובתוך ארונות. כולם רוכזו ברחוב מיאדל שם נורו למוות. הגופות הוטלו לתוך מדורה גדולה שהודלקה בסמוך.

בזמן ההוצאה להורג היו רגעים מרטיטי

במהלך הדרך סבלו בני משפחת אושפאל יחד עם שמונת אלפים יהודים נוספים בצעדם תחת כיפת השמיים ללא אוכל או משקה. הרב אושפאל, רבה של קורניץ, הלך בראש הקדושים כשהוא עטוף בטליתו. הוא נאם לפני הקדושים ודבריו האחרונים היו על קידוש השם, כדי לחזק ולעודד את אלפי היהודים

שרידי גופות יהודי קורניץ מובאים לקבורה

מעירות הסביבה גורשו לעיר שווינציאן. הדרך לשווינציאן ארכה שלושה ימים, ובמהלך הדרך סבלו בני משפחת אושפאל יחד עם שמונת אלפים יהודים נוספים בצעדם תחת כיפת השמיים ללא אוכל או משקה.

ביום א' של חול המועד סוכות תשי"ב, נערך בהם הטבח. תחילה נרצחו האנשים ולמחרת נרצחו הנשים והטף. כולם קבורים בקבר אחד שארכו שלוש מאות מטרים והוא סמוך לעיירה ניי-שווינציאן בה נולד הרב אושפאל.

הרב אושפאל, רבה של קורניץ, הלך בראש הקדושים כשהוא עטוף בטליתו. הוא נאם לפני הקדושים ודבריו האחרונים היו על קידוש השם, כדי לחזק ולעודד את אלפי היהודים (בנו הרב יצחק דוב אושפאל ע"ה ניצל, כיוון שבתחילת המלחמה ניהל את ישיבת 'תומכי תמימים' בוילנה, ומשם הצליח בנסים גדולים להימלט ולהגיע לארצות הברית).

(על קהילות חב"ד במחוז שווינציאן בימי השואה – בפרק הבא)

פרק זה מבוסס על הספר "מגילת קורניץ". מקורות נוספים: "אגרות קודש אדמו"ר הריי"צ", "בתי כנסת ורבנים בלטביה", "תולדות חב"ד ברוסיה הסובייטית", "לויבאוויטש וחיליה", "זכרונותיי (לוינ)", "ספר זכרון – שווינציאן", מוסף "התמים – בית משיח", מוזיאון "יד ושם", מוזיאון "בית לוחמי הגטאות" וראיונות בעל פה.

בחיי היער. אולם תנאי המחיה הקשים הסבו צרות מרובות. "חיי היער החלו לתת בנו את אותותיהם. הקור והרעב והזוהמה החלו לקצור בשורותינו. ואז מת ישראל הקצב, אשר נשאר יהודי ירא-שמים עד נשימתו האחרונה. הוא ידע עינוי רעב אך שמר על הכשרות. כל הזמן ניזון רק מתפוחי אדמה אפויים על האש. בימים שלא היו לו תפוחי אדמה, ראה אותם כימים של צום ותענית. אולם כוחותיו הלכו ונתדלדלו וכך הוציא את נשמתו הטהורה..."

"לוויות לא ערכנו למתים; תכריכים לא תפרנו להם, רק עם ישראל הקצב היתה הטלית שלו עליה שמר מכל משמר וממנה לא נפרד בחיינו ובמותנו... בידינו ממש היינו חופרים בתוך האדמה הקשה וטמנו את גוויותיהם של אלה שחינו היו צרורים וקשורים בחייהם".

לא רק ר' ישראל לא שרד. גם בנו ר' שמריהו נהרג ביום השחיטה, ואילו רעייתו בניו ובנותיו, וכן נכדיו, נספו ביער.

הרב אושפאל פסע בראש הקדושים

עוד טרם הרגו הנאצים את יהודי קורניץ, גירשו רבים מהם לעירות אחרות. המגורשים סבלו תלאות רבות, ורובם נספו.

בין המגורשים היתה משפחת הרב אושפאל, רב העיירה. הוא ורבים אחרים

להשביע את רעבונם. לאחר מכן מצאו נחל, אלא שלא היה בידיהם כלים במה לשתות. אבל הצמא הכריח את כולם להתכופף ולשתות ישירות מהנחל. כעת ביקשו לשוב ולהתחבא ביער. השעה כבר היתה לפי הערכתנו, שעת חצות, שעון לא היה אתנו. נכנסנו ליער, אבל לא מצאנו את המקום ממנו באנו. כשלוש שעות תעינו. פתאום אמר ישראל הקצב: "יקירי, אין לי כוח עוד ללכת הלאה, אני אשאר כאן. הוא היה תשוש יותר מכולנו, כיוון שמהלחם לא אכל. נעצרנו אפוא ושכבנו על האדמה.

"כשהתעוררנו כבר היה אור. מטוס עבר מעל היער וטרטורו עורר הדים מחרישי אוזניים. נזכרתי, כי ראש השנה היום. ישראל הקצב התעטף בטלית ועמד להתפלל ליד אחד האילנות. לאחר מכן אמר לנו כי עלינו לקרוע קריעה אחרי כל בני עירנו. כשהוא אמר את הדברים האלה, התחלנו כולנו כל כך לבכות, שלא יכולנו בשום פנים להירגע. היה זה בעצם הבכי הראשון והממושך לאחר חמש-עשרה חודשים (מאז כבשו הנאצים את קורניץ), בכי על כל אשר סבלנו".

לאחר זמן קצר נפגשו משפחות הפליטים מקורניץ עם יחידת פרטיזנים שמנתה כ-400 איש. מפקד היחידה הסכים לצרפם ור' ישראל הקצב, יצחק צימרמן ועוד מבני קורניץ החלו במסע מפרץ יחד עם הפרטיזנים, עד שהגיעו ליער פשוויה, הרחק מעיני הגרמנים.

ביער הקימו הפרטיזנים "זימלנקות", מחילות בהן התגוררו, והחלו להתאקלם

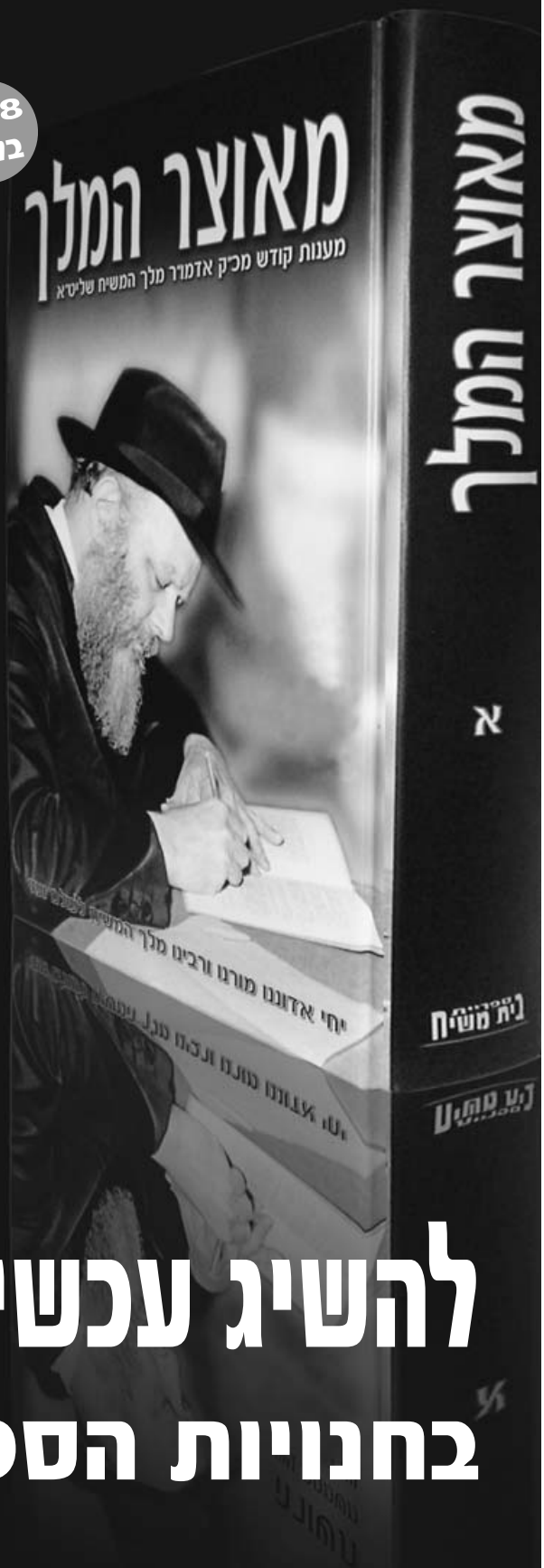
בשורה טובה למבקשי ה'

58 שנה
בלבד

הננו שמחים להודיע אשר בימים אלו יצא-לאור הספר **מאוצר המלך**

הכולל מאות הוראות ומענות
בכתב-יד-קודש
כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א,
בליווי הסברים ופיענוחים

הספר – בן 408 העמודים
– מחולק לנושאים הבאים: רבי וחסיד, חיילי בית
דוד, חינוך, עבודת ה', כלל ישראל, ברכות,
שליחות, חיזוק היהדות, עסקנות ציבורית,
מוסדות, נשי ובנות ישראל, גאולה ומשיח, רבנות,
ארץ הקודש, קראון הייטס, הלכה ומנהג, שבת
קודש, זמנים ומועדים, בניין עדי עד, בכל דרכך
דעהו, ורפא ירפא, ספרים והוצאה לאור, שונות

להשיג עכשיו

בחנויות הספרים המובחרות

לפרטים: מנדי – 0523-940070

מאכל האמונה עם ניחוח של גאולה

צאת השבת,

ליל כ"ה אדר א'

האמת היא שאין שום סיבה מיוחדת וכנראה זה גם אף פעם לא מתוכנן, אבל משום מה ככה זה יוצא. פתאום, סתם כך באמצע שבוע רגיל וסטנדרטי, מצטברים להם בין הבאים ל-770 עשרות אורחים. סיבת נסיעתו של פלוני, אינה כסיבתו של אלמוני, אך יד ההשגחה העליונה הובילה את כולם בתאריכים זהים לבית חייו. בדרך כלל, יהיו אלו שלוחים נמרצים, רבני קהילות או מרצים בעלי שם, אך ישנם פעמים שגם מאנ"ש, חסידים ללא ישנה מכובדת או תואר נלווה, יהיו בין האורחים. זה לא קורה בכל שבוע וגם לא אחת לשבועיים, אבל מידי פעם מזדמן שמצטברת לה כמות אורחים בין באי הבית הקבועים והנוף השגרתי של 770 מקבל גוון מעניין יותר.

כשזה קורה, גם ההתוועדויות ב-770 הופכות למעניינות יותר. השליח יפרוק את מטען סיפורי הניסים שלו מהתקופה האחרונה, העסקן הציבורי ישתף אותנו בצרור השגחות פרטיות מדהימות, כך שלא ישיצטופפו סביב שולחן הפארבריינגענס מובטח ערב מרתק ומהנה.

כזה היה גם השבוע האחרון ב-770. סבב הרצאות ברחבי ניו-יורק הותיר למרצה הגאולה, הרב חיים ששון, שעות רבות בין כתלי 770. גם חלק ניכר מההכנות לקראת הרצאותיו היה עורך הוא על שולחנות בית חייו, כך שבימים האחרונים נראה הרב ששון מצטרף למאות מתלמידי התמימים השוקדים על ספריהם. דמות נוספת שנראתה בין הלומדים במשך היום, היה הרב נתנאל

דרייפוס, שליח הרבי שליט"א לנתניה שהצטרף לבנו החתן לקראת שבת היאופרוף' שלו ב-770. לאלו הצטרף הרב יוסף יצחק פעוונר, מנהל מוסדות ישיני בצרפת (שרק לאחרונה סיימה כאן קבוצה של כשלושים מתלמידיו את ביקורה).

התוועדות סיום הרמב"ם שהתקיימה בצאת השבת והפכה, כצפוי, לסעודת מלווה מלכה; חגיגת, אירחה על שולחנה גם את האורחים, כך שלצד המשתתפים הקבועים – ר' מנחם גרליצקי, הרב יקותיאל ראפ ועוד – הסבו להתוועדות הרב חיים ששון, הרב נתנאל דרייפוס והרב יוסף יצחק פעוונר. "אלפי המאזינים בהרצאותיי", אמר הרב ששון, "מחזקים אותי בכל הרצאה מחדש – העולם מוכן, זו עובדה! המסרים על גאולה שעומדת בפתח, ההסתכלות על התרחשויות בינלאומיות כאיתותים משמיים על שינוי דרסטי שעומד להתחולל בעולמנו – הכל, פשוט הכל מתקבל בצורה הפשוטה והמובנת ביותר על דעת הקהל. ולא רק חובשי כיפות יחיי השתתפו בשיעורים שהעברתי...". סיים בחיוך את דבריו. בין הקהל צדתי בעיניי צמד חסידים מאחת החצרות השונות. הם ישבו והקשיבו לכל מילה.

יום ראשון, כ"ה אדר א'

שמה של הכנסת ספר התורה לבית הכנסת 'געצל שול', בו נוהגים התמימים לערוך מפעם לפעם התוועדויות חסידיות, התפרסם היום בכל רחבי השכונה ולא רק מפני המודעות הרבות. יתחננון שהושמט מכל תפילות היום ב-770, שימש תזכורת

למתפללים לבוא וליטול חלק במצוות הכנסת ספר התורה. הסדרים, ביקורם של עשרות האורחים והריקודים כמו בכל ערב, התקיימו תמידים כסדרם.

יום שני, כ"ו אדר א'

ישנם אירועים שמתקיימים ב-770 כמעט מידי יום ביומו ועם הזמן הפכו לחלק בלתי נפרד מהנוף של ליובאוויטש. חגיגת הנחת התפילין הראשונה התקיימה פה למאות אולי גם לאלפי נערים צעירים. כמוה גם חגיגת הבר מצווה חברה לשגרה היומיומית. חופות – גם בחסות לילה מושלג הוקמו בצל הכיתוב 'בית אגודת חסידי חב"ד ליובאוויטש', בכניסה ל-770. יארציט, ימי הולדת – מעשה יום ויום הם. רק אירוע אחד, למרבה הפלא, דומה שנתר מאחור... 'כשם שנכנס לברית, כן יכנס לתורה לחופה ולמעשים טובים'.

בבוקר, בעוד אנו מיהרנו אל מקומותינו לקראת סדר חסידות, שמחנו לראות מבעד למחיצות את השולחנות הערוכים לקראת הברית בשעה טובה ומוצלחת. משיחה שהתפתחה בין שניים שעמדו בסמיכות, הצלחתי לקלוט את הדברים הבאים: "תגיד, אתה מסוגל לתאר את גודל המעלה של ברית ב-770?" פנה מאן דהוא לחבירו בשאלה. "הרי כל עניינה של הברית", המשיך הלה להרצות, "היא לקשר את התינוק בקשר שלמעלה מטעם ודעת עם בורא העולם. נו, תגיד לי אתה, יש מקום מתאים יותר מ-770, ביתו של נשיא הדור, לערוך בו את הברית?" שאל-קבע בפני חבירו. "קשיים מסוג של פאר שלא כל-כך מצוי ב-770, מרחבים שאולי

הנחת תפילין המונית לקבוצת המבקרים

קבוצת מבקרים בארגון הרה"ח בערל עפשטיין

בפעילות הילדים השבועית עדיין לא החלו לשיר את שירי ההגדה וחג הפסח. הם טרם הספיקו להריח את המצות מעלי הניחוחות.

לקראת החודש החדש, כשמעל הכרטיס החדושי למקווה 'יוניון' אוזלים הניקובים, מגיע זמנו של כרטיס מנויים חדש. מנהלי 'קופת בחורים' יודעים את מלאכתם נאמנה וכבר בערבו של ערב ראש חודש נמכרים המנויים החדשים במחיר המיוחד לתמימים – 7 דולר תמורת 15 דולר. בפניהם של התמימים האחראים על תפקודה השוטף של קופת הבחורים, הודו רבים מתלמידי ה'קבוצה' שנהנים, זו כבר הפעם הרביעית, מההטבה המשמעותית.

יום חמישי, כ"ט אדר א'

בשבת הקרובה שתהיה שבת שקלים ובשבת ראש חודש, יוציאו מארון הקודש שלושה ספרי תורה. לקראת המאורע יוצא הדופן, ערך הבוקר הסופר הרב יהודה קלפמן בדיקה שגרתית בספרי התורה העומדים להוצאה – ביספר תורה של הרבי שליט"א וביספר תורה של משיח. אלו שנכחו בשעת מעשה ניצלו את המעמד והעניקו נשיקה למעיל הקדוש.

כמידי יום חמישי, התכנסו תלמידי התמימים לשיעורו השבועי של ראש הישיבה, הרב **שניאור זלמן לבקבוסקי** שגם מסיים את סדר נגלה הכללי. כמעט באותו מקום, בשעות קצת יותר מאוחרות, התקיים השיעור העיוני בענייני גאולה ומשיח, אותו היטיב להעביר התי' **מנחם מענדל הלפרין**. כצפוי, גם הפעם נרשמה השתתפות שיא

חומת הגלות... מחובתו של כל יהודי... לשאול את עצמו: מה עשיתי ומה אני עושה בכדי... לזכות לגאולה השלימה על-ידי משיח צדקנו?!" מחשבה מעמיקה בלי מילים...

משמרות ראשונות של 'חבורה' זריזה, יצאו היום למאפייה הסמוכה. אפיית מצות בחבורה של תמימים – בנוסף למעלה הגדולה שבזה – זו חוויה בלתי נשכחת. אחרי יום עבודה מאומץ, כשמהתנור הלוהט יצאו מאות קילוגרמים של אמונה... ניחוח מצות טרי התפשט בחלל.

בחזרת השי"צ של תפילת מנחה, הם נשמעו היטב. גם לאוזני היושבים בקצה הזאל הגיעו קולות ה'אמן' החזקים. היו אלו תלמידי אחת הכיתות משיבת 'אהלי תורה' שרלגל ז"ך באדר **רסקין** להתפלל עם הרבי. לאחר **יוסף יצחק רסקין** להפתע קבוצת הילדים ובזעקה אדירה צעקו ביחד – עד מתי! עד מתי! עד מתי!! גם אלו שלב אבן בקרבם היו נמסים מהתרגשות...

יום רביעי, כ"ח אדר א'

גם הבוקר יצאו קבוצות מתלמידי התמימים לעבר המאפייה השוכנת במורד רחוב אלבני. המיומנות והזריזות כמו אדי החום מהתנור הלוהט, סילקו את הכפור הנוראי ששרר ברחובות ואווירה חמימה התפשטה בין היגיעים 'לשם מצת מצווה'. בסיום שעות העבודה הונחו בידי העמלים ארגזי המצות, על ידן יחגגו הם את חג החירות.

קצת חסרים פה, נעלמים מול המעלה העצומה הטמונה בברית ב-770"..." לו הזמן היה ברשותי, הייתי ממשיך לעמוד שם בצד ולהקשיב לדבריו הנלהבים של האלמוני, אך היסדרי שדחק והחברותא שזרזה אילצוני לעזוב את המקום ולשקוע בהמשך תרס"ו עד לסיומו של היסדרי.

בערב, בישרו המודעות, תתקיים התוועדות חסידים רבתי לרגל כ"ז אדר. בתכנית, כך נרשם, יישאו דברים נואמים ומרצים. כנראה שלדברים היה כוח השפעה רב בכדי למלא את 770 מפה לפה. בימת ההתוועדויות הפכה לבימת המכובדים והסטנדרט שהועמד במרכז אמר לשמש את המנחה. במהלך הערב נשאו דברים ר' **זוז בעדין**, פעיל נמרץ במלחמה למען שלימות הארץ. את המשא המרכזי נשא בכישרון רב ר' **יוסף יצחק גייקובסון**, כשאת סיום הרמב"ם עורך מי שעומד מאחורי ההתוועדות הגדולה הזו, שליח הרבי לשוב מגדל, ר' **שמואל גרוזמן**.

לאחר שנעל החלק הרשמי מעל בימת המכובדים, התכנסו המתוועדים סביב אחד השולחנות במרכז, משם נמשכה ההתוועדות לתוך הלילה הארוך.

יום שלישי, כ"ז אדר א'

כ"ז אדר. על מסלול הזהירה לתוך מרחבי הזמן האינסופיים ניצב לו תמרור "עצור!!". רגעים ארוכים יותר מוקדשים להתבוננות נוקבת נוסח מכתבו הידוע של הרבי הרי"צ המובא בראשית 'היום יום': "בתקופה הנוכחית של 'הרת עולם', כשהעולם כולו מזדעזע... השי"ת הצית את

בשיעור וזאת בעקבות מעמדו בלוח הנקודות של מבצע ההכנה.

יום שישי, ל' אדר א'

היה זה בעיצומה של שירת ההלל, כשפתע הופיעה קבוצת המבקרים. מהרב **ישראל בער קפלן** שהדריך את החבורה נדרש להגביה את קולו, אך גם כך היו צריכים חברי הקבוצה לעשות את אזניהם כאפרכסת בכדי להאזין לדבריו של הרב החייכן. כשסיים הרב קפלן את דבריו, ניגשו התמימים למלאכתם וחיש קל הצטרפו הנערים לתפילת הראש חודש כשתפילין בראשיהם.

שבת קודש, א' אדר ב'

כשסוף-סוף מארחת השבת ראש חודש כל שהוא – תופעה נדירה למדי – היא כבר הולכת על כל הקופה... גם ראש חודש כפול וגם ראש חודש (של לא פחות מ...) אדר שני! ואם כבר אז כבר, עושה היא חשבון פשוט, גם 'שבת חזק' תצורף לחבילה. נו, אתם כבר יכולים לתאר לעצמכם איך עברה עלינו השבת. מנגינות השמחה, הקהל הסוער, פארבריינגענס השבת שהיו תחת השראתו של הפורים הקרוב – הכל זעק יעד דלא ידעי וזה הצטלצל באוזניים כמו 'דאלאי גלות'... כמו מפתן של אולם שמחות גועש דמתה השבת שפתחה את אדר שני בתרועות גיל ושמחה.

אחרי לחשושי ה'אנא בכח' הספיקה תנועה אחת של הניגון להצית את הקהל. לא היה צריך לנחש יותר מידי שיויה בימי אחשוורוש' יפרוץ לו מתוך ה'לכה דודי'. שירת הייחיי ומעגלי הריקודים היו נמשכים עוד זמן רב לולא הורה גבאי השבת, ר' **יוסף יצחק לאש** על המשך התפילה. השמחה הייתה בשיאה.

כשסיים הש"צ ר' שמעון הרץ את תפילתו, הורו מחוגי השעון על 7:10. קרי: נותרו בקושי עשרים דקות של לימוד בסדר הקצר. לאחר מכן יפנו התמימים לעברו של סדר הניגונים במרכז, אותו תסיים חזרת הדא"ח. התי' **אלכסנדר ספיוואק** שחגג השבוע את יום הולדתו, נעל את סדר הניגונים עם מאמר בעל-פה, עליו חזר בקול ובהתלהבות. לרקע שירת הייחיי שהתנגנה בסיום המאמר, התפזרו התמימים אל סעודת השבת.

אחת (ואולי הבודדות) מיצירותיו של

הבורא שלא זוכות ליחס הוגן ומכובד מתלמידי התמימים, היא השינה... זו האחרונה שוכנת בתחתית סדר העדיפויות של כל 'תמיים' מן השורה, בפרט אם על סדר היום עומדת התוועדות רעים בניחוח 'שבת אחים' מגרה. גם לאחר סעודת השבת שבבתי המארחים הרבים שופעת וגדושה כל טוב, נשאר עוד מקום לכוסית 'לחיים' קטנטנה. 'משהו' על הפרשה, הניגונים וה'לחיים' (איך לא?!) – אלו היו הרכיבים של האווירה הנינוחה ששלטה בכל משך ההתוועדות.

רק שאלה אחת קטנה נותרה בסיום ההתוועדות ללא מענה: "המושג 'התוועדות' נוסד הרי עם הקמתה של חסידות חב"ד, לפני בערך 200 שנה. לעומת זאת, את הפסוק 'הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד' מכיר עם ישראל מאות ואלפי שנים, מאז שחבר על-ידי דוד המלך. השאלה הפשוטה היא, איך בכל הדורות הבינו את משמעותו של הפסוק 'הנה מה טוב ומה נעים' מבלי להכיר את המושג 'התוועדות חסידית'?!...".

בוקר יום השבת

כמו מפת שבת לבנה נפרשה על פני היקום. ענפי העצים, המכוניות הדוממות, עם בוקר כוסה האופק כולו במעטה שלג צחור ששיווה מראה שבת לשכונת המלך. עם זאת, שמיים בהירים ותכולים נשקפו מעל צמרות העצים ושמש חמימה פיזרה קרני אור לכל עבר. דממת הבוקר הוסיפה נופך משמעותי לנוף שספק אם היה מצליח מאן דהוא האוחז במכחול הציירים להעתיקו על גבי היריעה.

משטח השלג שהלך ונמס האט מעט את צעדנו בדרך למקווה, אך הזריות נותרה בעינה – ממהרים לסדר חסידות. לשיעור הדבר מלכות פנינו כמחצית השעה לאחר תחילת הסדר. את חסרונו של דבר מלכות פקודי השלים קונטרס 'בית רבינו שבבבל', אך את מקומה של התביעה הבלתי מתפשרת לליקוט טרי ועדכני עבור שבת פרשת פקודי תשס"ה, לא ישלים אף אחד. רק התגלותו של הרבי שליט"א ברגע זה ממש תהווה פתרון מושלם לכל אותן הבעיות תוצרת הגלות המתמשכת חיים...

לתפילת שחרית ניגשנו בשמחה. לא בכל שבת זוכים לתפילה שופעת חידושים כמו זו שלפנינו. קולו של הש"צ ר' **מנחם מענדל רייצעס** שנשמע לאחר שירת הייחיי, עורר גלי שמחה מחודשים. "מובטחת לנו תפילה כמו 'סדר ניגונים' עליז", הרהרתי בחדווה. ההבטחה התממשה. מי-אל אדוני שהתנגן לו בעוז דילגנו ליממקומך בקדושה, שם, ניגון דביקות סחף את הקהל על

תנועותיו ורבים הניחו את עיניהם עצומות. שירת האלפים בניגון הגעגועים האיטי מעוררת רבדים פנימיים בעומק הנפש והרצון התמידי 'להיות יותר טוב' פורץ לו בעוצמה שאינה מוכרת ביום השגרת.

כשהגענו להלל הבנו – עד כאן הייתה רק ההקדמה. הניגונים שהתחלפו בקצב מהיר סיימו ופתחו כל קטע שלרקע המנגינה 'התפללי' אחרת לגמרי. אפילו ה'אנא ה' הושיעה נא' התעטף בניגון בן כמה תנועות, עליהם חזר הקהל בדייקנות ובהטעמה.

ההתרחשות סביב ארון הקודש בלטה גם למרחוק ולא רק בזכותם של שלושת ספרי התורה. קהל רב עשה את דרכו לעברם של ספרי התורה שיצאו – 'ספר תורה של משיח' וה'ספר תורה של הרבי שליט"א. הדוחק והצפיפות סביב ספרי התורה שהאטו במקצת את תנועתם אל בימת הקריאה, לא הרתיעו את הקהל ורבים פילסו דרך בכדי לזכות ולנשק את ספרי התורה. היו כאלו שגם בנם הקטן צורף למסע. אלו שחרף המאמצים נהדפו לאחור, השליכו קצה טלית לעבר הספר המוקף ואת הנשיקה העניקו במקום הנגינה. ממקומנו על בימת ההתוועדות הזכיר לנו המראה, מחזות דומים מימי תשרי וכינוס השלוחים.

מי מהחנתים שעלה בגורלו לעלות ביספר תורה של הרבי שליט"א – היה מאושר. האמת היא שגם עשרות הילדים שהצטופפו על הבימה היו מאושרים, רק שאולי אושר מסוג שונה מעט... את קריאת התורה המשולשת – פרשת פקודי, ראש חודש ושקלים – קרא בנעימות הרב **אליעזר מישולובין**, כשלבסוף הכריז הוא בקול את ההכרזה המשולשת 'חזק חזק ונתחזק!'. הכרזת הייחיי בסיומה של הקריאה שאף היא הכרזה משולשת, ביטאה היטב את חפצו של הקהל – לזכות לקיים עוד השנה את מצוות מחצית השקל בבית המקדש השלישי.

ספרי התורה נחו על ברכיהם של המגביהים, כאשר על הבימה הופיעה דמות לא שגרתית שענתה לשם הרב **פנחס בוימגרטן**, משלוחי הרבי בארגנטינה. חזרת השיחה התבצעה בזריות יחסית, כשבסופה ירדו ספרי התורה שוב לקהל, מעניקים הזדמנות נוספת לאלו שלא הספיקו לנשקם בפעם הקודמת. כנראה שמעטים היו אלו שנחלו כישלון בדרכם הראשונה של ספרי התורה, כי כעת המעבר היה פנוי, נוח ונטול הצטופפויות. חיש קל הוכנסו ספרי התורה אל הקודש ותפילת מוסף, אליה ניגש הש"צ ר' **שלום בער שנוביץ'**, יצאה לדרכה.

תפילת מוסף של שבת-ראש חודש

צילום: סאיה אלפסי

הרב דוד בעדין

צילום: מאיר אלפסי

הרב שמואל גרוזמן

צילום: מאיר אלפסי

קהל גדול בהתוועדות כ"ז אדר

ילקוטי תורה' מוקשה שמצדיק חזרה נוספת – לרקע הניגונים שממלאים את חלל בית הכנסת, הלימוד נעשה מתוק מדבש. כשתנועת ניגון געגועים מוכר מטפסת אל על, יהיו גם שיצרפרו ויפזמו חרישית. משם פונה הקהל לתפילת הערב הננעלת לקולו של המבדיל.

בברכת 'ויתן לך' לבבית מאחל הקהל איש לרעהו 'כי בשמחה תצאו' במהרה מן הגלות!

אבא,

ארגזי המצות אצלנו כבר נחים להם לצד חבילות משלוחי המנות. כל יהודי במעגל ה'מבצעים' שלנו יודע שלקראת פורים הוא יקבל משלוח מנות מכובד ולכבוד חג הפסח אריזת מצות מהודרת. אנו מצדנו עושים את מירב המאמצים כדי להשריש את האמונה והביטחון שאת החגים הקרובים נחוג יחד בירושלים!

הם מסכימים...

אוהב מתמיד ומתגעגע מענדי – בית משיח, 770

**יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!**

שנהגו לפני ההסתלקות. בהזדמנות אחרת הוסיף הרבי שאף לעינינו נראה שחל פה שינוי, הרי ההיפך הוא הנכון. הרבי חי, בריא ורענן יותר מתמיד וגם היום צופה ומביט על כל אחד מהמקושרים. נו, אם הדברים אמורים בנוגע לרבי הריי"צ שאחריו היה ממלא מקום, על אחת כמה וכמה בנוגע לרבי שליט"א, נשיא הדור השביעי, הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה בודאי שצריכים לנהוג בכל דרך שבו ייראה לעיני כל שהרבי חי וקיים! אנו כחסידים, אמונים על דבריו של הרבי ומתנהגים לפי דבריו". סיכם האח את דבריו. ציפיתי להמשך השיחה. המתנתי לשאלה שמיד תתעורר – "אבל כרגע אנחנו לא רואים את הרבי, לא שומעים שהוא מתוועד, מדוע בכל זאת אנחנו מעמידים כסא ריק?!", אבל היא לא הגיעה. הילד שמע, חשב והבין "אם הרבי אמר, ככה זה! שום דבר בעולם לא יזיז, אפילו לא כמלא נימה, משהו מדבריו של הרבי שליט"א". לי, באופן אישי, היה הרבה מה ללמוד מהמתמיות ומהפשיטות שבהם הוא קיבל את דברי אחריו.

שירת 'יחי' בחזית הורתה על סיומן של ההתוועדויות והקהל פנה לתפילת מנחה. עומס החתנים של שבת חזק, הותיר גם מעט עבור קריאת התורה במנחה וצרורות מחודשים שעטו על ראשם של החתנים ומשם היישר לידיהם של הילדים.

גם אם יש כאלו שעוד משלימים את שיעורי השבת – 'שניים מקרא' שלא נגמר,

כקודמה לוותה אף היא ניגוני שמחה שלא הותירו את הקהל אדיש. תשעת הפרקים הראשונים בתהילים של יום א' בחודש, סיימו את תפילת הבוקר של יום השבת בשעה מעט מאוחרת מן הרגיל 12:50.

בואו נשב יחד, נתוועד, נגן, נאמר 'לחיים' כמו חסידים. עשרות הפארבריינגעס שנפתחו עם סיומה של התפילה, טמנו בחובם גם את הוראת מצוות מחצית השקל הטוענת שיהודי הוא בסך הכל 'חצי'. בכדי להשיג את היחצי השני ולהפוך לדבר שלם, צריך הוא להתחבר עם יהודי נוסף, עם עוד 'חצי'. דומה שישבת אחים' בהתוועדות של שבת חזק, שבת ראש חודש, עם פתיחתו של חודש אדר שני, מספק את האפשרות הנוחה ביותר כדי לקיים זאת בפועל. אין כמו לאחל לחבר, לשבת בצוותא ולהתוועד.

עמדנו כולם סביב מקומו של הרבי שליט"א ושרנו 'יחי'. השירה החזקה לא מנעה ממני את האפשרות להאזין לשיחתם של אלו שעמדו לצד, כך שכמה מהמשפטים שהחליפו השניים חדרו גם לאוזני. "תגיד", שאל האח הצעיר, ילד כבן 13, "למה מכינים את הכסא של הרבי? מדוע מתנהגים ממש כאילו הרבי נמצא איתנו ועומד להתוועד?". בחור, כמו ציפה לשאלתו של אחיו הקטן, התכופף לעברו ואמר "בתש"י, בתקופה שלאחר ההסתלקות של הרבי הריי"צ, אמר הרבי שליט"א לחסידים שיציירו את דמותו של הרבי בעת ההתוועדות, יאמרו 'לחיים' לרבי ויבקשו את כל הברכות והבקשות כפי

הרולדות "אפסא פיש" של: שניאורסון דגים
מאין שכראי ושוה פלסות...
להזמנות: 03-9606281
* ניתן להזמין לכל חלקי הארץ

בימים ההם ובזמן הזה

יוספוס פלביוס היה גיבור ללא חת, לוחם שהוביל את המחנה. יום אחד הפנה עורף והפך להיות אויב. אבל לא סתם אויב. אויב שמכיר היטב את כל האסטרטגיות של עמו, מכיר את המבצרים, את שיטות הלחימה, ובכל המידע הוא השתמש להביס את עמו, להלחם בו ולחסלו. כך אריק שרון בנה את הישובים הכיר את המתיישבים והיה חלק מהם, והיום הוא מפנה עורף ומנצל היכרות זאת בכדי להרוס ולגרש."

כולנו חיילים בצבא ה'

אנו בפתח ימי חודש אדר שני והתחושה היא כמו בימים ההם. תחושה של גזירה ומחנק. ממש בימים אלו, כאשר מדברים על ההינתקות ועל פינוי מאחזים וויתורים לאויב, יושבים בעזה ומתכננים עשרות פיגועים כדי להביא לניצחון נוסף מול היהודים בשיטת השלבים של חיסול ישראל היליית. בפורים תשל"ח זיבר הרבי מלך המשיח על ההנהגה הישראלית שהולכת בדרך הויתורים וכינה את אש"ף "בני בניו של המן הרשע".

וכך אמר הרבי: **"הנהגה כזו רק מזמינה לחץ, רחמנא-ליצלן. ובדרך הטבע עלול להיות, חס ושלום, לחץ כזה – שבגללו, לא רק שלא יתקדמו הלאה – אלא יותר מזה: יחזירו את מה שכבר כבשו, כפי שאש"ף, שהם בני בניו של המן הרשע, רוצים!"**

וכאן נשאלת השאלה והזעקה: הייתכן שלאחר כל הסבל והצרות, לאחר שכולם נוכחו לראות להיכן הובילה השיטה של התרפסות וכניעה לאויב, ממשיכים עדיין בויתורים שיביאו להמשך הטרור ולהמשך הניצחון של בני בניו של המן? אותו ראש ממשלה שמשמש כיום כמשתף פעולה של האויב, אמר רק לפני שנתיים ש"דין נצרים כדין תל אביבי!" אכן צדק ראש הממשלה, לגבי הערבים אין הבדל בין נצרים לתל אביב, כי נצרים זה רק השלב הראשון בדרך לחיסול עם ישראל היליית.

המצב כיום עצוב עשרת מונים מהמצב בו היה נתון עם ישראל בזמן המן הרשע. כיום יהודים מתוכנו הם אלו ששולטים ומכוונים את הדרך. הם משתפים פעולה עם בני בניו של המן, למרות הידיעה הברורה

גזירה כנגד כל עם ישראל, ובכוחו של עם ישראל לבטלה. על כולנו מוטלת החובה בימים אלו להיות מגויסים לצו האלוהי "לא תעמוד על דם רעך". כולנו צריכים להיות מגויסים לעצור את ההתנתקות. כל אחד ואחת מעם ישראל הוא חייל במלחמה הזאת להצלת עם ישראל, כיוון שזו מלחמת ה' בכל המובנים. בכוחנו לבטל את הגזירה.

בעז"ה נחוג בקרוב ממש את גאולת עם ישראל מאותה צרה צרורה, ומיד ממש נלך מתוך שמחה וטוב לבב לגאולה האמיתית והשלימה יחד עם הרבי מלך המשיח בראשנו.

להיכן הם מובילים את עם ישראל. מצב כה שפל לא היה בעם ישראל מאז נהיינו לעם. אין ספק שראש הממשלה שרון, יודע בעצמו לאן הוא מוביל את עם ישראל, אבל החשבון שלו, לעצורנו, הוא אישי – מה ימצא חן בעיני השמאל והתקשורת ומשכתי היסטוריה.

ביום פקודה, כאשר ח"ו נשלם את המחיר הנורא, ישכון לו ראש הממשלה ספון בחוותו ואנחנו נשלם את מלוא המחיר. עם ישראל לא יכול לאפשר לעצמו מצב נורא שכזה!

טועה ומטעה מי שאומר שאי אפשר לעצור את הטרור הזה ששמו התנתקות. גם כאשר שומעים את דברי הרהב והשחצנות של שר הביטחון וראש הממשלה, ברי לנו שנוכל לעצור את זה, אם על ידי פעולות רוחניות ואם על ידי פעולות מחאה שירעישו ויזעיקו שמיים וארץ.

בימים אלו צריכים לחיות בהכרה ובתחושה של "בימים ההם" כן "בזמן הזה". לטעת את התחושה ואת ההכרה, כי הגזירה העומדת בפנינו אינה עניין נקודתי, אלא

החברים של שרון...

לראש הממשלה היו הרבה חברים בדרכו הצבאית רבת השנים. החברים של פעם, שהלכו אתו כברת דרך במלחמות ישראל, פותחים לאחרונה את סגור לבם ואומרים מה שהם חושבים על אותו איש רב זכויות שהפך את עורו וחבר כשותף לאויב.

המצב כיום עצוב עשרת מונים מהמצב בו היה נתון עם ישראל בזמן המן הרשע. כיום יהודים מתוכנו הם אלו ששולטים ומכוונים את הדרך. הם משתפים פעולה עם בני בניו של המן, למרות הידיעה הברורה להיכן הם מובילים את עם ישראל

בחזרה. הוא רק לא הבין שזה יעבוד בכיוון ההפוך. ככל שהם ישגרו עלינו יותר טילים אנחנו נברח מאותם מקומות...

למעשי החמורים ואת התוצאות שהיא מביא, וזה חייב להדליק נורות אדומות אצל כל יהודי באשר הוא.

חבר ותיק שלצערנו אינו אתנו עוד, היה רחבעם זאבי הי"ד. הדברים האחרונים שאמר על שרון ערב רציחתו, כי שרון הוא ה"הרצל של המדינה הפלשתינית". גם מאיר הר ציון, חברו של שרון מאותה יחידה מיתולוגית 101 ומי ששרון אמר עליו כי הוא "הסמל של לוחם בצה"ל", התראיין בעיתון "מעריב" לפני שבועות ספורים ואמר כי "שרון השתגע" וכיום "הוא מסכן את ביטחון המדינה". מאיר הר ציון הוסיף והגדיר את תוכנית ההינתקות כ"שוואה". בשבוע שעבר בכנס מחאה דיבר על שרון משה זר, גם הוא חבר ותיק של שרון, ובין השאר אמר כמה דברים שחשוב לצטט אותם:

סכנת משאל העם

קשה לקבוע איזו סכנה גדולה, ההינתקות או משאל העם. אותם חכמי חלם שמנופפים כל העת בטקטיקת משאל העם וחושבים כי זה מה שיציל את ישראל מתוכנית ההינתקות, גורמים נזק נורא לארץ ישראל ולמטרות לשמם הם נלחמים.

בעבר הסבירו לנו שיש טקטיקה כיצד לא להחזיר שטחים. יצחק שמיר, אמר כי הוא ימשוך את הפלשתינים עשר שנים ולא ייתן להם שום דבר. אבל הרבי מלך המשיח הזהיר כי דיפלומטיה וטקטיקות מביאות בסופו של דבר לידי ביצוע, כפי שלצערנו אכן קרה. גם כעת צריך להיות ברור שמשאל עם זה בכייה לדורות. עצם העובדה שנאמני ארץ ישראל מודיעים ומודים כי אם חלילה משאל העם יחליט שמותר למסור שטחים, הן יסכימו לזה, זה שפיל שאין כדוגמתו! האם במקרה כזה מותר יהיה להם לסכן את חייהם של מיליוני יהודים? האם נוכל לקבל את הכרעתם של הערבים בישראל? מה אז יגידו חכמי ויוזמי משאל העם?

לצערנו ישנם רבנים, שמתפתים לנושא משאל העם, ולא מבינים את החורבן שבדבר. ברגע שיש הסכמה עקרונית שאתה מוכן להתפנות ר"ל תמורת משאל עם, הסכמת למעשה לעיקרון.

במאבק כמו הנוכחי חייבת להיות אסטרטגיה ברורה. גירוש יהודים אינו יכול

קטיושות בעפולה - זה לא תסריט

ממש בעיצומה של התוכניות לגרש יהודים מגוש קטיף וצפון השומרון, הופיעה ידיעה עיתונאית שלא זכתה להבלטה, כדי שלא להפריע חלילה לראש הממשלה לבצע את זממו, והיא דיברה על תכנון ירי קטיושות לעבר עפולה. הנה הידיעה כפי ששודרה בכלי התקשורת:

"הגליאהד האיסלאמי תכננו לבצע את הירי על ידי הצבת קני השיגור באזור חבל התענכים ולירות לעבר העיר עפולה. ירי הטילים לא יצא לפועל בשל קושי טכנולוגי של התשתית. יש לציין כי לאור הנזק המוראלי שיצר ירי תלול המסלול מרצועת עזה, לא קשה היה לפעילים דוגמת זבידי ושותפיו, לזהות את הפוטנציאל הטמון מירי מצפון השומרון לתוך שטח ישראל".

לא, זה לא תסריט אימים שהמתנחלים מנסים להפחיד; אין ספק אפילו קטן, שאם ימשיכו בדרך של בריחות וויתורים והענקת פרסים למחבלים רוצחים, זה יגיע מהר מאד לכל מקום. לאחר הניסיונות של הערבים לגרש אותנו היל"ת מגוש קטיף וצפון השומרון, הטילים יגיעו גם יגיעו לא רק לאזור אשקלון אלא גם לעפולה חדרה וכפר סבא. רבין שהחל בהסכמי אוסלו נהג לזלזל כאשר דיברו על ירי טילים לעבר אשקלון. אם זה יקרה, הוא נהג לומר, נכבוש את עזה

"אריק שרון שהיה חבר שלי, עשרות פעמים ביקר בביתי, בא גם הוא לנחם אותי לאחר רצח בני גלעד. אמרתי לו 'כיצד יתכן הפקרות שכזו? למה נבחרת? שרון ענה לי: אני נבחרתי להילחם. בחרו בי לא בשביל לעשות שלום. היום אני מתבייש בחבר זה. נכון הוא היה לוחם, ומה הוא עושה היום? אשתי יעל הציעה הגדרה נפלאה לאריק שרון של היום "יוספוס פלביוס". יודעים מי זה היה? גם הוא היה גיבור ללא חת, לוחם שהוביל את המחנה. יום אחד הפנה עורף והפך להיות אויב. אבל לא סתם אויב. אויב שמכיר היטב את כל האסטרטגיות של עמו, מכיר את המבצרים, את שיטות הלחימה, ובכל המידע הוא השתמש להביס את עמו, להלחם בו ולחסלו. כך אריק שרון בנה את הישגים מכיר את המתנשבים היה חלק מהם, והיום הוא מפנה עורף ומנצל היכרות זאת בכדי להרוס ולגרש".

כולנו צריכים להפנים את זה. לא מדובר כאן בעוד ראש ממשלה שטועה כמו ביבי או ברק. מדובר באדם שיועד בדיוק באיזה דרך הוא הולך; ראש ממשלה שמודע היטב

דו"ח המאחזים הראה לנו את הצביעות החוגגת בישראל. חלק מאותה צביעות היא בכך שהדו"ח שנערך על ידי אשת שמאל מובהקת, שונאת מתנחלים, ומי שהתנכלה בכל תפקידיה לציבור הימין, לא הזכירה אף לא ברמז את קשריו של שרון אל המאחזים, למרות שנטל חלק פעיל בבנייתם בהיותו שר בכיר בממשלה, ובהיותו ממציא השיטה.

נתן דיאגנוזה ביטחוניית למצב, כמחויב מתוקף תפקידו: את ההינתקות הוא כינה "רוח גבית לטרור". מובן שזה לא מצא חן בעיני הפוליטיקאים וזו הסיבה העיקרית שבגינה הודח הרמטכ"ל וכהונתו לא הוארכה כפי הנהוג. לפני מספר ימים הם מינו את הרמטכ"ל שאמור לבצע את זממם.

בשיחת פרשת אמור תשל"ח התייחס הרב, למצב בו התקיפו את הרמטכ"ל על הבעת דעתו:

עניין זה נוגע לביטחונם של שלושה וחצי מליון יהודים הנמצאים בארץ הקודש, וכפי שהכריז הרמטכ"ל בשם הצבא, שאפילו שטח אחד שיוחזר יפגע באפשרות להגן על הארץ כולה. ואפילו אלו שהתנגדו להכרזה זו, התנגדותם לא היתה משום שאין זה נכון: שהרי כולם מודים בעובדה שהרמטכ"ל הוא המומחה בעניינים אלו, ואמר את האמת לאמתה, הויכוח היה האם היתה לו רשות לומר את מה שאמר, או שמא היה עליו לשתוק.

מדובר על הגנתם של שלושה וחצי מליון יהודים, ולמרות זאת מתווכחים יהודים האם לפי הפרוטוקול היה לו רשות לומר את מה שאמר, או שהיה עליו לשתוק ולשאת על-עצמו את האחריות של הגנת הגבולות! לא היתה כזאת מעולם לא רק בעם ישראל אלא אפילו אצל הגויים!

וכאמור, כולם מודים שהוא המומחה, ואף-על-פי-כן מתווכחים ללא הרף: אחד אומר שזה עניין פוליטי, והשני אומר שזה עניין בטחוני; זה אומר ש'שר' היה צריך לומר זאת, והאחר טוען שדווקא 'גנרל' או 'רמטכ"ל' היו צריכים לומר זאת.

וכאן הוא הרי כבר אמר את הדברים בגלוי וזה לאחרי מעשה, ובכל זאת מתווכחים על-כך כבר כמה חודשים, אף שידועים שבין כל מומחי הביטחון אין אחד שאומר שמצד בטחון מותר למסור שעל משטח כל שהוא.

היום לא רק שמתווכחים האם מותר היה לו לומר את הדברים, אלא מדיחים אותו. זהו סממן נוסף של משטר דיקטטורי אפל שאפילו ביקורת אינו מוכן לשמוע. מאותה סיבה בדיוק הודח גם ראש השב"כ אבי דיכטר, בגלל "חטאו" שאמר בכל ישיבת ממשלה ובישיבות בוועדות הכנסת את דעתו מה יקרה לאחר יישום תוכנית ההינתקות.

והי יחוס וירחם על עם עני ואביון.

להמשיך ולרמוס ברגל גסה את המתיישבים, ולשרת את האויב. הדו"ח הזה הראה לנו את הצביעות החוגגת בישראל. חלק מאותה צביעות היא בכך שהדו"ח שנערך על ידי אשת שמאל מובהקת, שונאת מתנחלים, ומי שהתנכלה בכל תפקידיה לציבור הימין, לא הזכירה אף לא ברמז את קשריו של שרון אל המאחזים, למרות שנטל חלק פעיל בבנייתם בהיותו שר בכיר בממשלה, ובהיותו ממציא השיטה.

נניח לזה לרגע, ונשאל שאלה פשוטה ביותר: ראש הממשלה בנסיעתו מחוות השיקמים לעבר משרד ראש הממשלה בירושלים, רואה עשרות אלפי מאחזים בלתי חוקיים שנבנים מול עיניהם המשתאות של השלטונות והורסים כל חלקה טובה. מאחזים אלה נבנים לא על ידי מתנחלים, אלא על ידי בדואים וערבים בנגב ובגליל ובכל הערים המעורבות שבהם הם מתגוררים. לפי דו"ח הכנסת, מספר המאחזים הבלתי חוקיים בתוככי ישראל הקטנה מגיעים לכדי מאה אלף!!! ביש"ע זה לא עובר את האלף.

שוב נפלא לראות את כל עדר הצבועים שצועקים ומבקשים למצות את הדין עם המתנחלים, אבל לא חלילה עם אותם אלו שמתנחלים על אדמות ארץ ישראל ללא רשות וכובשים שטחים נרחבים בתוך ישראל ללא ירייה אחת.

מה הרבי אומר על הדחת הרמטכ"ל?

הרמטכ"ל משה בוגי יעלון, אינו מה שנקרא מהזן הימני של המפה הפוליטית. אבל כאשר הוא נשאל לדעתו הצבאית המקצועית על גירוש יהודי גוש קטיף, הוא

להתבצע בשום אופן ובשום מחיר. תמורת זה יש להלחם עד הסוף. בדרך זו ורק בדרך זו אפשר לנצח.

משטרת המחשבות בדרך אליך

בסוף השבוע האחרון נלקח ר' נעם לבנת לחקירה משטרתית ב"עוון" שהעז לדבר בכנס האלפים בבנייני האומה – כנס שהצליח לזעזע את המערכת כולה ובעז"ה יביא את התוצאות המיוחלות. על מה הוא נעצר? על כך שהעז לבטא את הכאב הנורא של גירוש יהודים. יפה נהג ר' נעם כאשר הכריז בפני כלי התקשורת, כי מדובר בחקירה פוליטית ולא הסכים לענות לשאלות החוקרים מ"משטרת המחשבות".

מכאן ולהבא אנו ממליצים לכל מי שיבוא לחקור אותו בגין התנגדותו לתוכנית הרשע והזדונית של גירוש יהודים, לא לשתף פעולה ולהודיע שמדובר בחקירה פוליטית. לצערנו, יש סיכוי סביר שעוד יהודים רבים עלולים להיחקר בגין התנגדותם לתוכנית. עלינו לראות ברי' נועם לבנת דוגמה וסמל באופי המאבק ובדרך להתמודד מול משטר בעל הנטיות הרודניות שמנסה לשלוט גם על מחשבותינו ודעותינו.

כניעה חלילה למצב של היום, עלולה לדרדר אותנו למצבים הרבה יותר חמורים. דווקא בגלל שיטות ההפחדה של השלטון אנו חייבים לעמוד נחושים ברוח, ולהביע את דעותינו ללא חת וללא מורא.

כל הארץ מאחזים

דו"ח המאחזים שהזמין שרון, נועד

מזל טוב

ברגשי גיל ורינה נשגד בזאת את ברכותינו לידידנו היקר, חבר בוועד החינוך, מוותיקי שלוחי כ"ק אדמו"ר מה"מ למדינת קליפורניה, אהוב על כל רעיו ומכריו, מסור ונתון בלבו ונפשו למבצעי הרבי, הרה"ח הרה"ת ר' גרשון וזוגתו מרת חנה רחל שיחי

שוסטערמאן

לרגל שמחת הנישואין בשעה טובה ומוצלחת

של בנם הבחור המצויין והנעלה הת' אחיעזר שי

עב"ג המהוללה נחמה דינה תחי

בת ידידנו הנעלה שליח כ"ק אדמו"ר מה"מ

הרה"ח הרה"ת ר' יוסף יצחק וזוגתו שיחי לוי

יתן השי"ת ויהא זה בנין עדי עד, מתוך הרחבה בגשמיות ורוחניות, בריאות נכונה, אושר ועושר לתפארת המשפחות הנכבדות, ובמהרה יגילו ויעלצו בגיל ורנן כל עם ישראל, בגאולה האמת

הרב יוסף יצחק מישולבין הרב מנחם מענדל גרינבוים

"שמחת חתן וכלה"

אנו יכולים לעזור לך
אתה יכול לעזור לנו!

פטרול חלק במצוותי מתיצית השקל

אנא בואו למשפחת בענג'מין 712 מונטגומרי סטי
(בין קינגסטון לאולבעני)

או בבניהכניס - 770, ביום חמישי תענית-אסתר
מהשעה 12:30 אחה"צ; ובפורים כל היום

מתנות לאביונים עבור מטרה זו מתקבלים בברכה
ובזכות מצווה זו נזכה לקבל פני משיח נאו!

ליוסי בוקובה

מזל טוב! מזל טוב!

מאחל, ברוך שלום מפעי

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

~ מגוון סלטים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~

~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~

בשרית מזרחית גלאט כשר למהדרין

בשרים שחיסת לויבאוויטש

כל המוצרים בד"ץ - ירק גוש קטיף

השלהבת 16 אור יהודה

03-6344193

האווז אור - יהודה
מסעדה

אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ בריתות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

מרמלשטיין - מסעדה עם מעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

Open till
10:30PM

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

ברצ דע'ס פראטן הייס
718.778.3100

מהנעשה והנשמע

הורים מכל רחבי הארץ

ביום עיון ייחודי בכפר חב"ד

פייגלשטוק לפני קהל ההורים את גישתו הייחודית הבנויה על ניסיונו רב השנים בשינוי דעת הקהל ביחסם לילד המיוחד. "אם נצליח לשנות את תפיסת העולם של הסובבים את הילד המיוחד, שיבינו את האתגר העומד בפניהם בקידומו של הילד ויתרמו לו מזמנם וכשרונם, ניתן להביא את הילד להישגים רבים ומפתיעים", אמר.

בחלק השני סקר הרב פייגלשטוק בפני ההורים את מבטה של ההלכה על קיום המצוות של הילד המיוחד. נושא זה היווה מוקד משיכה לשאלות רבות, והורים רבים הציגו בפני הרב פייגלשטוק את הדילמות הקשות שניצבות בפניהם.

במהלך יום העיון נרשמו ההורים לתוכנית "יום טיול ברוח חב"ד להורים ולילדים" שיתקיים בעז"ה בחוה"מ פסח הקרוב. ההורים אף נתבקשו לחוות את דעתם לגבי מקומות הטיול ולהציע את רעיונותיהם.

בסיום הביעו המשתתפים את תודתם העמוקה במילים חמות בפני המארגנים מטעם עמותת "חינוך חסידי שורשי ואמיתי", ולרב זושא פויזנר יו"ר וועדת החינוך החב"די – על יוזמתם הברוכה ועל פעולותיהם החשובות לטובת אנ"ש, כרצון כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

הרב פייגלשטוק בנאומו בפני קהל ההורים

בין ההורה שאינו מניח לילד לפעול מתוך חשיבה עצמאית כלל, לבין ההורה המטיל את הסמכות כולה ביד הילד מבלי להציב כל גבול.

לאחר תפלת מנחה וארוחה קלה שהוגשה לקהל ההורים, החל המושב השני את ההרצאה המרכזית נשא הרה"ג יוסף יצחק פייגלשטוק מבואנוס איירס, רב קהילות חב"ד בדרום אמריקה, ששמו הולך לפניו בגישתו הייחודית לחינוך בכלל ובנוגע לילדים המיוחדים בפרט.

בחלק הראשון של דבריו, פרש הרב

ביום רביעי, פורים קטן, קיים ארגון "יד לילד המיוחד" של וועדת החינוך החב"די בהנהלת הרב זושא פויזנר, בשיתוף עמותת "חינוך חסידי שורשי ואמיתי", יום עיון ייחודי בכפר חב"ד שיועד להורים מאנ"ש לילדים בעלי צרכים מיוחדים.

למעלה מחמשים הורים מאנ"ש, אנשים ונשים, הגיעו מכל רחבי הארץ לכנס זה שהינו השלישי בסדרת מפגשים חודשיים שמקיים הארגון, ללמוד ולשמע רעיונות ועצות מפי מומחים ובעלי ניסיון, איך לטפל בילדים עם צרכים מיוחדים ולגדלם ביתר יעילות והצלחה.

כל הורה בהגיעו קיבל תיקיה ובה הוצגו בפניו תחומי הסיוע של ארגון "יד לילד המיוחד", כשההורים נתבקשו להציע רעיונות נוספים בהם ניתן לסייע להם בגידול הילדים המיוחדים, משימה כלל לא פשוטה. בד בבד חולקו להורים דפי מידע על מוסדות נוספים וקרנות שונות המסייעות בכמה תחומים.

המושב הראשון עסק בנושא הצבת גבולות לילדים המיוחדים ותקשורת נכונה. הגב' רות זרחי – מנחת הורים מקצועית ומומחית בתחום – הסבירה בטוב טעם את החובה בהצבת גבולות גם לילדים המיוחדים, במטרה לחפש את שביל הזהב

לשכות סיוע לאנ"ש

יד לילד המיוחד

תמיכה וליווי למשפחות עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים

מחנכים מסייעים

יעוץ חינוכי וליווי ע"י מחנכים ואנשי מקצוע מומחים

דיסקרטיות מובטחת

chinuch@chabad.co.il

דוא"ל: 153-3960-0667. פקס: 8:30-10:30. ניתן גם להשאיר הודעה. פקס: 03-960-0667

אירוח מרגש של ילדי גוש קטיף בכפר חב"ד

צילום: גבי אנטבי – צילומי אירועים

במבואות הבניין, ובסיום הפריחו לשמים בלונים שאליהם צורפו מכתבי הבקשה להי. האירוע כולו אורגן על-ידי הרב ישראל זלמנוביץ' מרחובות המוסר שיעורי חסידות מידי שבוע בישוב עצמונה, ובמימון רי פנחס שוורץ ורעייתו.

המארגנים ביקשו להודות ליו"ר המועצה האיזורית עמק לוד מר מנשה משה, לועד כפר-חב"ד, למנהלת מחלקת החינוך במועצה הגבי רבקה ריבקיין, ולעמותת ילב לנוער.

את הילדים הדריכו תלמידות כיתות ז' וחי' ביבית רבקה. במהלך הביקור השתפו הילדים בכנס שהתקיים במתנ"ס בארגונה של הגבי יהודית פייגין, ולארוחת צהרים בתרומת קייטרינג ריבקיין בבית הכנסת 'המרכזי' בכפר-חב"ד. בפני הילדים הופיע בשירה הרב טוביה בולטון. כמו כן צפו הילדים בהצגה ייחודית וחינוכית בתיאטרון הבובות של משפחת שוורץ.

סיום הביקור המרגש היה בבית אגודת-חסיד-חב"ד-770 בכפר-חב"ד. הילדים סיירו

כשלוש מאות ילדי גוש קטיף הגיעו ביום שלישי שעבר ליום כיף חוויתי בכפר-חב"ד. שישה אוטובוסים מלאים בילדי גני חובה בגוש קטיף התקבלו בברכה על ידי עמיתיהם, ילדי הכפר. הילדים התחלקו לקבוצות וביקרו בגני הילדים ובבתי הספר השונים, קיבלו משלוחי מנות מילדי כפר-חב"ד, שמחו עימם, וכתבו מכתבי בקשה מה שיבטל את גזירת הגירוש.

הרב מנחם מעדל הרטמן רגע לפני הפרחת מכתב הבקשה לה'

ילדי גוש קטיף בביקור בבניין 770 בכפר חב"ד

Van Service

15 passenger van for all your travel needs:
airports, pick ups, weddings, etc.
long distance trips, and light moving

שרות הסעות

שדה תעופה
חתונות
הובלות קטנות

Tel. (718) 778-8661

מלפון:

Cell. (917) 699-3937

פלאפון:

0508-810-300

שרות הסעות בארץ ישראל

ד"ר סופרים

מכון סת"ם

• כתיבת ומכירת תפילין ומוזות מהודרים ע"י סופרי סת"ם מאנ"ש בעלי תעודה ממשרת סת"ם.

• מכירת תפילין ומוזות לבתי חב"ד ושולחים במחירים מיוחדים.

• בדיקת תפילין ומוזות ידנית וממוחשבת.

• מחלקה מיוחדת לתיקוני ספרי תורה.

• משלוחים לכל חלקי הארץ והעולם.

הסופרים רח' חרוד 7 נצרת עילית

טלפקס: 04-6550777 נייד: 052-2833571

חיים ושינאור קעניג

ביקור רב רושם של הרב ג'יקובסון באלון מורה

הרב ג'יקובסון נושא דברים במוצאי שבת

המרצה הנודע הרב יוסף יצחק ג'יקובסון היה האורח של בית חביד אלון מורה – לב השומרון בשבת האחרונה, פרשת פקודי שקלים. את ארגון השבת יזם הרב יהודה רובין, מנהל בית חביד, שמספר כי תכנית השבת היתה מלאה וגדושה, כאשר כמעט כל השבת התקיימו שיחות ושיעורים מפי הרב ג'יקובסון.

בליל שבת דרש הרב ג'יקובסון בפני כל תושבי הישוב בבית הכנסת המרכזי, כאשר לאחר סעודת שבת ישב שעות ארוכות עם הנוער של אלון מורה. אלה פתחו את ליבם בשיחה פנימית שהשאירה עליהם רושם עז. למחרת, ביום שבת התקיימו מספר שיחות, כולל שיחה מיוחדת בפני המורים והמורות של הישוב, וכן שיחה בסעודה שלישית.

הרב ג'יקובסון העביר מסרים רבים, כאשר אחד המסרים העיקריים נוגע בעובדה שאין השמחה היהודית מהווה התעלמות מהמציאות, אלא שמחה שנובעת מתוך האמונה החזקה שאנו מתקדמים עם המציאות לקראת גאולת עם ישראל ע"י משיח צדקנו.

תושבי הישוב חזרו ובאו לשמוע אותו במשך כמה פעמים בהרצאותיו השונות, כשהם מודים לו בחום על ביקורו ועל הרצאותיו המרתקות. במוצאי שבת המשיך הרב ג'יקובסון מאלון מורה לקרני שומרון, גם שם המשיך בסדרת הרצאות.

21,522 אותיות נשארו לסיים ספר התורה הרביעי של ילדי ישראל

ספר התורה של ילדי ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד 72915 03-9607358 | www.kidstorah.org

ספר התניא ככלי לריפוי נפשו עצמי - החיים כסדנא מפי ר' יאיר כלב.

ערכה אישית המכילה 12 דיסקים או קלטות במארז מהודר. זוהי סדנא המלמדת כל אחד ואחת כיצד לדלות מספר תניא - קדישא את הכלים לעזור לעצמנו בלשון עכשווית בת זמנינו. בערכה מונשים העניינים היסודיים, הנחוצים והמעשיים מדף השער ועד פרק ל"ד, בקצרה אך בראיה כוללת!

מינעדת לכלל ישראל וכמינעדת לחנידי-שיעור, שלוחים, מורים ותלמידים להזמנות בתא-קולי - 03-9607908 0528-826022 ובחנויות המובחרות

מאות בהכנסת ספר-תורה לבית הכנסת חב"ד בשלומי

חלק מהקהל בתהלוכת ספר התורה

כך הגיע ספר התורה מסרסל שבצרפת לעיירה שלומי

בשנה שעברה לאחר חג הפסח, יצא הרב בני נחום למסע גיוס כספים עבור פעילות בית חב"ד בעיירה שלומי שעל גבול הצפון. קודם לכן שאל את הרבי מה"מ, והתשובה שנתקבלה ב'אגרות קודש' הייתה בחלק י"א עמ' קצה, שם כותב הרבי על ישיבת 'תומכי תמימים' ב'ברינאוה' שבצרפת, לבוא ולהתוועד עם התמימים שם.

מספר הרב נחום: "תחילה לא ייחסתי חשיבות יתירה דווקא למקום הספציפי המופיע במכתב, אלא ראיתי בזה הכוונה כללית לנסיעה לצרפת. מכיוון שהיו שנים בהם פעלתי בעיירה גרונובעאל שבצרפת עם השליח שם הרב לחיאני, שמתו פעמי לגרונובעאל.

"הרב לחיאני קיבלני בחביבות רבה ואף סייע לי בגיוס כספים באיזור, כאשר אני במקביל מסייע לו בארגון דינר לטובת מוסדותיו. זמן מה לאחר מכן הציע לי הרב לחיאני לנסוע לגייס המתגורר בעיירה סרסל. הרעיון לא היה נראה לי כי את הקהילה שם פוקדים באופן תדיר שלוחים דרבנן לגיוס כספים עבור הישיבות. ואז, מבלי להבין כלל למה ומדוע, שאלתי האם "סרסל" קרובה ל"ברינאוה". כשהתברר ששתי העיירות סמוכות זו לזו, שמחתי על ההזדמנות למלא את רצונו של הרבי לבקר בישיבת חב"ד ב"ברינאוה".

"כך אכן עשיתי ולאחר שבת נפלאה עם השליחים המקומיים הרב ביטון והרב לדיוב שסייעו לי רבות בגיוס כספים למוסדות, נסעתי לישיבה בברינאוה והתוועדתי עם התמימים שם. בתום השבת חזרתי שוב לסרסל כדי להיפרד ממארחי, אלא שאז הפתיע אותי הרב יאיר לדיוב ובישר לי שבעז"ה ישתדל לתווך בין תורם פוטנציאלי של ספר תורה לבין בית הכנסת חב"ד בשלומי. ואכן, לאחר חודשים אחדים התקשר הרב לדיוב והודיע לי בשמחה כי השיג תורם, והוא בעצמו יביא את ספר התורה לאה"ק.

"זה ספר התורה שהוכנס בימים אלה לבית הכנסת חב"ד בשלומי ברוב שירה וזמרה".

והעיר שלומי צהלה ושמחה בראותם יחד ספר התורה המיוחל והמהודר שנכנס בשבוע שעבר לבית הכנסת חב"ד בעיר. ספר התורה נתרם ע"י הנגיד פרופסור בן מזל עטיה והוא הובא אחר כבוד מצרפת לארץ הקודש ע"י שליח הרבי בסרסל הרב **יאיר לדיוב**.

לאחר אמירת "לחיים" בבית חב"ד, יצאו מאות מתושבי העיר לתהלוכה שכמותה לא נראתה בשלומי מאז היווסדה. כל עובר אורח שנתקל בשיירה הססגונית, נעצר בהשתאות לחזות במראה המרהיב. עשרות ילדי חמד אוחזים בלפידים אש בוערים, ומסביב לס"ת מעגלים רחבים של תושבי שלומי ובחורי המכינה הקדם צבאית בישוב לצד בחורים מישיבת חב"ד צפת. במרכז צעד שליח הרבי מה"מ בשלומי הרב **בני בנטו נחום**, כשהוא חובק את ספר התורה תחת חופה ייחודית שהוכנה מבעוד מועד – דגל משיח ענק ולו מוצמדים ארבע מוטות עץ בפניותיו, בעוד הקהל הגדול רוקד ומכרכר "שישו ושמוחו בשמת תורה".

השיירה לוותה ע"י כוחות הביטחון בראשות ר' שמעון מלכה, כששירי גאולה ושמחה נשמעים וזיקוקים מרהיבים מאירים את שמי העיר.

כאשר הגיעה התהלוכה לרחבת מוסדות חב"ד, נטל הרב נחום את המיקרופון והנחה את שבעת ההקפות לקראת הכנסת הספר פנימה אל הקודש. בתום ההקפות כובד הרב יאיר לדיוב להכניס את הספר לתוך ההיכל.

בתום החגיגה נערכה סעודת מצווה מפוארת במרכז היום לגיל הזהב הקשיש הסמוך לבית חב"ד, בחסותו של ראש המועצה מר גבריאל נעמן. בסעודה נשאו דברים הרב **יגאל פיזם**, רב קהילת חב"ד בקרית שמואל, הרב **משה אלתר**, רב הישוב שלומי, והרב בניציון גרוסמן, משפיע אנ"ש במגדל העמק. הדוברים עמדו בדבריהם על מעלת לימוד התורה והזכירו כי שלושת השלימויות: העם, הארץ והתורה הם דבר אחד. כמו כן סופרו ספורים נפלאים על מסכת קשריו הענפה של הרבי מה"מ עם היבא סאלי וסיפורים על "אגרות הקודש", (ראה מסגרת).

שם ה' וליובאוויטש, נכנס ספר התורה תושבי שלומי והאזור, ולרפואת אם התורם הראשון לבית כנסת חב"ד בשלומי לזכות כל הגב' מזל עטיה שתחי.

במעמד גדול ומפואר זה שהיה לקידוש

חסידיים . איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת ר' יחיאל אופנר**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק אופנר, בני ברק; ומשפחת ר' שמשון הכהן כהנא, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' חגי הכהן אוריאל**, צפת – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה מרדכי הכהן אוריאל, רמת ישי; ומשפחת ר' שלמה כרמי, עפולה.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל בייזר**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף בייזר, כפר חב"ד; משפחת ר' יוסף יצחק הכהן אבלסקי, נצרת עילית; משפחת הרב זלמן טוביה הכהן אבלסקי, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב ראשי קישניב, מולדוביה; ומשפחת ר' יצחק פייביש גינזבורג, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' גולן בן-אורי**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב בן-אורי, קליפורניה; ומשפחת שוחאט, קראון הייטס.

● **למשפחת הרב שניאור זלמן גולדנברג**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ אסטרחן, רוסיה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' משה דוויאן**, מיאמי – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' גדליה דוויאן, מיאמי; ומשפחת ר' יהודה מאנשטיין, מיאמי.

● **למשפחת ר' יוסף היינסון**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' לוי העכט**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אליהו וולף**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ מוסקבה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל וולף, נחלת הר חב"ד; מרת פסיה וולף, לוד; מרת העניא שוסטרמן, קראון הייטס; משפחת ר' חיים שלום הלוי סגל, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ עפולה; ומשפחת ר' מרדכי זלמן הלוי סגל, ירושלים.

● **למשפחת ר' זוד וילר**, בית מאיר – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' חנוך יוסוצקי**, נחלת הר

חב"ד – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' ישראל זאץ**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אברהם זוקרמאן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שלמה הכהן טוויל**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ רוסריו, ארגנטינה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' מתתיהו לייב לואיס**, לוד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אלתר אהרן שמואל לואיס, כפר חב"ד; משפחת ר' משה מושקוביץ, לוד; משפחת ר' צבי לואיס, ירושלים; משפחת ר' אברהם לידר, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' צבי לוי**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה לייב לוי, ירושלים; ומשפחת ר' אליעזר קרייזלמן, לוד.

● **למשפחת ר' מרדכי מינצברג**, ביתר – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת מינצברג, ירושלים.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל נחשון**, ראש ישיבת חב"ד נצרת עילית – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל דוד נחשון, מנכ"ל נידודת חב"ד בארץ הקודש, נצרת עילית; משפחת הרב זלמן טוביה הכהן אבלסקי, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב ראשי קישניב, מולדוביה; ומשפחת ר' יצחק פייביש גינזבורג, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל רסקין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מונטריאל – להולדת הבן. **ולזקניהם** מרת רסקין, קסבלנקה מרוקו. משפחת ר' נחום שטרנברג, קראון הייטס. מרת גורארי, קראון הייטס. מרת אוימוב, פריז.

● **למשפחת ר' אליעזר שולמן**, לוד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה מושקוביץ, לוד.

● **למשפחת ר' יוסף שמוקלר**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת שמוקלר, לוס אנג'לס; ומשפחת ר' עקיבא כהן, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ור"י חב"ד מנציסטר, אנגליה.

● **למשפחת ר' מוני אנדר** – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת אנדר, קרית מוצקין; ומשפחת ר' ישעיהו זייבלד, ירושלים.

● **למשפחת ר' יוסף העכט**, אונטריו – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל גרינפלד**,

פתח תקוה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' ראובן גרינפלד, בית שמש; ומשפחת ר' יעקב חיים יעקובוביץ, צפת.

● **למשפחת ר' אברהם וולף**, ר"מ בישיבת תורת"ל ברינואה, צרפת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' נתן וולף, מנהל ת"ת חב"ד, נחלת הר חב"ד; מרת פסיה וולף, לוד; משפחת ר' חיים בן ציון וישצקי, מנהל חדר אדי"ש כפר חב"ד; ומרת חיה מנוחה פלדמן, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' שמואל חזן**, מיאמי – להולדת הבת **בת שבע**; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק חזן, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ רומא; ומשפחת ר' יוסף ווייס, כפר חב"ד; ומשפחת ר' אהרן חזן, בני ברק. ומרת גודמן, שיקגו.

● **למשפחת ר' לוי טייטלבוים**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' צבי לויס**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אהרן יעקב ליברמן**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שמואל יצחק מלוב**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת **זבורה לאה**; **ולזקניהם** משפחת ר' צבי מלוב, ירושלים; משפחת הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי, מזכיר בי"ד רבני חב"ד בארץ הקודש ורב קהילת חב"ד נחלת הר חב"ד; מרת חיה אסתר ירוסלבסקי, בני ברק; מרת איטא קיילא רוזנברג, לוד.

● **למשפחת ר' איסר סלאווין**, קראון הייטס – להולדת הבת **ח'י מושקא**. **ולזקניהם** משפחת ר' מיכאל סלוין, קראון הייטס. משפחת ר' דוד הייז, אוטובה, קנדה.

● **למשפחת ר' שלמה חיים עזאנווי**, מגדל העמק – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל עזאנווי, נצרת עילית; משפחת ר' יוסף עזאנווי, קראון הייטס; מרת לאה אמיתי, כפר חב"ד; ומשפחת ר' שמעון דוד חדד, מגדל העמק.

● **למשפחת ר' חיים פוגלמן**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' ליאור פליאסקוס**, הרצליה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מאיר טוביה הכהן כהן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ צורן – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם הכהן כהן, מצפה יריחו; ומשפחת ר' אלישע אבני, מבוא חורון.

● **למשפחת ר' מנחם ריבקין**, כפר

חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל ריבקין, כפר חב"ד; מרת אידא ריבקין, כפר חב"ד; ומשפחת ר' משה יודי, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת ר' שלום רייטשיק**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ גאיטערסבורג – להולדת הבת.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ר' מאיר אביטבול**, בני ברק – להגיע הבן התי **ברוך מרדכי** למצוות.

● **למשפחת ר' שמואל אצרי**, רחובות – להגיע הבן התי **יוסף יצחק** למצוות.

● **למשפחת ר' חיים אשכנזי**, שפייע בישיבת חב"ד אור יהודה, לוד – להגיע הבן התי **יוסף יצחק** למצוות; **ולזקניהם** משפחת הרב משה אשכנזי, רב אנ"ש תל אביב.

● **למשפחת הרב מנחם מענדל גלובובסקי**, מזכיר בי"ד רבני חב"ד ורב קהילת חב"ד רחובות – להגיע הבן התי **מרדכי אליעזר** למצוות; **ולזקניהם** מרת פריידא גלובובסקי, טורונטו קנדה; ומרת שרה כהן (מישולביץ), ירושלים.

● **למשפחת סטראק**, לוס אנג'לס – להגיע הבן התי **יצחק משה** למצוות.

● **למשפחת ר' זורון סנדורי**, יצהר – להגיע הבן התי **משה יהודה** למצוות.

● **למשפחת ר' זוד עמרני**, הרצליה – להגיע הבן התי **אביעד** למצוות.

● **למשפחת ר' עמיס שורץ**, ירושלים – להגיע הבן התי **שניאור זלמן** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת ארנולד**, ניו יורק – לבוא הבן התי **זוד** בקשרי שידוכין עבי"ג **אסתר** למשפחת **מיטראני**, ניו יורק.

● **למשפחת ר' אברהם ברקו**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי **שלום** בקשרי שידוכין עבי"ג **שרה** למשפחת ר' **צבי מלוב**, ירושלים.

● **למשפחת ר' פנחס גורליק**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **נחום** בקשרי שידוכין עבי"ג **גילית** למשפחת ר' **ישראל מעטוף**, לוד; **ולזקניהם** משפחת ר' אלעזר גורליק, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' חיים גדסי**, לוד – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי

שידוכין עבייג שרה למשפחת ר' אשר דנה, ירושלים.

● **למשפחת הורביץ**, ירושלים – לבוא הבן התי **אהרן** בקשרי שידוכין עבייג **קייאל גיטל** למשפחת ר' **זוד יוסף ווקסלמן**, ירושלים.

● **למשפחת וואגל**, מנטשטער – לבוא הבן התי **מענדל** בקשרי שידוכין עבייג **חנה** למשפחת **פרוס**, קראון הייטס.

● **למשפחת וולף**, שיקגו – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבייג **חנה** למשפחת **רובינסון**, לוס אנג'לס; **ולזקניהם** מרת צביה גולדברג, קראון הייטס.

● **למשפחת חן**, קווינס – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבייג **שטערנא שרה** למשפחת **ברוך**, צפת; **ולזקניהם** מרת זילברשטיין.

● **למשפחת חנוכה**, אופקים – לבוא הבן התי **שי** בקשרי שידוכין עבייג **אוריית** למשפחת **נגר**, רחובות.

● **למשפחת ר' שלמה ירחי**, באר שבע – לבוא הבן התי **יהושע עזרא** בקשרי שידוכין עבייג **חנה** למשפחת ר' **משה מרדכי ארנשטיין**, משפיע ישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש צפת; **ולזקניהם** מרת מרים ארנשטיין, גבעת שמואל; משפחת ר' יהודה לייב דובוב, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' סעדיה מעטוף**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עבייג **מרים** למשפחת ר' **אליהו תורג'מן**, נתניה.

● **למשפחת ר' יצחק ערד**, רחובות – לבוא הבן התי **מאיר** בקשרי שידוכין עבייג **רחל** למשפחת ר' **שאל לייטר**, מנכ"ל מכון אסט צפת; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר ערד, רחובות.

● **למשפחת ר' אלכסנדר פרידמן**, נוף איילון – לבוא הבן התי **נחום** בקשרי שידוכין עבייג **מימי** למשפחת ר' **זוד בועז**, גבעת זאב.

● **למשפחת ר' חיים עזרא צפתמן**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **לוי יצחק** בקשרי שידוכין עבייג **פייגא** למשפחת ר' **משה מאיר גלובובסקי**, קראון הייטס.

● **למשפחת שאול**, לונדון – לבוא הבן התי **נפתלי** בקשרי שידוכין עבייג **חיה** למשפחת **ווייט**, ברוקלין.

● **למשפחת שטיפל**, מונטריאל – לבוא הבן התי **לוי** בקשרי שידוכין עבייג **בריינא** למשפחת **גרונר**, מלבורן.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת ר' שמואל רם** – לנישואי הבן התי **ארז עזרא** עבייג **הודיה מזל** למשפחת ר' **יגאל ביבי**.

● **למשפחת ר' יונה פאלין** – לנישואי הבן התי **שמואל יצחק** עבייג **לאה גענענדל** למשפחת ר' **יחזקאל נעמצאוו**.

● **למשפחת ר' פרץ טוביה גרינולד**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ לונג-ביטש – לנישואי הבן התי **משה זלמן** עבייג **רבקה מרים** למשפחת מרת **פעסל מינץ**, ברוקלין נ"י; **ולזקניהם** משפחת ר' **מרדכי צבי גרינולד**. משפחת ר' **יצחק נמס**.

● **למשפחת אמינוב**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **אבנר** עבייג **אמה ליאל** למשפחת **טאסוב**, מוסקבה.

● **למשפחת ר' זוד בוקובזה**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **יוסף יצחק** עבייג **רבקה** למשפחת ר' **יעקב זרביב**, ראש כולל יער, צרפת; **ולזקניהם** מרת מסעודה טרבלסי. מרת נינה זרביב. מרת דייוזי נזיימא בוקובזה.

● **למשפחת הרב זכריה גורי**, רב

הישוב אביטל, תענך – לנישואי הבן התי **שניאור זלמן** עבייג **רעות** למשפחת ר' **ציון בן-ישי**, נצרת עילית.

● **למשפחת ר' מאיר אריה גרשוביץ**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי **שניאור זלמן** עבייג **חנה** למשפחת ר' **אליעזר הלוי ארנאו**, צרפת; **ולזקניהם** מרת בתיה גרשוביץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יחיאל זוח**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ הר יונה נצרת עילית – לנישואי הבן התי **יוסף יצחק** עבייג **מרים** למשפחת ר' **אהרן זוהר**, בני ברק; **ולזקניהם** מרת זוהרה שרה דוח, תל אביב; משפחת ר' סעדיה מעטוף, ברקת; ומרת מול ימיני, כפר סבא.

● **למשפחת זירקינד**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **אהרן כלבו** עבייג **שרה** למשפחת **מוריסון**, טרוי.

● **למשפחת ר' חיים שניאור זלמן לברטוב**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פינקס, אריונה – לנישואי הבן התי **משה אהרן** עבייג **סאשא** למשפחת ר' **ישראל הכהן רוזנפלד**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פינסבורג, פנסילבניה. **ולזקניהם** משפחת ר' שלום לברטוב, קראון הייטס, משפחת סנדהויז, בואנוס איירס, ארגנטינה. משפחת ר' אברהם הכהן רוזנפלד, בורו פארק.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק לוי**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ פאלו אלטו – לנישואי הבן התי **אברהם הירש** עבייג **חנה** למשפחת **קליין**, יוהנסבורג.

● **למשפחת ר' חיים מאיר ליברמן**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **לוי** עבייג **מלכה** למשפחת ר' **לייבל קפלן**, ר"י תות"ל מונטריאל. **ולזקניהם** משפחת ר' יהודה לייב מוצקין, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק ליסון**, נחלת הר חב"ד – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבייג **מרים** למשפחת ר' **יוסף מאיר הלוי שטרסברג**, כפר חב"ד;

ולזקניהם משפחת ר' אברהם ליסון, כפר חב"ד; מרת גייסינסקי, נחלת הר חב"ד; ומשפחת ר' יעקב יהודה הלוי שטרסברג, ירושלים.

● **למשפחת ר' אברהם קיסין**, הרצליה – לנישואי הבן התי **זורון** עבייג **רבקה** למשפחת ר' **דב הלוי לוי**, צפת.

● **למשפחת ר' יצחק יעקב רוזנשיין**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ור"י מתיבתא תורת אמת ירושלים – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבייג **נחמה דינה** למשפחת ר' **יצחק גולדברג**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ לארץ הקודש ור"י תות"ל מגדל העמק; **ולזקניהם**; מרת אסתר רוזנשיין, מונטריאל, קנדה; משפחת ר' יהושע יוזביץ, מנכ"ל מוסדות 'תורת אמת' ויצחק צדקי חב"ד ירושלים; מרת צביה גולדברג, קראון הייטס; ומרת יוכבד זלמנוב, כפר חב"ד.

● **למשפחת רוזמן**, ערד – לנישואי הבן התי **יגאל** עבייג **שרה** למשפחת **זהן**, בית שמש.

● **למשפחת ר' נחמן שכתר**, בני ברק – לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עבייג **טובה גיטל** למשפחת ר' **יוסף יצחק הכהן לרר**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ יבנה; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב הכהן לרר, בני ברק; משפחת ר' אפרים צבי הכהן לרר, בני ברק; ומשפחת ר' יוסף אריה נימן, ירושלים.

Keter
Van Service
Reasonable Prices

JFK	קנדי
LGA	\$27 לה-גרדיה
NEWARK	\$60 נוארק
Airport pickup אפשרות איסוף מסדה התנופה	

718-753-4054

כתר
שרותי הסעות
במחירים מוזלים

